

ความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็น ในการจัดการเรียนการสอน
รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

พฤษภาคม 2559

ความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็น ในการจัดการเรียนการสอน
รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

พฤษภาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็น ในการจัดการเรียนการสอน
รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

พฤษภาคม 2559

ประกาศิต รักศรีศิริ. (2559). *ความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็น ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 2). ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควุมิ รัตนโรจนากุล.*

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 2) ตามตัวแปรเพศ และผลการเรียนทางพลศึกษาในปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 จำนวน 8 ห้องเรียน 248 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 124 คน นักเรียนหญิง 124 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 มี 5 ด้าน ข้อคำถามจำนวน 46 ข้อ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC ทุกข้อ ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 อัตราคะแนนข้อละ 5 คะแนน เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพที่เป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชาย นักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.77 ± 0.73 และ 3.40 ± 0.40 ตามลำดับ อยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ± 0.63 , 3.61 ± 0.46 และ 4.38 ± 0.63 ตามลำดับ อยู่ในระดับมาก

2. ความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชาย นักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.05 ± 0.72 และ 4.00 ± 0.49 ตามลำดับ อยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ± 0.62 , 3.93 ± 0.54 และ 4.26 ± 0.86 ตามลำดับ อยู่ในระดับมาก

3. ความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชาย นักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.28 ± 0.70 และ 0.60 ± 0.42 ตามลำดับ อยู่ในระดับน้อยที่สุด นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.47 ± 0.62 , -0.32 ± 0.40 และ -0.11 ± 0.76 ตามลำดับ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อสภาพและความต้องการที่จำเป็น ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และความคาดหวัง ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุงมีความคิดเห็นต่อสภาพ และความต้องการที่จำเป็น ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้น ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และความคาดหวัง ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

EXPEXTATIONS SITUATIONS AND NEEDS TOWARDINSRUCTIONAL
SETTING ON PE 32102: PHYSICAL EDUCATION (SWORD) OF UPPERG
SECONDARY LEVEL TUDEN AT BODINDECHA (SING SINGHASENI)2

Present in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2016

Prakasit Ruksiri. (2016). *Expextations Situations and Needs Towardinsructional Setting on Pe 32102: Physical Education(Sword) of Upperg Secondary Level Tuden at Bodindecha(Sing Singhaseni) 2* Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Gruduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Parkpoom Ratanarojanakun.

This study aimed to Expextations Situations and Needs Towardinsructional Setting on Pe 32102: Physical Education(Sword) of Upperg Secondary Level Tuden at Bodindecha (Sing Singhaseni) 2 according to gender, Grade of Ph2ysical Education The Subject consisted 248 studens with 124 Meal and 124 Femeal in Bodindecha(Sing Singhaseni) 2, The Questionnaire with 5 items was Expection Course Teaching ,Measurement and Evalution , Teacher , Learners and Equipment and Facilities The Constrat Validity and Relibity of .86 with Pating Seles, the data wer analysis and present by Percent% mean, standard divition, t-test and two way analysis, the results reveald as Follows

1. The gender of Meal 50% and Femeal 50% and Good 84.47% Moderate 14.9% and Should in Prove 1.61%
2. There was significant of difference at .05 level among those of Meal and Femealed, at Condition, Expectation and Needs is No significant of difference at .05
3. The was significant of difference at .05 on One way ANOVA (F-test) at Condition, Expectation and Needs not difference

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็น ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102
พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

ของ

นายประกาศิต รัชศิริ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

วันที่เดือน.....พ.ศ.2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

(อาจารย์ ดร.ไพฑูรย์ กันสิงห์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ดั่งดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควุมิ รัตนโรจนากุล ประธานคณะกรรมการควบคุม (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ดร.พิมพ์มา ม่วงศิริธรรม ดร.อนันต์ มลารัตน์ อาจารย์สุรีย์ อรรถกร อาจารย์ไพฑูรย์ กฤษณจักราวธน์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวัด ขอกราบขอบพระคุณ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ อีกทั้ง คณะอาจารย์ภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทักษะและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)2 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและช่วยเป็นกลุ่มตัวอย่าง จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่คอยอบรมเลี้ยงดูและคอยให้กำลังใจ รวมทั้งยังให้การสนับสนุนด้านทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ประกาศิต รักษศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	5
สมมุติฐานในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	8
ความหมายของความคาดหวัง.....	8
ปัจจัยเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	9
ประเภทของความคาดหวัง.....	13
ทฤษฎีความคาดหวัง.....	14
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ	15
ความหมายของความต้องการ.....	15
ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์.....	16
ความต้องการที่จำเป็น.....	18
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	19
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	19
คุณภาพผู้เรียน.....	19
สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	20
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	21
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
หลักการสอนพลศึกษา.....	23
กระบี่กระบอง.....	27
ความหมายและความสำคัญของกระบี่กระบอง.....	27
ความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง.....	28
กำเนิดของการเล่นกระบี่.....	32
ประเภทของกระบี่และอุปกรณ์ในการเล่นกระบี่.....	34
ระเบียบประเพณีปฏิบัติที่พึงปฏิบัติในการเรียนและการเล่นกระบี่กระบอง.....	41
ทักษะกระบี่กระบอง.....	44
หลักสูตรการสอนวิชากระบี่กระบองโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
งานวิจัยต่างประเทศ.....	56
งานวิจัยในประเทศ.....	59
3 วิธีดำเนินงานวิจัย	69
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	69
ประชากร	69
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	70
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	74
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	98
ความมุ่งหมายของการวิจัยวิจัย.....	98
สมมุติฐานในการวิจัย.....	98
วิธีดำเนินการวิจัย.....	98
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
สรุปผลการวิจัย.....	101
อภิปรายผล.....	106
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	111
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้.....	111
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป.....	111
บรรณานุกรม.....	112
ภาคผนวก.....	119
ภาคผนวก ก.....	120
ภาคผนวก ข.....	128
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เจ้านายที่ทรงกระปี่กระบองหน้าพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม.....	33
2 ประชากรนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และห้องเรียน.....	69
3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียน.....	70
4 แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 248)	77
5 แสดงค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์สิงห์เสนี) จำแนกตามรายด้าน (N = 248).....	78
6 แสดงค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังในการจัดการเรียนการ สอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์สิงห์เสนี) จำแนกตามรายด้าน (N = 248)	79
7 แสดงค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่จำเป็นในการจัดการ เรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงห์เสนี) จำแนกตามรายด้าน (N = 248)	80
8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ ค่าคะแนนที่ ค่านัยสำคัญ ทางสถิติและค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ของความคาดหวังในการจัดการ เรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงห์เสนี) 2ของนักเรียนชาย (N= 124) กับนักเรียนหญิง (N= 124) โดยจำแนกตามรายด้าน.....	81
9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ ค่าคะแนนที่ ค่า นัยสำคัญทางสถิติและค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ของสภาพในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงห์เสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียน หญิง (N= 124) โดย จำแนกตามรายด้าน.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ ค่าคะแนนที่ ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติและค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ของความต้องการจำเป็นในการ จัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียนหญิง(N= 124) โดยจำแนกตามรายด้าน.....	84
11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และ นักเรียนหญิง (N= 124) ที่มีผลการเรียนในระดับดี ปานกลางและควรปรับปรุงโดย จำแนกตามรายด้าน.....	85
12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียน หญิง (N= 124)ที่มีผลการเรียนในระดับดี ปานกลางและควรปรับปรุงโดยจำแนกตาม รายด้าน.....	87
13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียน การสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียนหญิง (N= 124) ที่มีผลการเรียนในระดับดี ปานกลางและควรปรับปรุงโดย จำแนกตามรายด้าน.....	89
14 เปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ระหว่างนักกีฬาที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับดี ระดับ ปานกลาง และระดับควรปรับปรุง.....	91
15 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ่ ตามรายด้านที่แตกต่างของ สภาพที่เป็นจริงในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	92

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 เปรียบเทียบความคาดหวัง ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ระหว่างนักกีฬาที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง.....	93
17 เปรียบเทียบความต้องการที่จำเป็น ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ระหว่างนักกีฬาที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง.....	95
18 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ่ ตามรายด้านที่แตกต่าง ของความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	96

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกระบี่และดาบสองมือ	30
2 แสดงพลอง	30
3 แสดงจ้าว	30
4 แสดงทวน	30
5 แสดงหอกขัด	31
6 แสดงไม้สั้นและโล่	31
7 แสดงดั่งและเขน	31
8 แสดงกระบี่จริง	34
9 แสดงฝักกระบี่	35
10 แสดงกระบี่ร่า	35
11 แสดงกระบี่ตี	35
12 แสดงมงคูล	36
13 แสดงครูสวมนมกลให้ศิษย์และกราบครูเมื่อสวมนมกลเสร็จ	37
14 แสดงเครื่องตั้งไม้รำและเครื่องตั้งไม้ตี	38
15 แสดงกลองแขกตัวผู้ กลองแขกตัวเมีย ปี่ชวาและฉิ่ง	38
16 แสดงเครื่องแต่งกายสมัยโบราณ	39
17 แสดงเครื่องแต่งกายสมัยกลาง	40
18 แสดงเครื่องแต่งกายสมัยปัจจุบัน	40
19 แสดงการเดินสลับฟันปลาและการเดินตรง	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระบี่กระบองเป็นอาวุธหลักที่ใช้ในการรบของทหารไทยสมัยก่อน ใช้สำหรับฟันและแทงในระยะประชิด ในสมัยโบราณผู้ชายทุกคนต้องมีหน้าที่ออกศึกทำสงคราม ด้วยการเป็นทหารรับใช้ประเทศชาติ จึงต้องมีการอบรมฝึกหัดจากครูบาอาจารย์ที่มีความชำนาญเชี่ยวชาญทั้งด้านกลยุทธ์และทักษะในการใช้อาวุธกระบี่และอาวุธอื่น อยู่เป็นประจำ เพื่อเตรียมป้องกันการรุกรานจากข้าศึก นอกจากนี้ยังได้มีการเปลี่ยนการฝึกซ้อมใหม่ ด้วยการจัดให้มีการแข่งขันประลองความสามารถภายใต้กฎระเบียบเดียวกัน โดยใช้ชื่อว่า “การเล่นกระบี่กระบอง” เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เรา่ใจทั้งผู้เล่นและผู้ดู ควบคู่ไปกับการซ้อมรบไปด้วยในตัว ซึ่งนับว่าเป็น “ยุทธกีฬา” อย่างหนึ่งของนักรบไทย โดยการรบแบบจำลอง ด้วยการเอาหวายมาทำเป็นกระบี่แทนเหล็กหรือดาบ จัดการแข่งขันเป็นคู่ๆ หากฝ่ายใดพลาดพลั้งก็ต้องเจ็บตัวเพราะมิได้สวมเกราะป้องกันแต่อย่างใด นับเป็นกีฬาที่ฝึกกายและใจได้เป็นอย่างดี (สุพัชรา ชัมเจริญ และคณะ. 2557: 68)

การต่อสู้แบบผสมผสาน ในการใช้อาวุธของร่างกาย มีหมัด เท้า เข่า ศอก และศิระมา ใช้กับอาวุธกระบี่กระบอง ในการต่อสู้ป้องกันตัวในระยะประชิดตัว ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ที่บรรพบุรุษได้ใช้ป้องกันประเทศจากการรุกรานของข้าศึกศัตรู และได้ทำให้ประเทศไทยเป็นเอกราชตราบนานทุกวันนี้ ดังนั้นคนไทยทุกคนต้องหวนแหน และสืบสานการถ่ายทอดศิลปะประจำชาติไทยแขนงนี้ไปสู่รุ่นลูกหลานให้คงอยู่สืบไป ฟอง เกิดแก้ว (ไพบุลย์ กฤษณจักราวัดณ์. 2551; อ้างอิงจากฟอง เกิดแก้ว. 2527: 7-9)

ปัจจุบันการแสดงกระบี่กระบอง ยังมีปรากฏให้เห็นในงานพิธีต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงโชว์ เช่น การแสดงตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ที่ตลาดน้ำ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น การเผยแพร่สู่เยาวชนไทยยุคใหม่ในแวดวงสังคม หรือตามงานแสดงรื่นเริงต่างๆ มีน้อยลง จนอาจกล่าวได้ว่าเลือนหายไปจากสังคมไทย ดังนั้นหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก เกี่ยวกับการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทย โดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานในลำดับต้นๆ จึงให้ความสำคัญและจัดให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในสถานศึกษาจนปัจจุบัน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดเนื้อหาสาระไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาไทยและกีฬา

สากล ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและในระดับอุดมศึกษา ซึ่งกระบี่กระบองจัดเป็นกีฬาไทยประเภทหนึ่ง

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ได้สนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในหัวข้อดังกล่าวข้างต้นมาด้วยดีโดยตลอด โดยจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในสถานศึกษา นอกจากนี้ได้จัดตั้งชมรมกระบี่กระบองและมวยไทย เพื่อที่ฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะประสบการณ์ ความรู้ด้านวิชากระบี่กระบองและมวยไทย โรงเรียนสามารถส่งนักเรียนเข้าร่วมประกวดแข่งขันทักษะกระบี่กระบองและมวยไทยทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ได้รับรางวัลจากองค์กรและหน่วยงานภายนอกเป็นจำนวนมาก สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนได้เป็นที่ประจักษ์ ภายใต้การกำกับดูแลจากครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษผู้สอนวิชากระบี่กระบอง นายไพฑูรย์ กฤษณจักราวัตน์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่ได้มีโอกาสเข้ามาช่วยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชากระบี่กระบองมาโดยตลอด

ในการจัดการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ปัจจุบันของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พบว่า พฤติกรรมของผู้เรียนบางส่วนจะเข้าเรียนล่าช้า ไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด และไม่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ซึ่งเชื่อว่าน่าจะมีปัจจัยทั้งจากภายนอก และภายในของนักเรียนหลายๆ ประการเป็นตัวแปรสำคัญ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน วิชากระบี่กระบอง พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ในปัจจุบันว่ามีสภาพเป็นอย่างไร นักเรียนคาดหวังอย่างไร และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ นักเรียนต้องการให้มีสภาพการจัดการเรียนการสอนแบบใด ที่จะสามารถตอบสนองความสนใจใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชากระบี่กระบอง พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ให้เพิ่มมากขึ้นได้ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชากระบี่กระบอง พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทร เดชา (สิงห์สิงห์เสนา) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 จำนวน 15 ห้องเรียน 696 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์สิงห์เสนา) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 จำนวน 8 ห้องเรียน 248 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) และทำการหากลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอนแบบกำหนดสัดส่วน (proportional multistage sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

- (1) นักเรียนชาย
- (2) นักเรียนหญิง

1.2 ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา จำแนกเป็น

- (1) ระดับดี
- (2) ระดับปานกลาง
- (3) ระดับควรปรับปรุง

2. ตัวแปรตาม คือ ความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน

รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงห์เสนา) 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)** หมายถึง สภาพที่มุ่งหวัง หรือสิ่งที่ควรจะเป็นที่น่าจะเกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ในด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอนด้าน ผู้เรียน และด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งประเมินได้จากความคิดเห็นของ นักเรียนที่เรียนในรายวิชาดังกล่าว

2. **สภาพในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)** หมายถึง ลักษณะที่เกิดขึ้นจริง หรือสถานการณ์ที่นักเรียนประสบ ในกระบวนการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ในด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน ด้าน ผู้เรียน และด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งประเมินได้จากความคิดเห็นของ นักเรียนที่เรียนในรายวิชาดังกล่าว

3. **ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)** หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งผลที่ได้รับเป็น สิ่งที่น่าปรารถนาจะเกิดขึ้นหรือต้องการให้เกิดขึ้น(วิรัช เอี่ยมศรีดี.2554: บทคัดย่อ) ถือเป็นความต้องการที่จำเป็น โดยในการศึกษาครั้งนี้ เป็นสภาพที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)

4. **รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)** หมายถึง วิชากระบี่กระบองศิลปะการต่อสู้ กีฬาประเภทการต่อสู้ป้องกันตัวแบบดั้งเดิมของไทยโดยใช้อาวุธ กระบี่ เป็นวิชาพลศึกษา มีการเรียน การสอนในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคการ ศึกษา 1/2558

5. **กระบี่กระบอง** หมายถึง เกมกีฬาไทยโบราณชนิดหนึ่ง มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดัดแปลงมาจากการสู้รบ นิยมเล่นกันยามสงบจากการรบ เป็นการต่อสู้ระยะประชิดตัว เป็นกีฬาของ ประเทศไทยแท้ๆ ไม่มีชาติใดในโลกเคยเล่นมาก่อน มีกฎ กติกา และการจัดการแข่งขัน

6. **เพศ** หมายถึง คุณลักษณะทางกายภาพที่บ่งบอกลักษณะทางเพศของนักเรียนที่ ติดตัวมาแต่กำเนิด โดยมีกฎหมายรับรองสถานภาพดังกล่าว จำแนกเป็น

6.1 เพศชาย

6.2 เพศหญิง

7. **ผลการเรียนทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา** หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ของนักเรียนเฉพาะในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาทางพลศึกษา ในรอบปีที่ผ่านมา โดยจำแนกเป็น

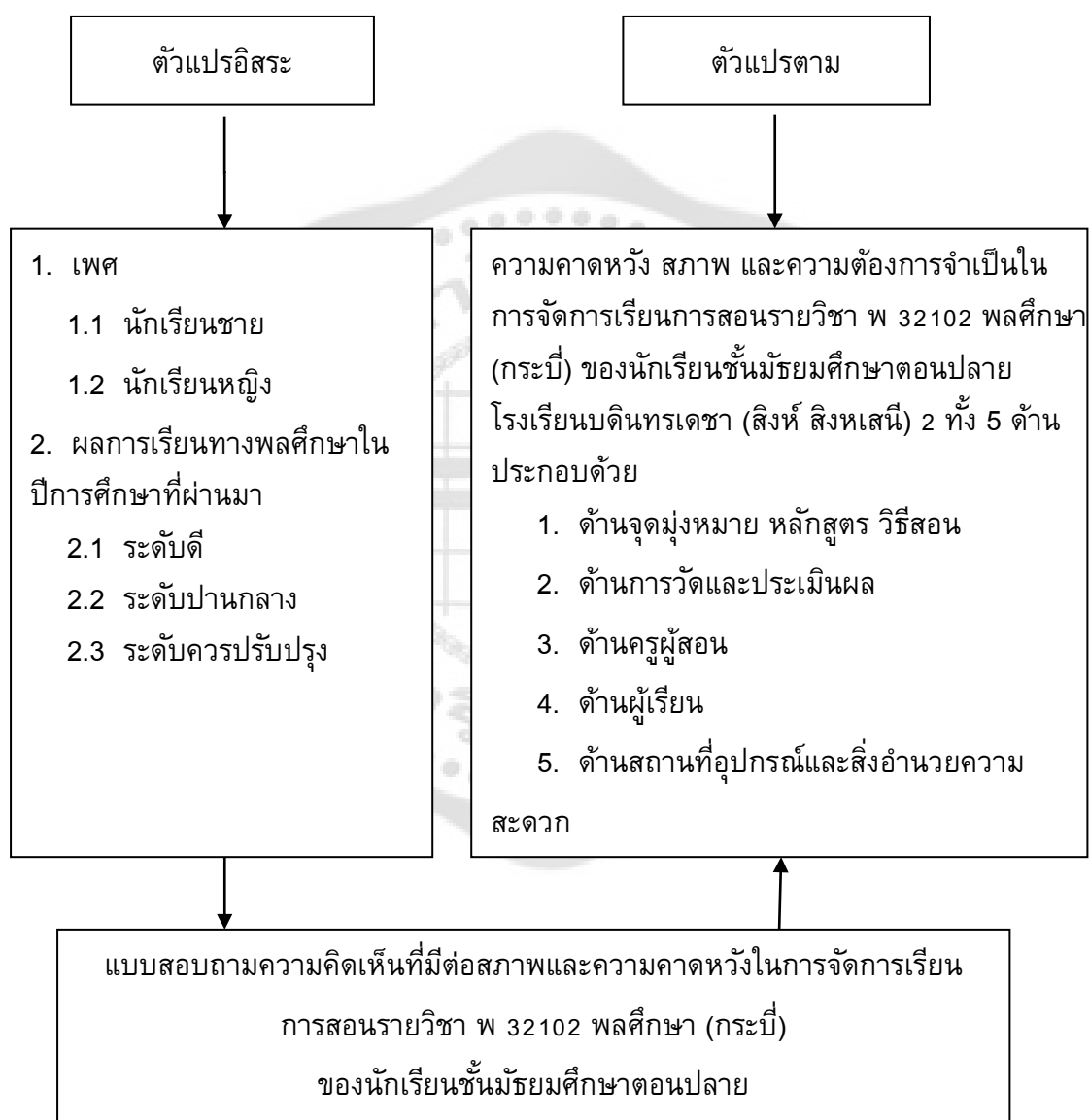
7.1 ระดับดี หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

7.2 ระดับปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 – 3.49

7.3 ระดับควรปรับปรุง หมายถึง ผลการเรียนรู้เฉลี่ย ต่ำกว่า 2.50

8. **นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย** หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนวิชากระบี่กระบอง รายวิชาพ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา สูงกว่า มีความคิดเห็นต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่ำกว่า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ได้ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
 - 1.1 ความหมายของความคาดหวัง
 - 1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับความคาดหวัง
 - 1.3 ประเภทของความคาดหวัง
 - 1.4 ทฤษฎีความคาดหวัง
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
 - 2.1 ความหมายของความต้องการ
 - 2.2 ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์
 - 2.3 ความต้องการที่จำเป็น
3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 3.1 วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 3.2 คุณภาพผู้เรียน
 - 3.3 สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 3.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 3.5 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 3.6 หลักการสอนพลศึกษา
4. กระบี่กระบอง
 - 4.1 ความหมายและความสำคัญของกระบี่กระบอง
 - 4.2 ความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง
 - 4.3 กำเนิดของการเล่นกระบี่
 - 4.4 ประเภทของกระบี่และอุปกรณ์ในการเล่นกระบี่
 - 4.5 ระเบียบประเพณีปฏิบัติที่พึงปฏิบัติในการเรียนและการเล่นกระบี่กระบอง
 - 4.6 ทักษะกระบี่กระบอง
 - 4.3 หลักสูตรการสอนวิชากระบี่กระบองโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

ความคาดหวัง (Expectation Theory) เป็นความเชื่อหรือความคิดอย่างมีเหตุผล ในแนวทางที่เป็นไปได้ หรือเป็นความหวังที่คาดการณ์ว่าต้องการจะได้ในอนาคตของบุคคล ความคาดหวังจึงเป็น สภาวะทางจิตที่บุคคลคาดคะเนล่วงหน้าบางสิ่งบางอย่างว่าควรจะมี ควรจะเป็นหรือควรเกิดขึ้น ตามความเหมาะสม ในเรื่องของความคาดหวังจึงมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านได้แก่

เบญจา นิลบุตร (2540:10) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังเกิดจากความรู้สึกนึกคิดในการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร อันเป็นความปรารถนาจะให้เป็นไปถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

พจนานุกรมของออกซ์ฟอร์ด (Oxford University. 1989) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า เป็นสภาวะทางจิตซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือเป็นความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณของบุคคลที่คาดคะเน หรือคาดการณ์ล่วงหน้าต่อบางสิ่งบางอย่างว่าควรจะมีควรจะเป็น หรือควรเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เฟอริกูชัน (Ferguson. 1976; อ้างอิงจาก ศรียา เนตรน้อย. 2540) ได้กล่าวถึงความคาดหวัง (Expectation) ว่าหมายถึง การที่บุคคลรับรู้คาดคะเนว่าตนเองน่าจะทำอะไรได้เพียงใด นับเป็นการคาดคะเนถึงผลที่จะเกิดขึ้นได้จริงจากการกระทำของตนเอง ซึ่งอาจแตกต่างจากผลที่บุคคลปรารถนามุ่งหวังที่จะได้ข้อมูลจากการทดลองได้แสดงว่า ถึงแม้ว่าจะมีความสอดคล้องตรงกัน อยู่มากระหว่างค่านิยมและความคาดหวังของบุคคล แต่ความคาดหวังจะมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการแสดงพฤติกรรมจริงของบุคคล โดยที่องค์ประกอบต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม มีส่วนที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับระดับความคาดหวังได้มาก กว่าเปลี่ยนแปลง

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (Webster. อ้างอิงจาก ชมพูนุท นุตาคม. 2543: 13) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่าหมายถึง ความหวัง (hope) ถ้าบุคคลมีความคาดหวังหรือความหวัง ย่อมจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ในแนวทางที่ดีซึ่งเห็นตรงกันกับ รีเบอร์ (Reber. 1985: 257; อ้างอิงจาก สุวัฒนา อุทัยรัตน์, สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ไพบุลย์ และ ชุตติพร เอี่ยมอรพรรณ. 2541) ซึ่งได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า เป็นเจตคติหรือแรง จูงใจที่บุคคลมีต่อผลของการกระทำที่ตนตั้งจุดมุ่งหมายไว้

เฟอริกูชัน (Ferguson. 1976) ได้กล่าวถึงความคาดหวัง (Expectation) ว่าหมายถึง การที่บุคคลรับรู้คาดคะเนว่าตนเองน่าจะทำอะไรได้เพียงใด นับเป็นการคาดคะเนถึงผลที่จะเกิดขึ้นได้จริง

จากการกระทำของตนเอง ซึ่งอาจแตกต่างจากผลที่บุคคลปรารถนามุ่งหวังที่จะได้ ข้อมูลจากการทดลองได้แสดงว่าถึงแม้ว่าจะมีความสอดคล้องตรงกันอยู่มากระหว่างค่านิยมและความคาดหวังของบุคคล แต่ความคาดหวังจะมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการแสดงพฤติกรรมจริงของบุคคล โดยที่องค์ประกอบต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม มีส่วนที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับระดับความคาดหวังได้มากกว่าการเปลี่ยนแปลง

สกาเวเดียน ปธนสมิทธิ (2540: 64) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า เป็นแนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน และการแสดงออกดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้ หรืออีกกล่าวหนึ่งความคาดหวังคือ การแสดงออกทางทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกได้ตอบสิ่งต่างๆ ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ จึงควรพิจารณาในด้านองค์ประกอบของทัศนคติควบคู่ไปด้วย

จากความหมายของความคาดหวังที่กล่าวมาในข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล การกระทำหรือเหตุการณ์ เป็นต้น จึงเป็นการคิดล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ตนคิดไว้ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ได้ ทั้งนี้ความคาดหวังของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความต้องการและเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ปัจจัยเกี่ยวกับความคาดหวัง

เฮอร์ล็อกค์ (Hurlock. 1974: 187-191 ; อ้างอิงจาก กรรณิการ์ จิตต์บรรเทา. 2539) ได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังไว้ด้วยกันทั้งหมด 11 ปัจจัย ได้แก่ วัฒนธรรม (cultural ideals) ชนิดของครอบครัว (kind of family) ระดับชั้นทางสังคม (ordinal position) การอบรมเลี้ยงดู (discipline) สถานะในกลุ่ม (group status) การใช้กลไกการหลบหนี (use of escape mechanisms) การบอกเล่าความคาดหวัง (verbalization of aspirations) ความล้มเหลวและความสำเร็จในอดีต (past failures and successes) เพศ (sex) เชาว์ น์ ปัญญา (intelligence) และบุคลิกภาพ (personality)

ปิติพงศ์ ประเสริฐผล (2535: 20-21; อ้างอิงจาก สุวัฒนา อุทัยรัตน์ สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ไพบุลย์ และชุตีพร เอี่ยมอรพรรณ. 2541) ยังได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังประกอบด้วย การฝึกฝนในวัยเด็ก ความปรารถนาของบิดามารดา ความคาดหวังจากบุคคลสำคัญอื่นๆ

ได้แก่ ความคาดหวังจากกลุ่ม และความคาดหวังของบุคคลสำคัญสำหรับเด็ก การแข่งขันกับบุคคลอื่น วัฒนธรรม จารีตประเพณีในสังคม สื่อมวลชน ประสบการณ์ความสนใจและค่านิยม

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974: 187-191; อ้างอิงจาก กรรณิการ์ จิตต์บรรเทา. 2539) ได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังไว้ดังนี้

1. วัฒนธรรม (cultural ideals) วัฒนธรรมที่แตกต่างกันมีมาตรฐานของความคาดหวังต่อสมาชิกต่างกัน มาตรฐานนั้นครอบคลุมถึงระดับความสำเร็จและทัศนคติต่อความสำเร็จ เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่นจะรับรู้ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อตนเอง และความรับผิดชอบของตนเองที่ต้องมีต่อสังคม การตั้งความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสังคมจึงแตกต่างกันไป

2. ชนิดของครอบครัว (kind of family) เด็กที่มาจากครอบครัวที่มั่นคงมีแนวโน้มที่จะมีความคาดหวังในอนาคตสูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ไม่มั่นคง และครอบครัวที่มีการโยกย้าย บ่อยๆ เด็กคาดหวังไม่ได้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร เด็กที่ไม่ต้องย้ายถิ่นสามารถวางแผนของตนเองได้อย่างชัดเจน คือ มีความหวังที่ชัดเจนและแน่นอน

3. ระดับชั้นทางสังคม (ordinal position) ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางและฐานะทางเศรษฐกิจดีบิดามารดาจะให้ความหวังและให้โอกาสแก่บุตรคนแรกมากที่สุด โดยเฉพาะ ถ้าเป็นบุตรชาย ซึ่งตรงข้ามกับครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ลูกคนสุดท้ายจะต้องได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดา และพี่ๆ มากที่สุด เพื่อให้สมาชิกคนหนึ่งครอบครัวขยับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น เมื่อบิดามารดา มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น และพี่ๆ เติบโตและทำงานแล้ว

4. การอบรมเลี้ยงดู (discipline) เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตยจะตั้งความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ในทางตรงข้ามเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะตั้งความหวังสอดคล้องกับความเป็นจริง

5. ฐานะในกลุ่ม (group status) กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับฐานะของตนในกลุ่มและความคาดหวังที่กลุ่มมีต่อตน ถ้าฐานะของตนในกลุ่มมั่นคงและไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องสร้างความประทับใจให้กับสมาชิกในกลุ่ม ระดับความคาดหวังก็จะใกล้เคียงความเป็นจริง สำหรับเด็กที่ไม่มีบทบาทสำคัญในกลุ่มจะต้องการเลื่อนขั้นตนเองเข้าสู่การเป็นผู้นำในกลุ่ม ทำให้การตั้งความคาดหวังหลายๆ อย่างไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง สำหรับบุคคลที่ชอบแยกตัวเอง ความคาดหวังของกลุ่มจะมีผลต่อเขาเพียงเล็กน้อย

6. การใช้กลไกการหลบหนี (use of escape mechanisms) กลไกการหลบหนีมีผลต่อการตั้งความคาดหวังมากที่สุดคือการฝันกลางวัน เช่น ฝันอยากเป็นพระเอกหรือนางเอก ก็จะตั้งความคาดหวังไว้ว่าจะประสบความสำเร็จและหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งเป็นการตั้งความคาดหวังที่อาจไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง

7. การบอกเล่าความคาดหวัง (verbalization of aspirations) ความคาดหวังที่เล่าออกมา มักจะอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงมากกว่าที่เก็บไว้และคิดหวังอยู่คนเดียว อย่างไรก็ตาม ความคาดหวังที่เด็กบอกกับเพื่อนสนิทจะเป็นความใฝ่ฝันที่ไม่ค่อยใกล้เคียงความเป็นจริงเท่ากับที่บอกบิดามารดา ครูหรือคนที่ไม่ค่อยคุ้นเคยกัน เมื่อวัยรุ่นบอกความคาดหวังของตนแก่บุคคลอื่นจะเป็นการทำทนายให้พิสูจน์ตนเอง โดยพยายามทำให้ได้ตามที่พูดไว้ เพราะรู้ว่าหลายคนสนใจสิ่งที่ตนพูดและไม่ต้องการเห็นสายตาที่มองด้วยความผิดหวัง

8. ความล้มเหลวและความสำเร็จในอดีต (past failures and successs) บุคคลที่ประสบความสำเร็จเสมอๆ มีแนวโน้มในการตั้งความคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จอีกในอนาคต ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่ผิดหวังซ้ำๆ กัน มักคิดว่าจะล้มเหลวอีก ความคิดเช่นนี้จึงมีผลต่อการตั้งความคาดหวังในอนาคตว่าจะตั้งได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงหรือไม่

9. เพศ (sex) ทั้งบรรยากาศของบ้านและโรงเรียนจะส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กชายตั้งความคาดหวังมากกว่าเด็กหญิง บิดามารดาจะคาดหวังในตัวของบุตรชายมากกว่าบุตรสาว ผู้ชายมักถูกกระตุ้นให้มีความคาดหวังทางกีฬา การงานและการประกอบอาชีพ แต่เด็กหญิงมีความหวังเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับจากกลุ่ม การแต่งงาน เด็กหญิงจึงมีแนวโน้มที่จะตั้งความคาดหวังในระยะสั้นมากกว่าเด็กชาย

10. เซอร์วิปัญญา (intelligence) เมื่อเด็กอยู่ในกลุ่มที่มีค่านิยมต่อความสำเร็จสูงจะตั้งความคาดหวังให้ตนประสบความสำเร็จเหมือนเพื่อนๆ ในกลุ่ม ซึ่งอาจไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง อย่างไรก็ตามเด็กที่ฉลาดจะตั้งความคาดหวังโดยอาศัยความสนใจและความสามารถของตนมากกว่าทำตามจุดมุ่งหมายที่กลุ่มตั้งไว้ ในทางกลับกันเด็กที่ฉลาดน้อยจะตั้งความคาดหวังตามค่านิยมของกลุ่ม

11. บุคลิกภาพ (personality) บุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการตั้งความคาดหวัง โดยบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองจะตั้งความคาดหวังสอดคล้องกับความจริง ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่ไม่มีความมั่นใจในตนเอง มักค้นหาจุดมุ่งหมายโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเอง และไม่เคยมองไปถึงแม้ว่าจะมาถึงจุดสูงสุดแล้วก็ตาม บุคคลที่มีความวิตกกังวลต่ำมีแนวโน้มที่จะตั้งความคาดหวังไว้สูง เนื่องจากจะคิดถึงความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ซึ่งอาจทำให้ตั้งความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ส่วนบุคคลที่มีความวิตกกังวลสูงมักตอกย้ำอยู่กับความล้มเหลวในอดีต ทำให้มองอนาคตในแง่ดี น้อยกว่าที่ควรจะเป็น

นอกจากนี้ ปีติพงศ์ ประเสริฐผล (2535: 20-21; อ้างอิงจาก สุวัฒนา อุทัยรัตน์, สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ไพบุลย์ และชุตีพร เอี่ยมอรพรรณ. 2541) ยังได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังไว้ดังนี้

1. การฝึกฝนในวัยเด็ก เพราะทั้งบิดามารดาจะมีส่วนร่วมกันในการปลูกฝังความคาดหวังของเด็กต่อตัวเอง และทำให้เด็กรู้จักตนเอง รู้ว่าตนมีความสามารถแค่ไหน และควรตั้งความคาดหวังไว้ในระดับใด

2. ความปรารถนาของบิดามารดา บิดามารดามักมีภาพหรือความใฝ่ฝันไว้ว่าต้องการให้บุตรเป็นอะไร สิ่งที่ยึดติดว่าบิดามารดาคาดหวังจะมีผลต่อความคาดหวังของเด็กด้วย บางครั้งการตั้งความคาดหวังของบิดามารดาต่อบุตรนั้น มักเกิดจากความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงขีดความสามารถของบุตร

3. ความคาดหวังจากบุคคลสำคัญอื่นๆ ความคาดหวังของเด็กจะได้รับอิทธิพลจากบุคคลที่เด็กคิดว่าสำคัญ เช่น เพื่อน ครูบิดามารดา ซึ่งมีลักษณะต่างกัน คือ

3.1 ความคาดหวังจากกลุ่ม เป็นเสมือนบรรทัดฐานที่ทำให้ผู้ที่เป็สมาชิกของกลุ่มถูกกระตุ้นให้คล้อยตามและพยายามที่จะทำตามเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

3.2 ความคาดหวังของบุคคลสำคัญสำหรับเด็ก เช่น บิดามารดา ครู ถ้าบิดามารดาแสดงความเชื่อและชื่นชมความสามารถของเด็ก เด็กจะรับรู้และมีพฤติกรรมคล้อยตามไม่ยากให้บิดามารดาผิดหวัง ครูก็นับว่ามีบทบาทสำคัญต่อความคาดหวังของเด็กเช่นเดียวกัน ถ้าครูคาดหวังให้เด็กได้รับความสำเร็จ เด็กจะคาดหวังต่อตนเองให้ประสบความสำเร็จด้วย แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเคารพนับถือที่เด็กมีต่อครู ครูที่เด็กให้ความสำคัญเป็นที่รักของนักเรียนก็จะเป็นแบบอย่างที่นักเรียนมีจุดมุ่งหมายตามครู

4. การแข่งขันกับบุคคลอื่น ความคาดหวังบางอย่างมีพื้นฐานมาจากการอยากเด่นหรืออยากชนะ วัยรุ่นจึงมักเปรียบเทียบตัวเองกับเพื่อนๆ ทั้งในระดับเดียวกัน และระดับที่สูงหรือต่ำกว่าตน แต่โดยทั่วไปวัยรุ่นมักเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีความสามารถทัดเทียมกัน โดยเปรียบเทียบความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน ความสามารถในการแสดงออก ซึ่งนิสัยที่ชอบเปรียบเทียบมีส่วนสำคัญในการตั้งความคาดหวังของวัยรุ่น

5. วัฒนธรรม จารีตประเพณีในสังคมที่แนวความคิดแบบประชาธิปไตย จะมีความเชื่อว่ามัยศักยภาพในการคิดและการกระทำ เด็กสามารถทำในสิ่งสูงสุดที่เขาต้องการได้ถ้าเพียงแต่เขาใช้สิ่งที่มียอยู่แล้วอย่างเต็มที่ เด็กวัยรุ่นที่มีความเชื่อว่าเขาได้รับความเสมอภาคและมีโอกาสทัดเทียมกับบุคคลอื่น มักตั้งความคาดหวังไว้สอดคล้องกับความสามารถของตนเอง

6. สื่อมวลชน เด็กได้รับการกระตุ้นให้เกิดความคาดหวังจากหนังสือ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์รายวัน ภาพยนตร์ หรือแม้แต่ตำราต่างๆ ซึ่งมักเป็นความคาดหวังที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เด็กจะรับเอาแบบอย่างของบุคคลในอุดมคติ จากสื่อมวลชนที่ตนได้รับ จึงนับได้ว่า สื่อมวลชนมีส่วนในการกระตุ้นการตั้งความคาดหวังของเด็กเป็นอย่างยิ่ง

7. ประสบการณ์ความคาดหวังที่ไม่เป็นจริงของวัยรุ่นเนื่องมาจากการที่เขาไม่มีประสบการณ์ที่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถประเมินความสามารถที่แท้จริงของตนเองได้อย่างถูกต้อง

8. ความสนใจและค่านิยม ความสนใจมีอิทธิพลต่อความคาดหวังของบุคคลอยู่ 2 ประการ คือ ความสนใจเป็นสิ่งที่บอกว่าคุณค่าความคาดหวังนั้นพัฒนาขึ้นมาได้อย่างไร และความสนใจยังสามารถบอกถึงระดับความคาดหวังได้ด้วย

ดังนั้นความคาดหวังของบุคคลจะแตกต่างกันไปตาม เพศ ความสนใจ ค่านิยมจารีตประเพณี ตลอดจนประสบการณ์และการเลี้ยงดูอบรมของครอบครัว โดยมีสื่อมวลชนเป็นตัว กระตุ้น

จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังมีองค์ประกอบอยู่ 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายใน เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ ปัญญา บุคลิกภาพ ส่วนปัจจัยภายนอกได้แก่การอบรมเลี้ยงดูวัฒนธรรมจารีตประเพณีความสนใจและค่านิยม เป็นต้น

ประเภทของความคาดหวัง

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974; อ้างอิงจาก สุวัฒนา อุทัยรัตน์ สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ไพบุลย์ และชุตีพร เขียมอรพรธณ. 2541: 7-8) ได้แบ่งประเภทของความคาดหวังออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ความคาดหวังในทางบวก (positive) กับทางลบ (negative) ความคาดหวังชนิดนี้มุ่งไปที่ความสำเร็จ ถ้าผลเป็นไปในทางบวกบุคคลจะพอใจ คิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จ จึงคิดว่าน่าจะปรับปรุงสถานภาพในปัจจุบันให้ดีขึ้น แต่ถ้าความคาดหวังเป็นไปในทางลบบุคคลจะมุ่งรักษสถานภาพปัจจุบันเท่านั้น บุคคลส่วนมากมีความคาดหวังในทางบวกเพราะทำให้ตนเกิดความพอใจมากกว่าและยังมีความรู้สึกที่ตัวเองสำคัญอันเนื่องมาจากความสำเร็จของตน

2. ความคาดหวังในทันทีทันใด (immediate) กับห่างไกล (remote) ความคาดหวังในทันทีทันใดส่วนใหญ่เกิดจากความประสงค์ของบุคคลในชั่วขณะ เกิดจากการประสบความสำเร็จหลังจากการล้มเหลวในอดีตที่ผ่านมา และเกิดจากความกดดันในสังคมที่มีต่อบุคคลนั้นในขณะที่เขากำลังสร้างความสำเร็จ ส่วนความคาดหวังที่ห่างไกลนั้นมาจากองค์ประกอบเช่นเดียวกับความคาดหวังในทันทีทันใด รวมทั้งความสนใจ เจตคติความกดดันทางวัฒนธรรมและความ สำเร็จ

3. ความคาดหวังที่เป็นจริง (realistic) กับไม่เป็นจริง (unrealistic) ความคาดหวังที่เป็นจริง จะพิจารณาจากสัมฤทธิ์ผลในอุดมการณ์ที่วางไว้สำหรับตนเอง แต่ในบางครั้งความคาดหวังอาจไม่เป็นจริง เพราะบุคคลมีปริมาณของความคาดหวังมากกว่าความสามารถที่เป็นจริงของตนเอง หรือบางครั้งอาจเกิดจากจินตนาการที่ไม่สามารถควบคุมได้จากสื่อสารมวลชน จากความเชื่อที่ยึดกันมา เป็นประเพณีและการปล่อยปละละเลยอันเนื่องมาจากความไม่มีประสบการณ์

จากประเภทของความคาดหวังดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความคาดหวังมีลักษณะทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งที่เป็นจริงและไม่เป็นจริง รวมทั้งความคาดหวังในทันทีทันใดและห่างไกล

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory)

นักจิตวิทยาในกลุ่มปัญญานิยม เชื่อว่า มนุษย์เป็นสัตว์โลกที่ใช้ปัญญาหรือความคิดในการตัดสินใจว่าจะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายที่จะสนองความต้องการของตนเอง จึงเกิดสมมติฐานดังนี้ (อุไรวรรณ เกิดผล.2539)

1. พฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดขึ้น โดยผลรวมของแรงผลักดันภายในของเขาเอง และแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม

2. มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการ ความปรารถนาและเป้าหมายที่แตกต่างกัน

3. บุคคลตัดสินใจที่จะทำพฤติกรรมโดยเลือกจากพฤติกรรมหลายอย่าง สิ่งที่เป็นข้อมูลให้เลือก ได้แก่ ความคาดหวังในค่าของผลลัพธ์ที่จะได้ภายหลังจากการแสดงผลพฤติกรรมนั้นไปแล้ว

อริยา คูหา (2546) ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ เมื่อเติบโตขึ้นในช่วงอายุหนึ่งที่มีความต้องการ ความรู้สึกเป็นของตัวเอง หรือเมื่อมีวุฒิภาวะเจริญเติบโตขึ้นในทางความคิด ทุกคนต่างก็มีเป้าหมายให้กับตัวเองเพื่อต้องการให้เกิดความสำเร็จ และในการเดินทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น ทุกคนก็จะต้องมีความคาดหวังให้กับความสำเร็จนั้น เพื่อให้ความคาดหวังนั้น อาจจะเป็นความคาดหวังให้กับตัวเองหรือเป็นความคาดหวังให้กับบุคคลอื่น โดยทำการคาดหวังให้บุคคลอื่นเป็นไป ตามที่ตัวต้องการตามเป้าหมายที่วางไว้

ผู้ที่ให้ต้นกำเนิดแห่งแนวคิดนี้คือ Edward Tolman แต่ผู้ที่ได้เผยแพร่และสร้างทฤษฎี คือ Victor Vroom โดยที่ Vroom ให้ทฤษฎีนี้เกี่ยวกับสมมติฐาน 4 ประการที่เป็นบ่อเกิดแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวคือ

1. การคาดหวังว่าเมื่อแสดงผลพฤติกรรมไปแล้วจะทำได้หรือนั้นได้หรือไม่ มีความรู้ความสามารถ และมีสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกที่จะแสดงผลพฤติกรรมเพียงพอที่จะดำเนินได้มากเพียงใด และมีบทบาทที่สามารถแสดงความสามารถทำได้ดีเพียงใด

2. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นแล้วทำได้ดีเพียงใด

3. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นได้แล้วจะได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการหรือไม่

4. การตีผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำ ถ้าเขาเห็นว่ากระทำแล้วมีค่า เขาก็อยากทำ แต่ถ้าไม่มีค่า เขาก็ไม่สนใจ จึงสรุปได้ว่าคนเรามีแรงจูงใจในการกระทำสิ่งใดๆ ย่อมมีความคาดหวังตามเงื่อนไขข้างต้น เพราะเมื่อดูตามสภาพหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้วแรงจูงใจย่อมขาดหายไปด้วย

จากทฤษฎีการพัฒนาโดย Vroom ดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า Vroom เน้นว่ามนุษย์ควรรู้จักตนเอง รู้ขีดจำกัด และความสามารถของตน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ความหมายของความ ต้องการ

บีแลนด์ และแพสซอ (Beland and Passo. 1975: 13) ได้ให้ความหมาย ความต้องการ คือ พลังตามธรรมชาติที่อยู่ใต้อิทธิพลต่อความคิด ความรู้ ร่วมกับความรู้สึกและอารมณ์แสดงออกพฤติกรรมหรือความคิด เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่ไม่พอใจ จนกว่าจะเป็นที่พอใจ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2522: 15) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์อยากจะได้หรืออยากจะเป็นในขณะนั้น

กู๊ด (Good, Cater and V., Others : 1956: 676) กล่าวไว้ในหนังสือ Dictionary of Education ว่าความต้องการของนักเรียนคือ ทุกสิ่งที่จำเป็นที่จะทำให้เราเชื่อมั่นได้ว่าจะเกิดการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีอยู่แล้ว ในด้านสติปัญญา กายภาพ ศีลธรรม อารมณ์ หรือสังคม และต้องมีความสัมพันธ์กับความสนใจ ความสามารถ และระดับสัมฤทธิ์ผลที่เด็กมีอยู่ รวมทั้งสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลและสังคมที่อาจจะมีต่อเด็กในภายภาคหน้าด้วย

อับราฮัม เอช. มาสโลว์ นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้ศึกษาความต้องการของมนุษย์ สรุปได้ว่า การแสดงพฤติกรรมมนุษย์นั้นเกิดจากความต้องการและความพึงพอใจ เมื่อได้รับการตอบสนองเขาได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจ (A Theory of Human Motivation) และสรุปความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ได้ 3 ประการ คือ

1. มนุษย์มีความต้องการและต้องการมีอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะไม่เป็นแรงจูงใจอีก ความต้องการที่ยังไม่ตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
3. ความต้องการของมนุษย์มีเป็นลำดับขั้น ตามความสำคัญ (Hierarchy of Needs) กล่าวคือ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงขึ้นไปซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อร่างกายและชีวิตมนุษย์ ที่ชาวพุทธเรียกว่าปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยา รักษาโรค และรวมสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เช่นการออกกำลังกาย การพักผ่อน การประกอบกิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น แต่ทางตะวันตกรวมความต้องการทางเพศ (Sex) ด้วย

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security and Safety Needs) มีความมั่นคงและปลอดภัยในทางกายภาพและจิตใจ เช่น ความมั่นคงและปลอดภัยต่อร่างกาย การประกอบอาชีพ การรักษาชีวิต การป้องกันอาชญากรรม

ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการรู้จักคุ้นเคยในสถานที่ทำงานและบ้าน ความต้องการที่ได้อยู่ในหมู่หรือพวก (Belongingness) ต้องการความรัก (Love Need) เช่น รวมกลุ่มสมาชิก การติดต่อปฏิสัมพันธ์กันและรักใคร่แสดงออกถึงความเป็นมิตรเป็นกลุ่มเดียวกัน ให้อีกบุคคลอื่นยอมรับเป็นสมาชิกในสังคม เช่น สโมสร คลับ หรือกลุ่มไม่เป็นทางการ

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยอมรับ (Esteem Needs) ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง การยกย่องนับถือจากผู้อื่น ซึ่งมาจากผลงานประกอบกับคุณงามความดี

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต หรือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผลในสิ่งที่ตนปรารถนา (Self – Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสุดยอดของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนมีความคาดหวังไว้เป็นขั้นที่มนุษย์มีพร้อมบริบูรณ์แล้วทุกสิ่งทุกอย่าง มีครอบครัวที่ดี มีรากฐานที่ดี ทั้งนี้ความสำเร็จในชีวิตย่อมขึ้นอยู่กับการรู้จักใช้ความสามารถของตนเอง

สรุปความต้องการ หมายถึง ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการทางจิตใจ ความต้องการทางสังคม ที่เป็นความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลที่มีลักษณะเป็นความหวังให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ยังขาดในการดำรงชีวิตประจำวัน

ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาวี พันธมณี. 2534: 189-192; อ้างอิงจาก Murray. n.d.)

เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (Murray) สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกาย การฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสละความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูก ดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการลงโทษ เช่น การเผาตัวตายเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่ป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวาง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพด้านบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นรักใคร่ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมสันทนาการ เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น มีความรู้สึกยินดีร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแล คำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคล ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นภัยจากภัยอันตรายต่างๆ

12. ความต้องการประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นได้เห็น ได้ยิน เกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกสนานแปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า (Need for Deference) เป็นความต้องการการยอมรับการนับถือผู้ที่มีอาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance of Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงอันตราย (Need for Avoidance of Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากภัยอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษ ด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของคนที่อยู่ไว้นานที่สุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

ความต้องการที่จำเป็น

นันทิมา ศรีสุวรรณ (2550: 7) ความต้องการที่จำเป็น หมายถึง สภาพปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินการด้านประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งวัดได้จากการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น

ศรีบังอร อิศระกุลฤทธา (2553: 6) ความต้องการที่จำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพความคาดหวังกับสภาพความเป็นจริงของผู้บริหารและครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพระนครเหนือ ประกอบด้วย ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านการจัดการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชนแหล่งการเรียนรู้

ความต้องการที่จำเป็นในการศึกษาครั้งนี้เป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 146,163) สุขภาพ หรือสุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญา หรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่อง สุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมี ทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัยอันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และ การปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้ง สมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

คุณภาพของผู้เรียน

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพล ศึกษาประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงใน การทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย
2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษา สัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต
3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียน ได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบและข้อตกลงใน การเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพโดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง สม่าเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

4. แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเอง และทีม

5. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และการแข่งขัน ด้วยความมีน้ำใจ นักกีฬาและนำไปปฏิบัติในทุกโอกาสจนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

6. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม

7. ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอมีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายการเล่นเกมและกีฬา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆในการเล่นกีฬา	- ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆในการเล่นกีฬา - การวิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆในการเล่นกีฬา
	2. ใช้ความสามารถของตนเพื่อเพิ่มศักยภาพของทีมนำถึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม	- การใช้ความสามารถของตนในการเล่นกีฬาเพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม โดยคำนึงถึง ผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม
	3. เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล / คู่ กีฬาประเภททีมได้อย่างน้อย 1 ชนิด	- กีฬาประเภทบุคคล / คู่ ประเภททีม เช่น ฟุตบอล รักบี้ ฟุตบอล ยิมนาสติก ลีลาศ ซอฟท์บอล เทนนิส เซปักตะกร้อ มวยไทย กระบี่ กระบอง
	4. แสดงการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์	- การเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ เชียร์ลีดเดอร์
	5. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนอกโรงเรียน และนำหลักการแนวคิดไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม	- การนำหลักการและแนวคิดของกิจกรรมนันทนาการไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีภาพของการกีฬา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ และใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตน คำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม	- การออกกำลังกายด้วยวิธีที่ชอบ เช่น ฝึกกายบริหารแบบต่างๆ ซึ่งจักรยาน การออกกำลังกายจากการทำงานในชีวิตประจำวัน การรำกระบอง รำมวยจีน - การเล่นกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม - การใช้ความสามารถของตนในการเพิ่มศักยภาพของทีมในการเล่นกีฬาและการเล่น โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม - การวางแผนกำหนดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
	2. อธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา กลวิธีต่างๆ ในระหว่างการเล่น การแข่งขันกีฬากับผู้อื่นและนำไปสรุปเป็นแนวปฏิบัติและใช้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง	- สิทธิ กฎ กติกาการเล่นกีฬา - กลวิธี หลักการรุก การป้องกันอย่างสร้างสรรค์ในการเล่นและแข่งขันกีฬา - การนำประสบการณ์จากการเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวัน
	3. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่นและการแข่งขันกีฬา ด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ดี	- การปฏิบัติตนในเรื่องมารยาทในการดู การเล่น การแข่งขัน ความมีน้ำใจนักกีฬา - บุคลิกภาพที่ดี
	4. ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาอย่างมีความสุข ชื่นชมในคุณค่าและความงามของการกีฬา	- ความสุขที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬา - คุณค่าและความงามของการกีฬา

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 146) กล่าวว่า สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนา คุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และ การปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและ กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้ง สมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

หลักการสอนพลศึกษา

วิลเลียม (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2540: 423 ; อ้างอิงจาก William.1990. *The Principles of Physical Education*.) กล่าวว่า การสอนพลศึกษาควรจะได้มีการสาธิตทักษะต่างๆ ในสภาพการณ์ ที่เหมาะสมที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ศิลปะของการสาธิตทักษะคือ การวิเคราะห์ทักษะนั้นๆ เช่น การตีลูกบอล อะไรคือปัญหาในการตีลูกบอล การจับประสานมืออย่างไร การเหยียดแขน ขาทั้งสอง ข้างควรต้องทำหน้าที่อย่างไร ลำตัวและจุดสัมผัสบอลควรเป็นอย่างไร ในการเคลื่อนไหวทุกอย่างการ วิเคราะห์ที่เหมาะสมถูกต้อง ควบคู่ไปกับการสาธิตเทคนิคและวิธีการต่างๆ จึงเป็นส่วนที่มีความสำคัญ มากต่อการเรียนการสอนพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (สุธรรม สอนเถื่อน. 2543: 31 – 35 ; อ้างอิงจาก วาสนา คุณา อภิสิทธิ์. 2539: 162 – 168) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบย่อยที่ใช้ในการสอนพลศึกษาไว้ดังนี้

1. วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้ย่นการอธิบายและได้เห็นการสาธิตของครูไปพร้อมกัน

โอกาสที่ใช้ ชื่อนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นฝึกหัด ชื่อนำไปใช้ และ

ทักษะยากๆ

ข้อดีของวิธีสอนแบบอธิบายสาธิต

1. นักเรียนได้ยินและได้เห็น การอธิบายและสาธิตประกอบไปพร้อมๆ กันทำให้นักเรียนได้เข้าใจอย่างรวดเร็ว ประหยัดเวลา และนักเรียนไม่เบื่อหน่าย

2. นักเรียนได้เห็น ลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหวในลักษณะต่างๆ ที่ถูกต้อง จากครู ทำให้นักเรียนเข้าใจได้มากขึ้น และมากกว่าฟังครูบรรยายเพียงอย่างเดียว

3. ใช้สอนนักเรียนได้ตั้งแต่กลุ่มเล็กจนกระทั่งกลุ่มใหญ่

4. ในวิชาพลศึกษาวิธีสอนแบบนี้ใช้ได้ผลมากในการสอนทักษะต่างๆ

เพราะเป็นการสอนแบบ รวม-แยก-รวม

5. เหมาะสำหรับนักเรียนที่ชอบเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ

ข้อเสียของวิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต

1. ถ้าครูพูดมากเกินไปนักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายไม่ค่อยสนใจ
2. ถ้าแยกแยะทักษะย่อยได้ไม่ถูกต้องนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่ผิด
3. ถ้าใช้มากเกินไปนักเรียนจะไม่เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

หลักการใช้วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต

1. ครูต้องเตรียมการอธิบายจุดสำคัญๆ ของทักษะที่สอนไว้ล่วงหน้าทั้งนี้เพื่อไม่ให้ใช้เวลามากเกินไป และนักเรียนจะได้เข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

2. จัดชั้นในลักษณะที่นักเรียนสามารถได้ยินการอธิบายและได้เห็นการสาธิตอย่างชัดเจน

3. ถ้าใช้นักเรียนช่วยสาธิต ต้องอธิบายให้นักเรียนผู้นั้นเข้าใจในจุดมุ่งหมายและลำดับขั้นตอนของทักษะนั้นๆ เสียก่อน

4. เตรียมอุปกรณ์การสอนไว้ให้พร้อม เพื่อประกอบการอธิบายและสาธิตได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

5. แม้จะไม่มีความสามารถในทักษะกีฬาอย่างสูง แต่อย่างน้อยครูจัดเตรียมแยกแยะทักษะย่อยหรือทักษะพื้นฐานที่สำคัญ (วิเคราะห์) ออกมาให้เห็นได้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง พร้อมทั้งแสดงให้นักเรียนเห็นด้วยว่าทักษะในแต่ละส่วนสัมพันธ์กันอย่างไร สามารถนำไปใช้ในสภาพการณ์ใดได้บ้าง

6. นักเรียนลองทำมือเปล่าเพื่อทดสอบดูว่า นักเรียนเข้าใจในการสอนของครูหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

2. วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion Method)

จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ออกมาอย่างกว้างขวาง มี ความรู้และประสบการณ์มากขึ้น และเพื่อให้ครูได้ทราบถึงความสนใจและต้องการของนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงการสอนต่อไป

โอกาสที่ใช้ ใช้ได้ทุกขั้นตอนในการสอนโดยเฉพาะเมื่อต้องการให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและอิสระ

ข้อดีของวิธีสอนแบบอภิปราย

1. นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมมากขึ้นเพราะได้มีโอกาสค้นคว้าจากนั้นนักเรียนยังได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
2. นักเรียนมีโอกาสแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ทำให้ไม่เบื่อหน่าย การเรียน และยังเป็นการฝึกให้นักเรียน ได้รู้จักการแสดงออกที่ดีมีเหตุผล การแสดงออกอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง
3. นักเรียนได้ฝึกการรับฟังเหตุผลของผู้อื่น รู้และเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามระบอบประชาธิปไตย
4. ครูได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนมากขึ้น ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ เพราะนักเรียนได้ทำงานร่วมกันและรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้น

ข้อเสียของวิธีสอนแบบอภิปราย

1. ต้องควบคุมเวลาเพราะถ้าใช้เวลามากไปจะทำให้สอนได้ไม่ครบทุกชั้นตอน
2. ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่ง ผูกขาดการอภิปรายไว้เพียงคนเดียว จะทำให้น่าเบื่อ นักเรียนคนอื่นจะไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นด้วย

หลักการใช้วิธีสอนแบบอภิปราย

1. ครูและนักเรียนมีการศึกษาวางแผนร่วมกัน
2. ครูเป็นผู้ควบคุมการอภิปรายให้อยู่ในประเด็นเสมอ เพื่อให้ประหยัดเวลา ซึ่งจะทำให้ได้โดยการเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า
3. ให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง
4. ให้นักเรียนทุกคน เคารพและมีความรู้สึกที่ ความเห็นของคนอื่นนั้นมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อตนเองเช่นกัน
5. ครูจะพูดแต่ที่สำคัญและจำเป็นจริงๆ เพื่อเป็นการนำความคิดของนักเรียนหรือแก้ไขความเข้าใจผิด หรือเป็นการสรุปการอภิปราย
6. ถ้านักเรียนกลุ่มใหญ่ อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ แล้วค่อยนำผลการอภิปรายมาสรุปเสนอในชั้นต่อไป

3. วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving Method)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดอย่างอิสระและสร้างสรรค์ เกิดการเรียนรู้ถึงวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง

โอกาสที่ใช้ ทุกขั้นตอนโดยเฉพาะเมื่อต้องการให้นักเรียนได้เกิดความคิดสร้างสรรค์
ข้อดีของวิธีสอนแบบแก้ปัญหา

1. เมื่อนักเรียนมีโอกาสคิดอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระ ทำให้เกิดความรู้
และประสบการณ์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนได้ฝึกทักษะ และเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาในสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อ
ประโยชน์ในอนาคตที่จะต้องแก้ปัญหาในการอยู่ในสังคมด้วยตนเองต่อไป
3. การเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดพฤติกรรมถาวร และนักเรียนก็จะจำวิธีที่ดี
ที่สุดไปใช้ต่อไป
4. ครูไม่ต้องเหนื่อยมาก เพราะมีหน้าที่เป็นเพียงผู้จัดสภาพการณ์ของปัญหา
ให้แก่นักเรียนเท่านั้น ครูเป็นเพียงผู้แนะนำหรือให้คำปรึกษา
5. นักเรียนเข้าใจและซาบซึ้งในทักษะต่างๆ มากยิ่งขึ้น

ข้อเสียของวิธีสอนแบบแก้ปัญหา

1. บางครั้งต้องใช้เวลานานเพราะนักเรียนอาจไม่ได้คำตอบหรือเกิดการเรียนรู้
ที่ถูกต้องในระยะเวลาสั้นๆ
2. ผลสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญาและทักษะของนักเรียนถ้า
นักเรียนไม่มีคุณสมบัติดีพอ ผลที่ได้อาจจะไม่มีประสิทธิภาพก็ได้

หลักการใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหา

1. ครูเป็นผู้จัดสภาพการณ์หรือปัญหาให้แก่นักเรียน
2. ให้นักเรียนได้คิดและค้นหาข้อมูลมาใช้แก้ปัญหาด้วยตนเองให้มากที่สุด
โดยการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระหรือแก้ปัญหาเฉพาะตนก็ได้
3. ปัญหาที่ตั้งขึ้นควรเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับทักษะกีฬา วิธีการเล่น
4. ให้นักเรียนทำการวิเคราะห์การเล่นของเพื่อน แล้วนำมาสรุปปัญหา
ตลอดจนแนะนำถึงวิธีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
5. ใช้วิธีการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ หรือปฏิบัติตามความคิดของนักเรียนเอง
6. ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน ไม่ใช่ผู้แก้ปัญหาให้แก่นักเรียนทั้งหมด
7. เน้นนักเรียนให้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหา ไม่ใช่เน้นถึงเนื้อหา

นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548: 286) ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบแก้ปัญหา
(Solving Method) ว่าเป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดริเริ่มโดยการคิดได้เอง ได้หา
วิธีเอง ได้ทดลองทำเอง และได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง สำหรับครูนั้นก็จะเป็นเพียงผู้ตั้งปัญหา บอ

ปัญหา จัดสภาพการณ์ และให้คำชี้แจงในวิธีการต่างๆ ที่นักเรียนได้คิดเองนั้นให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง และมีความสมบูรณ์ดียิ่งขึ้นอีกเท่านั้น

ข้อดี เป็นวิธีการสอนที่ใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยเป็นการเริ่มต้นจากตัวนักเรียนอย่างแท้จริง ถ้าหาสามารถนำมาใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสมแล้วจะเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้เกือบทุกด้าน

ข้อจำกัด เนื่องจากเป็นการสอนที่เน้นความร่วมมือของนักเรียน หรือเน้นความสามารถโดยรวมของนักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์เดิมที่จะสามารถประมวลความรู้ต่างๆ มาใช้ในกระบวนการแก้ปัญหาให้สำเร็จ ซึ่งถ้าไม่สามารถปฏิบัติได้จะก่อให้เกิดความท้อแท้ และลดแรงจูงใจในการเรียนรู้

จากความสำคัญหลักการวิธีสอนพลศึกษาดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ในปัจจุบันแนวทางในการจัดการศึกษาได้เปลี่ยนไป การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่านักเรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีครูเป็นผู้คอยแนะนำ การสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหลักที่จัดอยู่ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนต้องเรียน ดังนั้นครูผู้สอนพลศึกษาจึงควรมีการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาที่กำหนด พัฒนาประยุกต์วิธีสอนต่างๆ เพราะการสอนพลศึกษานั้นยังไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดเพียงวิธีเดียว รวมทั้งการคิดค้นสร้างนวัตกรรมแปลกใหม่มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ที่จะเกิดกับนักเรียนให้ได้ มากที่สุด และครูผู้สอนต้องมีความรู้ครอบคลุมในทุกๆ ด้าน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างนักเรียนให้เป็นนักเรียนที่มีคุณภาพทัดเทียมกับสังคมโลก และที่สำคัญนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กระป๋อง

ความหมายและความสำคัญของกระป๋อง

พรฤดี เสงหวด (2553: 15; อ้างอิงจาก นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2513: 108) กล่าวว่า กระป๋อง อณิชากรกระป๋องนี้ข้าพเจ้ากล่าวพูดอย่างเต็มปากโดยไม่กระดากเลยแม้แต่น้อย ว่าเป็นกีฬาของไทยเราแท้ๆ เป็นน้ำพักน้ำแรงของบรรพบุรุษผู้เป็นนักรบที่กล้าหาญ ซึ่งได้ลงทุนลงแรงไว้ด้วยความเสียสละอุทิศสำหรับบุกเบิกทางที่จะอบรมให้มีเชื้อชาติทหาร อันเป็นวีรกรรมประจำชาติของไทยซึ่งมีมาแต่ไหนแต่ไร มิให้เสื่อมคลายหรือจืดจางลงไปได้ จึงได้อบรมสั่งสอนสืบเนื่องมาจนกระทั่งถึงพวกเราสมัยนี้ การที่ข้าพเจ้ากล้ายืนยันได้หนักแน่นขนาดนี้ ก็เพราะข้าพเจ้าไม่เคยเห็นกีฬาชนิดนี้ในต่างประเทศเลย จะเป็นทางตะวันตกหรือตะวันออกก็ตาม และถ้าเคยมีปรากฏในสมัยก่อนๆ มาบ้าง

แล้ว เชื่อแน่ว่าคงไม่สูญสิ้นพันธุ์เสียทีเดียว คงจะเหลือเป็นมรดกตกทอดเอาไว้ให้แก่ชนชั้นหลังบ้างไม่มากนักน้อย แต่นี้ก็ไม่มีร่องรอยเอาเสียเลยจึงทำให้ภาคภูมิใจที่จะกล่าวได้ว่ากระบี่กระบองของเราเป็นหนึ่งเดียวในโลก

ชนะ ฤทธิธรรม (2550: 11) กระบี่กระบอง หมายถึง ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติไทย ตั้งแต่สมัยโบราณ โดยการนำเอาอวัยวะของร่างกายได้แก่ หมัด เท้า เข่า ศอก และศีรษะ มาใช้ประกอบกับอาวุธในการต่อสู้ป้องกันตัว ซึ่งกระบี่กระบองถือว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ คือสามารถศึกษาหาความรู้ได้ และมีเทคนิคในการใช้โดยการนำมาประยุกต์ใช้

พรฤดี เสงหวด (2553: 16) กระบี่กระบอง หมายถึง ศิลปะประเภทการต่อสู้ป้องกันตัวในการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายที่ใช้ในการต่อสู้ การใช้และการควบคุมอาวุธชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการต่อสู้และป้องกันตัวเองจากการถูกทำร้ายได้เป็นอย่างดี แล้วกระบี่กระบองยังปลูกฝังให้เยาวชนมีความรัก ความกตัญญูต่อครูบาอาจารย์เป็นอย่างดีและยังสอนในเรื่องของการใช้สมาธิที่ดี

ความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง

กระบี่กระบองเป็นอาวุธหลักที่ในการรบของทหารไทยในสมัยก่อน ใช้สำหรับฟันและแทง ในระยะที่ประชิดตัว ในสมัยโบราณผู้ชายไทยทุกคนมีหน้าที่ออกศึกทำสงคราม ด้วยการเป็นทหารรับใช้ประเทศชาติจึงต้องมีการอบรมฝึกหัดจากครูบาอาจารย์ที่มีความชำนาญเชี่ยวชาญทั้งด้านกลยุทธ์ และทักษะในการใช้อาวุธกระบี่และอาวุธอื่น อยู่เป็นประจำ เพื่อเตรียมป้องกันการรุกรานจากข้าศึก นอกจากนี้ยังได้มีการเปลี่ยนการฝึกซ้อมใหม่ ด้วยการจัดให้มีการแข่งขันประลองความสามารถภายใต้กฎระเบียบเดียวกัน โดยใช้ชื่อว่า “การเล่นกระบี่กระบอง” เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เรา่ใจทั้งผู้เล่นและผู้ดู ควบคู่ไปกับการซ้อมรบไปด้วยในตัว ซึ่งนับว่าเป็น “ยุทธกีฬา” อย่างหนึ่งของนักรบไทย โดยการรบแบบจำลอง ด้วยการเอาหวายมาทำเป็นกระบี่แทนเหล็กหรือดาบ จัดการแข่งขันเป็นคู่ๆ หากฝ่ายใดพลาดพลั้งก็ต้องเจ็บตัวเพราะมิได้สวมเกราะป้องกันแต่อย่างใด นับเป็นกีฬาที่ฝึกกายและใจได้เป็นอย่างดี

กระบี่กระบองเป็นกีฬาประจำชาติไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ไม่สามารถสืบหาความจริงว่ากระบี่กระบองเริ่มมีตั้งแต่สมัยใด ใครเป็นผู้ค้นคิด เพราะสมัยโบราณมีการเรียนรู้ในทางปฏิบัติอย่างเดียวไม่มีการบันทึกในทางทฤษฎี แต่เนื่องจากกระบี่กระบองซึ่งเป็นการแข่งขันของนักรบก็น่าจะเริ่มเล่นกันในสมัยโบราณ โดยหลักฐานที่พอจะอ้างอิงได้ตามหลักฐานในสมัยรัตนโกสินทร์ได้อ้างอิงถึงกระบี่กระบองไว้ ดังนี้

ในรัชกาลที่ 2 มีการเอ่ยถึงกระบี่กระบองในวรรณคดี เรื่อง อิเหนา

ในรัชกาลที่ 3 มีการเอ่ยถึงกระบี่กระบองในวรรณคดี เรื่อง พระอภัยมณี

ในรัชกาลที่ 4 ทรงโปรดให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอหลายพระองค์หัดเล่นกระบี่กระบอง จึงทำให้กีฬานี้เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย

ในรัชกาลที่ 5 ทรงโปรดกีฬากบี่กระบองและมวยไทยมาก โดยทรงฝึกกับหลวงมลายูโยธานุโยค

ในรัชกาลที่ 6 การเล่นกระบี่กระบองลดลง เพราะมีกระแสของความนิยมนาฏศิลป์เข้ามาแทน

ในรัชกาลที่ 7 การเล่นกระบี่กระบองเริ่มหมดไปจนเกือบหาตัวไม่ได้

อาจารย์นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นผู้มุ่งมั่นในการเผยแพร่ศิลปะการเล่นกระบี่กระบองจนทำให้กระบี่กระบองกลับมาเป็นที่นิยมของคนไทยอีกครั้งทั้งยังเป็นผู้ที่ผลักดันให้ใส่กระบี่กระบองไว้ในหลักสูตรของการศึกษาไทย ดังนี้

ปี พ.ศ. 2479 บรรจุวิชากระบี่กระบองไว้ในหลักสูตรของครูผู้สอนพลศึกษากลาง

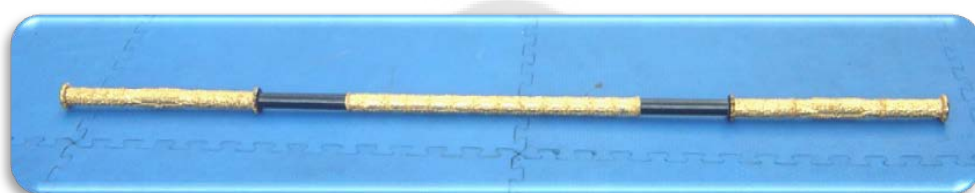
ปี พ.ศ. 2521 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้วิชากระบี่กระบองเป็นวิชาบังคับเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (สุพัชรา ชิมเจริญ และคณะ. 2557: 68)

ตามหลักฐานในสมัยรัตนโกสินทร์อ้างอิงถึงกระบี่กระบองไว้ดังนี้

1. ในรัชกาลที่ 2 มีการเอ่ยถึงกระบี่กระบองในวรรณคดีเรื่อง อิเหนา
 2. ในรัชกาลที่ 3 มีการเอ่ยถึงกระบี่กระบองในวรรณคดีเรื่อง พระอภัยมณี
 3. ในรัชกาลที่ 4 โปรดให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอหลายพระองค์หัดเล่นกีฬากบี่กระบองจึงทำให้กีฬานี้เป็นที่แพร่หลายในไทย
 4. ในรัชกาลที่ 5 ทรงโปรดกีฬากบี่กระบองและมวยมาก โดยทรงฝึกกับหลวงมลายูโยธานุโยค
 5. ในรัชกาลที่ 6 การเล่นกระบี่กระบองลดลง เพราะมีกระแสของความนิยมนาฏศิลป์เข้ามาแทน
 6. ในรัชกาลที่ 7 การเล่นกระบี่กระบองเริ่มหมดไปจนเกือบจะหาตัวไม่ได้
 7. ในปี พ.ศ. 2479 บรรจุวิชากระบี่กระบอง ไว้ในหลักสูตรประโยคของครูผู้สอนพลศึกษากลางขึ้น
 8. ในปี พ.ศ. 2521 กระทรวงศึกษาธิการ จัดให้เป็นวิชาบังคับเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- กระบี่กระบอง เป็นกีฬาประเภทการต่อสู้ป้องกันตัวแบบดั้งเดิมของไทยใช้ กระบี่ พลอง โล่ ดั้ง ง้าวทวน ดาบสองมือ ไม้สั้น หอกขัด เป็นอาวุธ จำลองมาจากการรบในสมัยโบราณซึ่งเป็นการสู้รบแบบตะลุมบอนใช้สำหรับต่อสู้แบบประชิดตัว

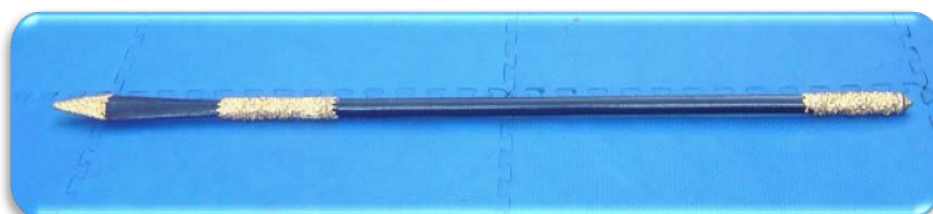
ภาพประกอบ 1 แสดงกระบี่และดาบสองมือ

ภาพประกอบ 2 แสดงพลอง

ภาพประกอบ 3 แสดงจ้าว

ภาพประกอบ 4 แสดงทวน

ภาพประกอบ 5 แสดงหอกชัต

ภาพประกอบ 6 แสดงไม้สั้นและโล่

ภาพประกอบ 7 แสดงดั่งและเชน

กระบี่เป็นกีฬาประเภทการต่อสู้ป้องกันตัวแบบดั้งเดิมของไทยอยู่ในกลุ่มของกีฬากรบกระบี่กระบองซึ่งเป็นกีฬาประเภทการต่อสู้ป้องกันตัวแบบดั้งเดิมของไทยใช้ กระบี่ดาบ โล่ ดั่ง ง้าว ทวนกระบี่ ไม้สั้น หอกชัต เป็นอาวุธ จำลองมาจากการรบในสมัยโบราณซึ่งเป็นการสู้รบแบบตะลุมบอนใช้สำหรับต่อสู้แบบประชิดตัว

กำเนิดของการเล่นกระปี่

เนื่องจากกระปี่เป็นกีฬาในกลุ่มของกีฬากระปี่กระบอง ดังนั้นการกำเนิดการเล่นกระปี่จึงมาพร้อมกับกีฬากระปี่กระบอง ชาวไทยเป็นชาตินักกระบองมาแต่โบราณ กระปี่กระบองเป็นเกมของนักเรียนน่าจะมีการเรียนการสอนมาแต่โบราณแต่การฝึกกีฬากระปี่กระบองในประเทศไทยนั้นเป็นการเรียนการสอนในเชิงปฏิบัติเพียงอย่างเดียวไม่มีการจดบันทึกทางทฤษฎีเลยจึงไม่มีการบันทึกว่ากระปี่กระบองในประเทศไทยนั้นเริ่มต้นมีมาตั้งแต่สมัยใด (นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2512: 1-10) แต่หลักฐานที่พอจะอ้างอิงถึงการนำกระปี่กระบองที่มีอยู่ในประวัติศาสตร์ไทยได้ดังนี้

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้กล่าวถึงกระปี่กระบองไว้ในพระราชนิพนธ์ เรื่องอิเหนาไว้ว่า

“เมื่อนั้น	ระเด่นมนตริเจดจัน
ยืมพลางทางว่าอย่าเยาะกัน	ดีแต่พูดเช่นนั้นอัตรา
แล้วพริกเรียกระเด่นดาหยันไป	ต่างองค์บังคมไหว้ทำมโน
ลุกขึ้นร่ายรำทำกิริยา	ทรงกระปี่เปื่องขวากรีดกราย
ประเท้ากำวระหยับย่างเยื้อง	ชำเรื่อนัยนาสอดสาย
และสบเนตรนางพลางยิ้มพราย	แล้วประปรายปลายกระปี่ตีกัน

ตามข้อความที่กล่าวนี้ ย่อมจะชี้ให้เห็นว่า “กระปี่กระบอง” คงเป็นที่รู้จักกันมาครั้งนั้นแล้ว

ครั้นต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว กวีเอก “สุนทรภู่” ได้เอ่ยถึงการเรียนวิชากระปี่กระบองไว้ในหนังสือเรื่องพระอภัยมณีไว้ว่า

ศรีสุวรรณปัญญาลาดแหลม	จึงแย้มเยื้อนตอบพระเชษฐา
อำมรงค์เรื่องมณีมีราคา	จะคิดค่าควรแสนตำลึงทอง
พอบูชาอาจารย์เฝ้าต่างทรัพย์	เห็นจะรับสอนสั่งเราทั้งสอง
อันตัวน้องนี้จะอยู่ด้วยครูกระบอง	หัดให้คล่องเชี่ยวชาญชำนาญดี

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดปรานกระปี่กระบองเป็นพิเศษ ถึงกับโปรดให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอหลายพระองค์ด้วยกันทรงหัดกระปี่กระบองจนครบวง และเมื่อปีชวด พุทธศักราช 2409 เป็นปีที่กำหนดให้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงผนวชเป็นสามเณรตามราชประเพณี โปรดให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอต่างพระองค์อย่างราชกุมาร มีการ

เล่นกระบี่กระบองเป็นการสมโภชที่หน้าพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เจ้านายที่ทรงกระบี่กระบองในครั้งนั้นมีรายละเอียดดังนี้ (นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2512 : 1-10)

ตาราง 1 เจ้านายที่ทรงกระบี่กระบองหน้าพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

คู่ที่	อาวุธ	ผู้แสดง
1	กระบี่	เจ้าฟ้าจาตุรนต์รัศมี (สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระจักรพรรดิพงศ์) พระองค์เจ้ากมลลาดเลอสร (กรมหมื่นราชศักดิ์สโมสร)
2	กระบี่	พระองค์เจ้าคัตนางยุคล (กรมหลวงพิชิตปรีชากร) พระองค์เจ้าทวิวัฒนาลาภ (กรมหมื่นภูธเรศธำรงศักดิ์)
3	ง้าว	พระองค์เจ้าสุขสวัสดิ์ (กรมหลวงอดิศรอุดมเดช) พระองค์เจ้าทองกองก้อนใหญ่ (กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม)
4	กระบี่	พระองค์เจ้าอนุากรรณอนันตวรชัย พระองค์เจ้าชุมพลรัศมี (กรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์)

การเล่นกระบี่กระบองคงเริ่มพักรุดเป็นการใหญ่ในแผ่นดินนี้เอง เพราะตามปกติเมื่อพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดกีฬาอะไร ก็พาศนิคนั้นก็ยอมเจริญและเฟื่องฟู ประชาชาชนพลเมืองก็หันหน้ามาเอาใจใส่ตามเจ้านายของตนตามไปด้วยฉะนั้น กระบี่กระบองจึงเล่นกันแพร่หลายในงานสมโภชต่างๆ เช่น งานโกนจุก งานบวชนาค งานทอดกฐิน งานทอดผ้าป่า ฯลฯ

เนื่องจากสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอในรัชกาลที่ 4 ทรงเล่นกระบี่กระบองเป็นกันหลายพระองค์ เช่นนี้ เข้าใจว่าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวคงจะทรงกีฬาชนิดนี้เป็นในครั้งนั้นด้วย เพราะตามหลักฐานปรากฏว่าพระองค์ได้เคยทรงศึกษาวิชามวย และวิชากระบี่กระบอง พินดาบกับหลวงมลายูธานุโยคด้วย เหตุที่พระองค์ทรงเล่นเป็นนี้เอง ในรัชกาลของพระองค์ จึงได้โปรดให้มีการตีกระบี่กระบองและชกมวยหน้าพระที่นั่งในงานสมโภชอยู่เนืองๆ พระองค์โปรดเสด็จทอดพระเนตรและพระราชทานรางวัลแก่ผู้ที่แสดงและแข่งขันบ่อยๆ ฉะนั้นกระบี่กระบองจึงเป็นที่รู้จักมักคุ้นกันมากมาย ในกรุง ปีหนึ่งอาจดูได้หลายครั้งหลายหนตามงานที่กล่าวแล้วข้างต้น จึงทำให้กระบี่กระบองมีกันดาษดื่นและมีมากคณะด้วยกัน

ครั้นถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ความนิยมในการเล่นกระบี่กระบองลดลงไปบ้างแต่ยังมีให้เห็นอยู่มีการจัดแสดงหน้าพระพักตร์

ครั้นถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวความนิยมในการเล่นกระบี่กระบองลดลงไปจนเกือบจะสูญหายไป

ปี พ.ศ. 2478 นายนาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนพลศึกษากลางได้ทดลองสอนวิชากระบี่กระบอง ปรากฏว่าได้รับความนิยม

ปี พ.ศ. 2479 มีการกำหนดวิชาวิชากระบี่กระบองเข้าไว้ในหลักสูตรของประโยคผู้สอนพลศึกษา บรรดาผู้ที่เล่าเรียนสำเร็จซึ่งโดยมากออกไปรับราชการเป็นครูสอนวิชาพลศึกษาอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ ได้พยายามนำวิชากระบี่กระบองไปเผยแพร่ และเป็นที่สนใจของประชาชนชาวไทยเป็นอย่างมากจนกระทั่งปัจจุบันนี้ได้บรรจุอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วไป จึงนับว่าศิลปะชั้นนี้นอกจากจะไม่สูญหายไปจากโลกแล้ว จะมีความเจริญก้าวหน้าเอาไว้อวดหรือแสดงถึงความเป็นเจ้าของในวิชาการแขนงนี้ได้ในอนาคต

กระบี่เป็นอาวุธของไทยในสมัยโบราณชนิดหนึ่งที่จัดอยู่ในวิชากระบี่กระบอง เป็นอาวุธที่ใช้ในการต่อสู้ของบรรพบุรุษไทย ซึ่งได้เรียนรู้ฝึกฝนมาจากครู-อาจารย์ปลูกฝังกันมาเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทยวิชากระบี่กระบองได้รวบรวมอาวุธต่างๆ ด้วยกันหลากหลายชนิด เช่น กระบี่ ดาบสองมือ กระบี่ ง้าว โล่ ดั้ง เขน ไม้ศอก เป็นต้น

กระบี่กระบี่เป็นอาวุธหลักที่ใช้ในการรบบสมัยก่อนของไทยใช้สำหรับฟันและแทงในระยะประชิดตัว ทำด้วยเหล็กดีจึงมีรูปแบบ ตรง และปลายแหลมยาวประมาณ 90 เซนติเมตรน้ำหนักไม่สู้มากนักพอเหมาะสำหรับถือมือเดียว ใช้ฟันและแทงได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวโดยมากเขามักทำให้พอเหมาะมือผู้ใช้เพื่อได้ฟันและแทงได้ถนัด (นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2513: 17)

ประเภทของกระบี่และอุปกรณ์ในการเล่นกระบี่

กระบี่ แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. กระบี่จริง หมายถึง กระบี่ที่มีลักษณะเป็นอาวุธแท้ ทำด้วยเหล็กอย่างดี มีรูปแบบตรงปลายแหลม ยาวประมาณ 90 เซนติเมตร มีน้ำหนักไม่มากนัก เหมาะสำหรับถือมือเดียว เพื่อใช้สำหรับฟันและแทงได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวและถนัดมือ

ภาพประกอบ 8 แสดงกระบี่จริง

ภาพประกอบ 9 แสดงฝักกระบี่

2. กระบี่รำ มีรูปร่างลักษณะเหมือนกับกระบี่จริง ยาวประมาณ 100 เซนติเมตร ตัวกระบี่มักทำด้วยหวายเทศขนาดโตกว่านิ้วหัวแม่มือเล็กน้อย ปลายเล็กเรียวและฉีกด้วยเชือกเส้นเล็กๆ โดยรอบ แล้วลงรักปิดทองโกร่งทำด้วยหนังที่บึงแผ่น ลงรักปิดทอง เขียนลวดลายไทยต่างๆหรือทำด้วยไม้และประดับด้วยกระจกชิ้นเล็กๆ เป็นลวดลาย

ภาพประกอบ 10 แสดงกระบี่รำ

3. กระบี่ตีทำเช่นเดียวกับกระบี่รำทุกประการมักทำด้วยหวายเทศน้ำหนักเบา และเหนียวแน่นดีส่วนตอนด้ามฉีกด้วยด้ายและทาด้วยรัก ส่วนปลายกระบี่บางเล่มก็ต่อด้วยหนังควายน เป็นเกลียว ปลายกระบี่จะอ่อนประคุดแล้ว

ภาพประกอบ 11 แสดงกระบี่ตี

กระบี่ เป็นอาวุธสำหรับฟันและแทง ตัวกระบี่ทำด้วยเหล็กดีรูปแบนตรงปลายแหลม ยาวประมาณ 90 เซนติเมตร น้ำหนักเบา เหมาะสำหรับถือมือเดียว ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว ประกอบด้วยส่วนต่างๆ คือ ตัวกระบี่ ด้ามกระบี่ โกร่งกระบี่ และฝักกระบี่

ตัวกระบี่ ตัวกระบี่มีรูปแบน ตรงปลายแหลมยาวประมาณ 90 เซนติเมตร น้ำหนักส่วนมากตกอยู่ที่ด้าม และเพื่อให้ตอนปลายและตอนกลางมีน้ำหนักน้อย ระหว่างคมและสันจึงทำให้เป็นร่องทั้งสองข้าง ส่วนตอนท้ายของกระบี่บากเนื้อเหล็กให้เรียวเล็กลงไปเพื่อทำกันสำหรับติดกับด้าม

ด้ามกระบี่ สวมติดอยู่กับกันของกระบี่อย่างแน่นหนา โดพมือจับทำได้อย่างถนัด และมั่นคง ยาวประมาณ 12 เซนติเมตร สามารถจับได้ถนัดและมั่นคง

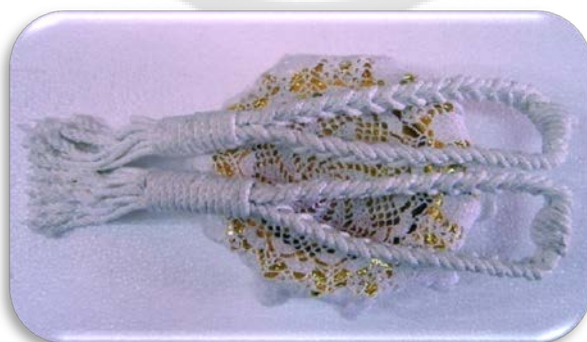
โกร่งกระบี่ มีรูปร่างคล้ายตะกร้อสอยผลไม้ ทำด้วยแผ่นเหล็กโปร่งติดแน่นอยู่กับหัว และท้ายของด้ามกระบี่ มีไว้เพื่อป้องกันมิให้คู่ต่อสู้ฟันถูกมือผู้ถือ

ฝักกระบี่ ฝักกระบี่ติดปลอกสำหรับสวมกระบี่ไว้เมื่อยังไม่ถึงคราวที่จะใช้กระบี่นั้นมีรูปเหมือนตัวกระบี่ อาจทำด้วยโลหะไม้หรือหนัง ภายในกลวงตามรูปกระบี่ข้างในฝักกรุด้วยหนังอ่อนหรือผ้าสักหลาด เพื่อป้องกันการเสียดสีระหว่างตัวกระบี่กับฝักกระบี่

อุปกรณ์ในการเล่นกระบี่

1. มงคล

มงคล เป็น สายสิญจน์เส้นเล็กๆ หลายเส้น มารวมพันเข้าเป็นเส้นเดียวกัน ใหญ่กว่าหัวแม่มือเล็กน้อยยาวพอขดรอบศีรษะผู้ใหญ่ได้ รวบปลายทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน มีลักษณะคล้ายรูปไข่ผูกหุ้มด้วยผ้าตลอดอันโดยปลายทั้งสองข้างยื่นออกมาพอสมควรเหมือนไส้หัวเทียนขี้ผึ้ง

ภาพประกอบ 12 แสดงมงคล

วิธีการปฏิบัติในการสวมและการถอดมงคฺล

ไพบุลย์ กฤษณจักราวัดณ์ (2555: 60) การสวมและถอดมงคฺลมีการปฏิบัติได้ตามความเหมาะสมอยู่ 3 แบบคือ

แบบที่ 1 ครู-อาจารย์สวมมงคฺลให้ก่อนที่จะออกไปแสดง เมื่อถวายบังคมขึ้นพรหมรำไม้รำต่างๆ จนครบจึงลงสู่ท่านั่งขึ้นพรหมถอดมงคฺลออก เปลี่ยนจากไม้รำเป็นไม้ตี ผู้แสดงถอดเองแล้วมอบให้กับผู้ไปเปลี่ยนไม้

แบบที่ 2 ครู-อาจารย์สวมมงคฺลให้สวมตลอดระหว่างการแสดงต้องสวมมงคฺลกระชับแน่นกับศีรษะเพื่อไม่ให้มงคฺลหลุดออกไป ถอดมงคฺลเมื่อแสดงเสร็จแล้วโดยให้ผู้สวมมงคฺลเป็นผู้ถอดมงคฺล

แบบที่ 3 ครู-อาจารย์สวมมงคฺลผู้แสดงตั้งมงคฺลมาคล้องไว้ที่คอเพื่อไม่ให้มงคฺลหลุดออกไป เมื่อแสดงเสร็จแล้วจึงให้ครู-อาจารย์ถอดมงคฺล

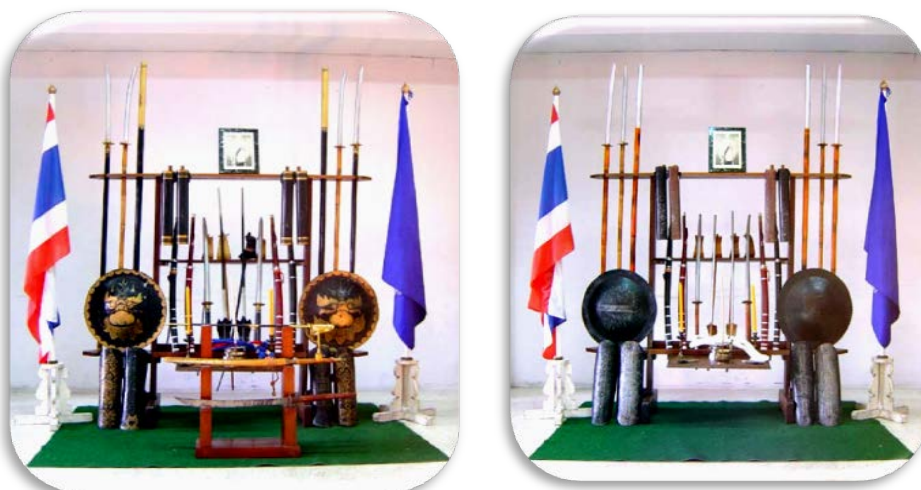
ภาพประกอบ 13 แสดงครูสวมมงคฺลให้ศิษย์และกราบครูเมื่อสวมมงคฺลเสร็จ

2. เครื่องกระปี่กระบอง

เครื่องกระปี่กระบอง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ

2.1 เครื่องไม้รำได้แก่ เครื่องกระปี่กระบองที่จำลองมาจากอาวุธจริงเน้นในความสวยงามมากกว่าการใช้งาน ใช้รำก่อนการแสดงการตีกระปี่กระบองจริงเครื่องไม้รำมอบบาง ไม่แข็งแรงผู้รำต้องระมัดระวังไม่ให้กระทบกระแทกกับวัตถุอื่น

2.2 เครื่องไม้ตีได้แก่ เครื่องกระปี่กระบองที่จำลองมาจากอาวุธจริงไว้ใช้ในการฝึกซ้อมหรือออกกำลังกาย ทำจากไม้ หรือหวาย หรือหนัง เครื่องไม้ตีจึงต้องมีน้ำหนักเบา เหนียว แข็งแรง ไม่แตกหักง่าย

ภาพประกอบ 14 แสดงเครื่องตั้งไม้รำและเครื่องตั้งไม้ตี

3. เครื่องดนตรีประกอบการเล่นกระบี่กระบอง (กระบี่)

ประชาชนคนไทยมีหัวใจในเชิงนาฏศิลป์ ในการเล่นกระบี่กระบองและมวยไทยจึงมีการนำดนตรีประกอบการแสดง ไม่ว่าเป็นการไหว้ครูหรือการต่อสู้จะต้องมีดนตรี ปี่ กลอง ให้จังหวะ มีดนตรีบรรเลงประกอบการแสดงด้วยเสมอไป ซึ่งเรียกว่า “ปี่ชวา – กลองแขก” ประกอบด้วยเครื่องดนตรีดังต่อไปนี้

3.1 กลองแขกตัวเมีย (เสียงต่ำ)

3.2 กลองแขกตัวผู้ (เสียงสูง)

3.3 ปี่ชวา

3.4 ฉิ่งจับจังหวะ

ภาพประกอบ 15 แสดงกลองแขกตัวผู้ กลองแขกตัวเมีย ปี่ชวาและฉิ่ง

เครื่องดนตรีประกอบการเล่นกระบี่กระบองนี้ ให้ประโยชน์แก่การแสดงกระบี่กระบอง และมวยไทยอยู่หลายประการ คือ

1. ทำให้การแสดงครึกครื้นและสนุกสนาน ทำให้คนดูเกิดความสนุกสนานอยากชมขึ้นมาทันที
2. การรำของกระบี่กระบอง ถือว่าเป็นนาฏศิลป์สำคัญอย่างหนึ่งของวิชานี้ เสียงปี่กลอง เป็นการช่วยให้การรำนั้นสมบูรณ์ขึ้น เพิ่มความงดงามให้แก่ศิลปะการรำสวยงามยิ่งขึ้น
3. ทำให้เกิดความฮึกเหิมในการที่จะต่อสู้โดยใช้เสียงดนตรีปี่ กลอง เป็นตัวเร้าใจ
4. เสียงปี่กลองจะยุหรือหนุนให้ผู้เล่นคิดที่จะสู้กันเรื่อยไป ยิ่งกลองตีเร่งเร้าก็ยิ่งหนุนให้เกิดความกล้าหาญที่จะต่อสู้กัน

4. เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายในการเล่นกีฬากระบี่กระบองได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยแต่ทุกยุคสมัยก็ต้องคำนึงถึงชุดที่ใส่ต้องให้สะดวกในการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 สมัย ดังนี้

ภาพประกอบ 16 แสดงเครื่องแต่งกายสมัยโบราณ

4.1 เครื่องแต่งกายสมัยโบราณ คือสมัยที่ชนชาติไทยต้องทำการรบไม่หยุดหย่อน ชายฉกรรจ์ทุกคนต้องเป็นทหารของชาติเพื่อทำหน้าที่ป้องกันความเป็นเอกราชของชาติซึ่งถูกข้าศึกมารบกวณอยู่เสมอ ทุการแต่งกายของนักกระบี่กระบองหรือชุดของนักรบจึงเหมือนกันหรือชุดเดียวกันนั่นเอง

ภาพประกอบ 17 แสดงเครื่องแต่งกายสมัยกลาง

4.2 เครื่องแต่งกายสมัยกลางคือสมัยที่เราานิยมนุ่งผ้าแบบเขมรทั้งชายและหญิงทั้งเด็กและผู้ใหญ่ การแต่งกายในการเล่นกระบี่กระบองก็เปลี่ยนตามไปด้วย คือ สวมเสื้อมีแขนบ้าง ไม่มีแขนบ้าง และนุ่งผ้าถุง แม้จะไม่สะดวกเหมือนนุ่งกางเกงแบบไทยก็ตามแต่ก็ฝืนความนิยมไม่ได้ ดังนั้นเพื่อความสะดวกความว่องไว จึงต้องถกเขมรหยักทั้งผ้าขึ้นไปไว้รวมอยู่ที่โคนขาจะวิ่งเดินไปมาสะดวกดี

ภาพประกอบ 18 แสดงเครื่องแต่งกายสมัยปัจจุบัน

4.3 เครื่องแต่งกายสมัยปัจจุบัน การแต่งกายของไทยมีการเปลี่ยนไปเพื่อเป็นไปตามสมัยสากลนิยมโดยยึดถือตามแบบอย่างอารยประเทศเป็นบรรทัดฐาน การแต่งกายของนักกระบี่

กระบองก็เปลี่ยนไปอีกคือ แต่งชุดพลศึกษา มีการสวมเสื้อไม่มีแขนหรือแขนสั้นกางเกงวอร์ม สวมรองเท้า ถุงเท้า ซึ่งกระชับกระฉ่งดี

ระเบียบประเพณีปฏิบัติที่พึงปฏิบัติในการเรียนและการเล่นกระบี่กระบอง

ไพบุลย์ กฤษณจักราวธน์ (2555: 62-63) ได้อธิบายไว้ว่า

1. ก่อนนำเครื่องไม้กระบี่กระบองเพื่อออกมาใช้ ต้องแสดงคารวะต่ออาวุธด้วย และหลังจากใช้เสร็จแล้วก่อนนำเข้าเก็บไว้ที่ ก็ต้องแสดงความคารวะอีกครั้งหนึ่ง
2. การเก็บการวางเครื่องไม้กระบี่ ต้องวางในที่อันควร เช่น วางไว้ในที่สูง หรือที่ซึ่งมีสัดส่วนเฉพาะและจัดไว้โดยมีระเบียบเรียบร้อย
3. ไม่วางหรือทิ้งขว้างเครื่องไม้กระบี่กระบอง(กระบี่)ไว้บนพื้นหากพบเห็นเครื่องไม้กระบี่กระบองหรือส่วนประกอบของกระบี่วางทิ้งหรือตกหล่นอยู่ จะต้องเก็บไว้ในที่อันควร
4. ในการฝึกหรือการเล่นต้องระมัดระวัง หากเครื่องไม้ตกพื้นต้องไม่ข้าม หรือใช้เท้าเตะ ในการแสดงหรือเล่นกระบี่กระบองต้องแต่งกายให้เหมาะสมตามประเพณีที่ว่าด้วยการแต่งกาย
5. ในการแสดงหรือเล่นกระบี่ จะต้องสวมมงคลให้เรียบร้อย และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามประเพณีของการสวมมงคล
6. ก่อนการแสดงทุกครั้ง จะต้องทำพิธีบูชาพระรัตนตรัยและไหว้ครู เพื่อระลึกถึงครูอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา โดยการนำเครื่องตั้งไม้รำ เครื่องตั้งไม้ตี มาวางรวมไว้อย่างเป็นระเบียบ

มารยาทสำหรับผู้เล่นกระบี่

1. ผู้เล่นต้องแต่งกายให้เหมาะสม กับการเล่นหรือแสดงกระบี่
2. การแข่งขันหรือแสดงให้ครูบาอาจารย์เป็นผู้สวมมงคล โดยผู้แสดงนั่งคุกเข่าพนมมือไหว้และรับมอบเครื่องไม้จากครูอาจารย์
3. ก่อนการแสดงต้องทำความเคารพต่อครูอาจารย์ เคารพต่อประธานในพิธี คารวะต่อผู้ชม
4. การแสดง ต้องอยู่ในกิริยาที่สำรวม ให้เหมาะสมกับเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทย
5. ไม่แสดงกิริยา หรือกล่าวคำไม่สุภาพต่อผู้เล่นอื่น ๆ
6. ปฏิบัติตาม กฎ กติกา ระเบียบประเพณีการเล่นกระบี่อย่างเคร่งครัด
7. ไม่แสดงกิริยา วาจาที่ไม่เหมาะสมแก่กรรมการผู้ตัดสินการแข่งขัน
8. ไม่ว่าชนะหรือแพ้ ไม่ควรแสดงความดีใจหรือเสียใจเกินควร

มารยาทสำหรับผู้ดูกระบี่

1. คำนึงถึงวัฒนธรรมในการดูกีฬา เช่น การให้เกียรติกรรมการผู้ตัดสิน และผู้เล่นทั้งสองฝ่ายอย่างเสมอกัน

2. ประทับมือแสดงความยินดี ต้อนรับผู้แสดงหรือผู้แข่งขันไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใด

3. ไม่แสดงกิริยาเย้ยหยันผู้เข้าแข่งขันหรือกรรมการผู้ตัดสินไม่ว่าด้วยประการใดๆ

4. ไม่รบกวนหรือกีดขวางผู้แสดงหรือผู้เข้าแข่งขันตลอดจนกรรมการผู้ตัดสิน

5. ไม่เป็นผู้สร้างสถานการณ์ที่จะก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีระหว่างผู้เข้าแข่งขันและผู้ดูด้วยกัน

6. ไม่แสดงกิริยาหรือวาจาสนับสนุนยั่วยุผู้เล่นในทางที่ผิด

7. ผู้ดูควรแสดงความยินดีด้วยการปรบมือให้เมื่อผู้เล่นเล่นได้ดีไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใด

8. ยอมรับคำตัดสินของกรรมการผู้ตัดสินอย่างเด็ดขาดและเคารพต่อกฎกติกาทั้งปวง

9. ไม่แสดงความพอใจหรือส่งเสริมผู้แสดงหรือผู้แข่งขันที่ปฏิบัติผิดวินัยนักกีฬา

10. ถือว่าเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของผู้ดูที่จะส่งเสริมให้กำลังใจแก่ทุกคนให้เป็นผู้มีน้ำใจ

นักกีฬา

หลักในการเล่นกระบี่อย่างปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกระบี่

1. ก่อนเล่นหรือฝึกซ้อมกระบี่ ต้องดูตนเองว่ามีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

2. ก่อนเล่นควรอบอุ่นร่างกาย เพื่อให้ข้อต่อ กล้ามเนื้อ ระบบต่างๆ ของร่างกายได้ตื่นตัวพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้สะดวก

3. สำรวจความเรียบร้อย และแข็งแรงของอุปกรณ์ และสถานที่ก่อนเล่นหรือฝึกซ้อมให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยก่อนเล่นหรือฝึกซ้อม

4. แต่งกายให้เหมาะสมเพื่อให้สามารถเคลื่อนไหวได้สะดวกและคล่องแคล่ว

5. ก่อนเล่นหรือประลองต่อสู้กัน ต้องฝึกฝนทักษะการตีการรับ การหลบหลีกจนมีความชำนาญและเกิดความมั่นใจเสียก่อนจึงค่อยฝึกฝนการเล่นหรือการต่อสู้กัน

6. ขณะเล่นหรือฝึกซ้อมการต่อสู้ต้องใช้สมาธิและความระมัดระวังเป็นพิเศษพยายามหลีกเลี่ยงการเล่นที่เสี่ยงต่ออันตราย หรือทำให้บาดเจ็บได้

7. ไม่เอิกเกริกมากเกินไป จนเป็นเหตุให้ขาดการประมาณความสามารถของตน

8. หมั่นฝึกซ้อมอยู่เสมอ จะทำให้กำลังและมีประสิทธิภาพในการเล่นที่ดีซึ่งทำให้ไม่เกิดอันตรายในการเล่น

9. ไม่ควรเล่นใกล้ผู้ดูมากเกินไปเพราะอาจเกิดอันตราย หรืออุบัติเหตุขึ้นกับผู้ดูได้
ประโยชน์และคุณค่าของการเล่นกระบี่กระบอง (สุขพัชรา ชัมเจริญ และไพบุลย์
กฤษณจักราววัฒน์. 2553: 6-7)

1. เป็นศิลปะป้องกันตัว สมัยโบราณเรียนวิชากระบี่เพื่อการศึกสงครามแต่ปัจจุบัน
เรียนรู้ไว้ใช้เป็นวิชาป้องกันตัวได้ ฝึกหนักให้เป็นเบา ถ้าสามารถฝึกฝนจนชำนาญ

2. เป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย วิชากระบี่เป็นกีฬาที่มีการเคลื่อนไหว
ร่างกายทุกส่วนทำให้อวัยวะต่างๆ ได้ออกกำลังทั้งหนักและเบาทำให้ประสาทต่างๆ ทำงานสัมพันธ์กัน
อย่างมีประสิทธิภาพเกิดความคล่องแคล่วว่องไวและสามารถนำมาประกอบการบริหารร่างกายได้อีก
ด้วย ทำให้ระบบต่างๆ ในร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ขึ้น เช่น ระบบกล้ามเนื้อ ระบบการหายใจ ระบบการ
ไหลเวียนโลหิต เป็นต้น

3. เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะทางจิตใจ ทำให้มีความกล้าหาญมั่นใจและไม่
หวาดกลัวต่ออันตรายที่เกิดขึ้นและมีความระมัดระวังสูงแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว

4. เป็นการรักษาศิลปะประจำชาติไว้ ในปัจจุบันไม่มีการทำสงครามด้วยอาวุธกระบี่
กระบองแล้วก็ตาม แต่การเล่นกระบี่กระบองเป็นการช่วยอนุรักษ์ สืบสานและเผยแพร่กีฬาประจำชาติ
ไทยไว้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในศิลปะประจำชาติของตน และจะได้ให้เยาวชนรุ่นหลังได้เห็นการ
เล่นกีฬากระบี่กระบองสืบต่อไป

5. เป็นการรักษานามธรรมเนียมอันดีงามไว้ การเรียนวิชากระบี่กระบองจะต้องมีการ
แสดงความเคารพครู-อาจารย์ และผู้ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงการเคารพต่อเครื่องเล่นและมีพิธี
กรรมการไหว้ครูตามประเพณีที่กำหนดไว้ มีการยกครูเท่ากับเป็นการรักษาวินัยธรรมประเพณีอันดีงาม
ของไทยไว้ และสอนให้รู้จักกตัญญูต่อบุคคลที่มีพระคุณ

6. เป็นการฝึกจิตใจให้เป็นคนดีมีศีลธรรม การเรียนรู้กระบี่กระบองเป็นกีฬาที่เล่น
แบบประชิดตัว เล่นแบบรู้แพ้รู้ชนะผู้ชนะจะต้องมีใจเมตตาแก่ผู้แพ้ ผู้แพ้ต้องยอมรับในผู้ชนะประเพณี
ปฏิบัติสืบต่อกันมาเมื่อการแสดงสิ้นสุดลงต้องมีการขอขมาซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดเมตตากรุณามุทิตา
อุเบกขาซึ่งเป็นการสอนให้มีคุณธรรมและจริยธรรม ช่วยหล่อหลอมให้เป็นคนที่มีจิตใจดีงาม

7. เป็นอุปกรณ์ที่ทำขึ้นเองได้ทำให้รู้จักประหยัด อุปกรณ์ในการเล่นสามารถจัดหาได้
โดยง่ายไม่สิ้นเปลือง ทำให้รู้จักประหยัดและได้ฝึกฝีมือทางด้านหัตถกรรมของตน

ทักษะกระบี่กระบอง

การถวายบังคม ในสมัยโบราณพระมหากษัตริย์ทรงทำการเลือกแม่ทัพ นายกอง ทนายเลือก ขุนศึก ประเภทต่างๆ ด้วยพระองค์เอง ก่อนการแสดงพลองกระบี่กระบอง หรือการประลองจึงต้องมีการถวายบังคมต่อองค์มหากษัตริย์ ในปัจจุบันจึงยึดถือเป็นประเพณีสืบต่อกันมา ไม่ว่าจะเป็นมวยไทย หรือกระบี่กระบองต้องถวายบังคมเป็นอันดับแรกเป็นการเคารพครู-อาจารย์ก่อนการแสดง

การขึ้นพรหม ถือว่าเป็นขนบธรรมเนียมอย่างหนึ่งของวิชากระบี่กระบองที่จะขาดเสียไม่ได้ทั้งนี้เพราะนักกระบี่กระบองทุกคนย่อมได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีคุณธรรมประจำใจที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งคือ พรหมวิหารสี่ อันเป็นคุณธรรมอันประเสริฐ เป็นธรรมะที่ขจัดความเป็นพาล ไม่นำเอาวิชาความรู้ในทางวิชากระบี่กระบองไปใช้ในทางที่ผิด การขึ้นพรหมจึงเป็นสัญลักษณ์ ที่แสดงให้เห็นว่านักกระบี่กระบองเป็นผู้เปี่ยมไปด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ด้วยเหตุที่พระพรหมมี 4 หน้า หน้าหนึ่งๆ หมายถึงคุณธรรมอย่างหนึ่ง ฉะนั้นการขึ้นพรหมต้องรำไปมาจนครบ 4 ทิศ และในการขึ้นพรหมของกระบี่กระบองนั้นมี 2 แบบ

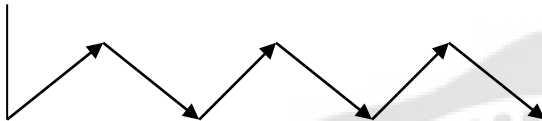
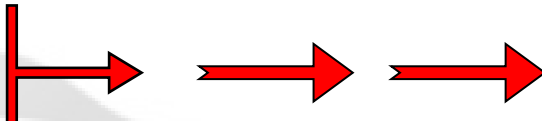
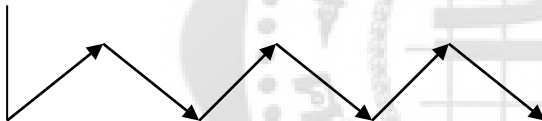
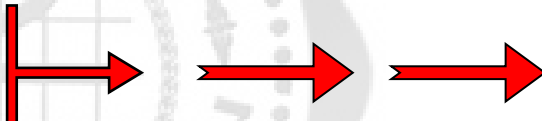
1. การขึ้นพรหมนั่งคือ การนั่งรำรำแต่ละทิศจนครบ 4 ทิศ ทำการขึ้นพรหมนั่งต้องนั่งรำอยู่กับพื้นตลอดเวลา และกลับหลังหันลุกขึ้นยืนในท่าควมรำ เพื่อเตรียมตัวที่จะรำไม้รำในขั้นตอนต่อไป

2. การขึ้นพรหมยืนเป็นประเพณีปฏิบัติก่อนการแสดงกระบี่กระบอง เป็นท่ารำที่ใช้การยืนรำรำ 4 ทิศทางถือเป็นการไหว้ครูบาอาจารย์ก่อนการแสดง จะกระทำต่อจากการถวายบังคม ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการทรงตัวที่ดีการรำที่อ่อนช้อยและเข้มแข็งเป็นการบ่งบอกถึงประเพณีวัฒนธรรมไทย ในสมัยโบราณ

การรำไม้รำ เป็นระเบียบประเพณีที่ต้องมีการรำก่อนการแสดง กระทำต่อจากการขึ้นพรหมมีลักษณะการเดิน 2 แบบเดินตรง และเดินเฉียงสลับพื้นปลา การรำไม้รำที่ 1 เป็นท่ารำพื้นฐานของอาวุธกระบี่ซึ่งมีชื่อเรียกว่า “ทึ้งหลังวาดหน้า” ใช้การเดินแบบเดินเฉียงสลับพื้นปลา

วิธีการเดินของไม้รำ

การเดินในท่าไม้รำหมายถึงท่าการก้าวเดินในการรำไม้รำแต่ละไม้ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน แต่สามารถจัดแบ่งแบบการเดินได้ในท่าไม้รำออกได้เป็น 2 ลักษณะ

ภาพแสดงการเดินสลับฟันปลา จุดเริ่มต้น ทิศทางที่เดินไป 	ภาพแสดงการเดินตรง จุดเริ่มต้น ทิศทางที่เดินไป
ภาพแสดงการเดินสลับฟันปลา จุดเริ่มต้น ทิศทางที่เดินไป 	ภาพแสดงการเดินตรง จุดเริ่มต้น ทิศทางที่เดินไป

ภาพประกอบ 19 แสดงการเดินสลับฟันปลาและการเดินตรง

1. การเดินตรงคือ การก้าวเดินเป็นแนวเส้นตรงซึ่งอาจมีการเดินไปข้างหน้าบ้างถอยหลังบ้างก็ได้
2. การเดินสลับฟันปลา คือ การเดินเฉียงไปทางขวาครั้งหนึ่งแล้วเดินเฉียงไปทางซ้ายครั้งหนึ่งสลับกันไป

ท่าไม้รำกระบี่มีอยู่มากมายหลายท่า จากหลายสำนักดาบ ก็จะประดิษฐ์คิดท่าการรำที่แตกต่างกันไปตามแนวทางของครูบาอาจารย์แต่ละสำนักดาบที่จะกล่าวถึงท่าไม้รำต่อไปนี้ตามแบบของท่าน อาจารย์นาคเทพหัสติน ณ อยุธยา บรมครูผู้ประสาทวิชากระบี่กระบองและนาวิชากระบี่กระบองบรรจุในหลักสูตรการเรียนในระดับต่างๆ ท่าการรำไม้รำตามตำราอาจารย์นาคเทพหัสติน ณ อยุธยา ทั้งหมด 12 ไม้รำ

ชื่อไม้รำ 12 ไม้รำมีดังต่อไปนี้

ชื่อท่าไม้รำ	วิธีการเดิน	ชื่อท่าไม้รำ	วิธีการเดิน
1. ลอยชาย	เดินสลับฟันปลา	7. ยักษ์	เดินตรง
2. ควงทัดนู	เดินสลับฟันปลา	8. สอยดาว	เดินตรง
3. เหน็บข้าง	เดินตรง	9. ควงแตะ	เดินตรง
4. ตั้งศอก	เดินสลับฟันปลา	10. หนูมานแหวกฟองน้ำ	เดินตรง
5. จ้วงหน้า จ้วงหลัง	เดินตรง	11. ลดล่อ	เดินตรง
6. ปกหน้าปกหลัง	เดินตรง	12. เชิญเทียน	เดินสลับฟันปลา

ทักษะไม้รำกระบี่กระบอง 12 ท่า (ประภัสสร นาคมณี. 2542: ภาคผนวก)

1. ทักษะไม้รำ “ลอยชาย” การปฏิบัติ ผู้รำปฏิบัติต่อจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวา 1 ก้าว ไล่ตัวไปข้างหน้า ย่อเข่า ลากเท้าขวาชิดซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น เข่าตึงฉาก มือซ้ายรำหน้า หมุนตัวไปทางซ้าย วางเท้าซ้ายลง ก้าวเท้าขวาไป 1 ก้าว กระบี่อยู่ทางซ้ายมือ มือซ้ายจับเข้าอก ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น มือซ้ายรำข้าง หมุนตัว วาดกระบี่ไปทางขวา วางเท้าขวา ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า อยู่ในท่าคุมรำ

2. ทักษะไม้รำ “ควงทัดนู” การปฏิบัติ ผู้รำปฏิบัติต่อจากท่าคุมรำ ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ พร้อมกับก้าวเท้าซ้ายไปทางขวาเฉียง 45 องศา ตั้งศอกขวาขึ้นทางขวา กระบี่ทัดนูปลายกระบี่ชี้ไปข้างหน้า กระบี่อยู่เสมอกับหู ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าซ้ายขึ้น หมุนตัวไปทางซ้าย 1 มุมฉาก จ้วงกระบี่ลงทางซ้าย วางเท้าซ้ายลงข้างหน้า ก้าวเท้าขวาเฉียงไปทางซ้าย 1 ก้าว พลิกข้อมือหันโก่งกระบี่เข้าหาตัว กระบี่ตั้งเฉียง 45 องศา เข้าวางอ ขาซ้ายเหยียดตึง ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้นรับศอกขวา มือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข้าอก หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก วางเท้าขวาลงข้างหน้า ควงกระบี่ 2 รอบ อยู่ในท่าคุมรำ

3. ทักษะไม้รำ “เหน็บข้าง” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว เข่าซ้ายงอ ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น ขาขวาเหยียดตึง มือซ้ายรำหน้า วางเท้าซ้ายลงข้างหน้า มือซ้ายจับเข้าอก หมุนตัวกลับหลังทางขวา กระบี่และแขนเหยียดเป็นเส้นตรง ปลายกระบี่ชี้ลงพื้น 45 องศา แขนขวาชิดศีรษะ ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น หมุนตัวกลับหลังทางขวา พร้อมลดกระบี่แนบลำตัว มือซ้ายแตะกระบี่ กระบี่ขนานพื้นวางเท้าขวาลงหน้า เข้าวางอ ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวา จากนั้นยกมือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข้าอก วางเท้าขวาลงข้างหน้าพร้อมกับวาดกระบี่ขนานพื้นไปทางขวามืออยู่ในท่าคุมรำ

4. ทักษะไม้รำ “ตั้งศอก” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวา 1 ก้าว พกกับยกกระบี่ทัดหู ไล่ตัวไปข้างหน้า ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น ตั้งศอกซ้ายบนเข้าซ้าย ปลายนิ้วแตะกระบี่ หมุนตัวไปทางซ้าย 1 มุมฉาก วางเท้าซ้าย พร้อมกับมือซ้ายจับเข้าออกขณะที่ยกเท้าซ้ายพลิกข้อมือ หายใจทรงกระบี่ขึ้น ปลายกระบี่ขึ้นไปข้างหน้า 45 องศา ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้นรับศอกขวา มือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข้าออก หมุนตัวไปทางขวามือ 1 มุมฉาก วางเท้าขวาลงข้างหน้า อยู่ในท่าคุมรำ

5. ทักษะไม้รำ “จ้วงหน้า จ้วงหลัง” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว ยกกระบี่ขึ้นทัดหู ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น วางเท้าลง พร้อมกับจ้วงกระบี่ลงทางซ้าย ก้าวเท้าขวาตรงไปข้างหน้า 1 ก้าว พลิกข้อมือหายกระบี่ตั้งเฉียง 45 องศา ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น มือซ้ายรำข้าง วางเท้าขวาลง มือซ้ายจับเข้าออก หมุนตัวกลับทางซ้ายพร้อมกับยกกระบี่ทัดหู ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้ายมาวางหลังเท้าขวา 1 ก้าว ไล่ตัวไปข้างหน้า ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น กระบี่ตั้งเฉียงขึ้น 45 องศา มือซ้ายรำข้าง แล้วจับเข้าออก วางเท้าขวาลงอยู่ในท่าคุมรำ

6. ทักษะไม้รำ “ปกหน้า ปกหลัง” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ ขณะควงกระบี่ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว มือซ้ายเหยียดไปรับกระบี่ข้างหน้าได้กระบี่ เข้าซ้าย งอ ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น วางเท้าซ้ายลงข้างหน้า ยกกระบี่ขึ้นเหนือศีรษะ มือซ้ายจับเข้าออกหมุนตัวกลับหลังทางขวามือพร้อมกับควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ มือซ้ายเหยียดไปรับกระบี่ข้างหน้า กระบี่เฉียงลงพื้น 45 องศา ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้นข้างหน้า หมุนตัวกลับหลังหันทางขวา ยกกระบี่เหนือศีรษะ ควงกระบี่ 2 รอบ วางเท้าขวาลง อยู่ในท่าคุมรำ

7. ทักษะไม้รำ “ท่ายักษ์” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า หมุนตัวท่าขวาหัน มือขวายกกระบี่มาตั้งพาดกับหัวไหล่ ด้ามอยู่เหนือเข่า มือซ้ายแตะต้นขาซ้าย ย่อเข้าทั้งสอง สะบัดหน้าไปมองทางซ้ายและสะบัดหน้าไปมองทางขวา ยกกระบี่ขึ้นพื้นเฉียงสลับขวา-ซ้าย (ไขว้ กากบาทข้างหน้า) ลดกระบี่ลงตั้งหน้าขาขวา ยกเท้าขวาหมุนตัวกลับหลังทางขวา วางเท้าขวาเป็นแนวเส้นตรง ยกเท้าซ้ายหมุนกลับหลังเหมือนขั้นตอนที่มือขวายกกระบี่มาตั้งพาดกับหัวไหล่ เริ่มรำเหมือนขั้นตอนสะบัดหน้าไปมองทางซ้าย และสะบัดหน้าไปมองทางขวาจนถึงลดกระบี่ลงตั้งหน้าขาขวา เมื่อลดกระบี่แล้วก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าอยู่ในท่าคุมรำ

8. ทักษะไม้รำ “สอยดาว” ผู้รำปฏิบัติต่อจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเดินตรง 1 ก้าว ปลดยกกระบี่ลงข้างหลัง พลิกมือเปลี่ยนจับกระบี่หางมือ กระบี่อยู่ข้างหน้า มือซ้ายคว้า ฝ่ามือแตะกระบี่ ย่อเข้าทั้งสอง ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น ยกปลายกระบี่เหยียดแขนหางขึ้นในท่าสอยดาว แล้ววางเท้าซ้ายลง ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า 1 ก้าว พร้อมกับหมุนตัวไปทางซ้าย แล้วพลิก

ข้อมือคว่ำด้ามกระบี่มาวางหน้าขาขวา ปลายกระบี่เฉียง 45 องศา มือซ้ายจับเข้าอก ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น มือซ้ายรำหน้า มือซ้ายปกอยู่บนกระบี่ ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้าย หมุนตัวไปทางซ้าย พร้อมกับยกปลายกระบี่เหยียดแขนหงายมือขึ้นในท่าสอยดาว พลิกข้อมือคว่ำเอาด้ามกระบี่มาวางอยู่หน้าขา ปลายกระบี่เฉียง 45 องศา มือซ้ายจับเข้าอก วางเท้าซ้าย ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวา มือซ้ายรำหน้า วางเท้าขวาลง หันไปข้างหน้าตรง ก้าวเท้าขวา 1 ก้าว อยู่ในท่าคุมรำ

9. ทักษะไม้รำ “ควงเตะ” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ ขณะควงกระบี่ให้ก้าวเท้าซ้ายเดินตรงไปข้างหน้า 1 ก้าว หมุนตัวไปทางขวา วางกระบี่ลงบนฝ่ามือซ้าย ให้ย่อเข้าทั้งสองลง ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น ให้เข้าตั้งฉาก หมุนตัวกลับหลังหันทางขวา พร้อมกับควงกระบี่ 2 รอบ วางเท้าขวาลง กระบี่อยู่ข้างหน้าขนานพื้น มือซ้ายหงายอยู่ใต้กระบี่ ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น ให้เข้าตั้งฉาก ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ พร้อมกับวางเท้าขวาลง อยู่ในท่าคุมรำ

10. ทักษะไม้รำ “หนูมานแหวกฟองน้ำ” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมควงกระบี่ 2 รอบ นำกระบี่ไปปักข้างหน้า แขนซ้ายเหยียดไปด้านหน้า หันหลังมือเข้าหากัน ก้มหน้า ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น ขาขวาเหยียดตึง วางเท้าซ้ายลง ขณะทีวางเท้าซ้ายลงกับกางแขนเป็นมุมฉาก คว่ำฝ่ามือ กระบี่ตั้งขึ้น ไล่ตัวไปข้างหน้า เข้าซ้ายย่อ หมุนตัวกลับหลังหันทางขวา เท้าทั้งสองอยู่กับที่ขณะที่หัน รวบแขนทั้งสองมาป้องข้างหน้า กระบี่ตั้งขึ้น แขนซ้ายอยู่ระดับคิ้ว สายตามองลอดแขนซ้าย ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น ขาซ้ายเหยียดตึง หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก วางเท้าขวาลง ลากเท้าซ้ายชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น ขาซ้ายเหยียดตึง หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก วางเท้าขวาลง ควงกระบี่ไปข้างหน้า 2 รอบ ขณะควงกระบี่ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า 1 ก้าว กระบี่ปักอยู่ข้างหน้า เริ่มคุมรำใหม่

11. ทักษะไม้รำ “ลด - ล่อ” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายไปข้างพร้อมกับยกแขนซ้ายขึ้นป้องอยู่ระดับหน้าผาก มือซ้ายกำหลวมๆ มองไปที่ปลายกระบี่ ลดกระบี่ลงต่ำ ใช้เท้าซ้ายเป็นหลัก ยกเท้าขวาหมุนตัวกลับหลังหันทางขวา ยกกระบี่ขึ้นอยู่ระดับหน้าผาก และลดมือซ้ายลง วางเท้าขวาลงเฉียงไปทางขวา ตามองปลายกระบี่ ยกเท้าซ้ายถอยหลัง 1 ก้าว แล้วหมุนตัวกลับหลังหันทางซ้าย กระบี่ลดลง กำมือซ้ายหลวมๆ อยู่ระดับหน้าผาก หมุนตัวไปทางซ้ายแล้วยกเท้าขวาก้าวไปข้างหน้า 1 ก้าว อยู่ในท่าคุมรำ

12. ทักษะไม้รำ “เชิญเทียน” ผู้รำปฏิบัติจากท่าคุมรำ ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปข้างหน้า 45 องศา พร้อมกับตั้งกระบี่บนฝ่ามือซ้าย ลากเท้าขวาชิดเท้าซ้าย ยกเท้าซ้ายขึ้น หมุนตัวกลับไปทางซ้าย 1 มุมฉาก วางเท้าซ้ายลง ก้าวเท้าขวาเฉียงไปทางซ้าย 1 ก้าว มือซ้ายพลิกรำหน้าโกร่งกระบี่ ลากเท้าซ้าย

ชิดเท้าขวา ยกเท้าขวาขึ้น หมุนตัวไปทางขวา 1 มุมฉาก กระบืออยู่บนฝ่ามือซ้าย วางเท้าขวาลงอยู่ในท่า
คุมรำ

หลักสูตรการสอนวิชาการกระบี่กระบองในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

หลักสูตรโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น
มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็น
พลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้
และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการศึกษาประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต
โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตาม
ศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน
การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบน
พื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษา
อย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัด
การศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและ
การจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความรักเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	4. ใฝ่เรียนรู้	7. รักความเป็นไทย
2. ซื่อสัตย์สุจริต	5. อยู่อย่างพอเพียง	8. มีจิตสาธารณะ
3. มีวินัย	6. มุ่งมั่นในการทำงาน	

เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละวิชาที่ร้อยละ 50 จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่าน ใช้ตัวเลขแสดงผลระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ แนวทางการให้ระดับผลการเรียน 8 ระดับ และความหมายของแต่ละระดับแสดงในตาราง ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมายของระดับผลการเรียน	ช่วงระหว่างคะแนน
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80 – 100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75 – 79
3	ผลการเรียนดี	70 – 74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65 – 69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60 – 64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55 – 59

ระดับผลการเรียน	ความหมายของระดับผลการเรียน	ช่วงระหว่างคะแนน
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 – 54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	0 – 49
มส	ไม่มีสิทธิเข้ารับการประเมินผลปลายภาค / ปลายปี	
ร	รอการตัดสินหรือยังตัดสินไม่ได้	

การประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียนระดับการประเมิน ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

ดีเยี่ยม	มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ
ดี	มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
ผ่าน	มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับแต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ
ไม่ผ่าน	ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนหรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใช้ระดับผลการประเมินดีเยี่ยม ดี ผ่าน ไม่ผ่าน

วิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) 2

คำอธิบายรายวิชา

พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เวลา 20 ชั่วโมง (0.5 หน่วยกิต)

ผู้สอน นายไพบูลย์ ฤทธวนิจการวัฒน์ (นายประกาศิต รักศิริ)

ศึกษา วิเคราะห์ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆ ในการเล่นกีฬาไทย การทำความเข้าใจ การอบอุ่นร่างกายในกีฬาไทย การเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการรำรำ การตีลูกไม้ การตีไม้ผสมการเรียนรู้และเข้าใจกติกาการแข่งขัน และการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อให้ทราบสมรรถภาพทางด้านร่างกายของตนเอง ศึกษา รูปแบบ วิธีการเล่น การรุก การป้องกัน อย่างสร้างสรรค์ ภายใต้กฎกติกา มารยาทและประเพณีปฏิบัติในการเล่นกีฬาไทย

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ความจำเป็นในการรักษาและปรับปรุงคุณภาพชีวิต มีความรู้และความรับผิดชอบในความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันระหว่างสังคม เห็นคุณค่าและความถูกต้องทางสังคม เข้าใจความสำคัญเพื่อมั่นใจในความเสมอภาค เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน เพิ่มศักยภาพของทีมด้วยการใช้ความสามารถของตนเองและนำความรู้การเล่นกีฬาไทยไปใช้ในการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์ด้วยตระหนักของคุณค่าและความงามของกีฬาไทย

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

ตัวชี้วัด 5/4 เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล / คู่ กีฬาประเภททีมได้อย่างน้อย 1 ชนิด

มาตรฐาน พ 3.2 ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด 5/1 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ และใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตน คำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม

ตัวชี้วัด 5/2 อธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา กลวิธีต่างๆ ในระหว่างการเล่น การแข่งขันกีฬากับผู้อื่นและนำไปสรุปเป็นแนวปฏิบัติและใช้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด 5/3 แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่นและการแข่งขันกีฬา ด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

ตัวชี้วัด 5/5 ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาอย่างมีความสุขชื่นชมในคุณค่าและความงามของการกีฬา

ผลการเรียนรู้

1. อธิบายและปฏิบัติการถวายเป็นบวงสรวง การขึ้นพรมหมั่น และพรมยี่นได้
2. อธิบายและปฏิบัติท่ารำไม้รำที่ 1 – 6 ได้ ปฏิบัติการตีลูกไม้ที่ 1 – 6 ได้
3. ปฏิบัติการเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่ถูกต้องได้
4. บอกประวัติความเป็นมา ประโยชน์ ระเบียบ ประเพณี และการเคลื่อนไหวท่าทางการเล่นกระบี่ได้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาคเรียนดังนี้

1. ทักษะการรำไม้รำ ภาคเรียนนี้เรียน 6 ไม้รำ
 - การรำไม้รำที่ 1 ชื่อ “ลอยชาย” เดินเฉียงสลับฟันปลา
 - การรำไม้รำที่ 2 ชื่อ “ควงทัดหู” เดินเฉียงสลับฟันปลา
 - การรำไม้รำที่ 3 ชื่อ “เหินบั้ง” เดินตรง
 - การรำไม้รำที่ 4 ชื่อ “ตั้งศอก หรือ รูดซิด” เดินเฉียงสลับฟันปลา
 - การรำไม้รำที่ 5 ชื่อ “จ้วงหน้า จ้วงหลัง” เดินตรง
 - การรำไม้รำที่ 6 ชื่อ “ควงบ้องหน้า” เดินตรง
2. ทักษะการตี ภาคเรียนนี้เรียน 6 ไม้ตี
 - การตีลูกไม้ที่ 1 ชื่อ “คอ – คอ”
 - การตีลูกไม้ที่ 2 ชื่อ “คอ – คอ – ขา – ขา”
 - การตีลูกไม้ที่ 3 ชื่อ “คอ – คอ – ขา – ขาไขว้”
 - การตีลูกไม้ที่ 4 ชื่อ “คอ – คอ – เหว – เหว”
 - การตีลูกไม้ที่ 5 ชื่อ “คอ – คอ – เหว – เหว – หัว”
 - การตีลูกไม้ที่ 6 ชื่อ “คอ – คอ – เหว – เหว – หัว – กระทุ้ง”

ชั่วโมงที่ 1

1. การรำไม้รำ เป็นระเบียบประเพณีที่ต้องมีการรำก่อนการแสดง กระทำต่อจากการขึ้นพรมหมั่นหรือพรมยี่นมีลักษณะการเดิน 2 แบบ เดินตรง และเดินเฉียงสลับฟันปลา การรำไม้รำที่ 1 “ลอยชาย (เดินสลับฟันปลา)” เป็นท่ารำพื้นฐานของอาวุธกระบี่ ซึ่งมีชื่อเรียกว่า ใช้การเดินแบบเดินเฉียงสลับฟันปลา

2. การตีลูกไม้ เป็นการฝึกทักษะการตีหรือการต่อสู้ขั้นพื้นฐาน นักเรียนต้องฝึกหัดการตีและการรับให้เกิดความชำนาญ เพื่อความปลอดภัย และความสนุกสนาน การตีลูกไม้ที่ 1 “คอ – คอ” เป็นการตีที่มีเป้าหมายอยู่บริเวณคอ ซึ่งเป็นพื้นฐานการตีอันดับแรก

ชั่วโมงที่ 2

1. การรำไม้รำที่ 2 ชื่อ “ควงทัดหนู (เดินสลับฟันปลา)” เป็นไม้รำที่ใช้การเดินสลับฟันปลา และนำการควงกระบี่กับ การทัดหนู และ การจ้วงมาประกอบเป็นไม้รำ

2. การตีลูกไม้ที่ 2 “คอ - คอ - ขา - ขา” เป็นทักษะพื้นฐานการตี การรุกและการรับต่อจากไม้รำที่ 1 นักเรียนจะได้ฝึกการตีที่ขา และการป้องกันการรับขาสลับที่ละข้าง

ชั่วโมงที่ 3

1. การรำไม้รำที่ 3 ชื่อ “เห็บข้าง (เดินตรง)” เป็นการเดินรำลักษณะการเดินตรง และนำท่า การเห็บข้าง การกลับหลังหันมาประกอบเป็นท่าไม้รำ

2. การตีลูกไม้ที่ 3 “คอ - คอ - ขา - ขาไขว้” เป็นทักษะพื้นฐานการตีและการรับต่อจากไม้รำที่ 2 เป็นการรับขาและขาไขว้ ที่นักเรียนต้องฝึกหัดการทรงตัวด้วยการยืนขาเดียว

ชั่วโมงที่ 4

1. การรำไม้รำที่ 4 ชื่อ “ตั้งศอก (เดินเฉียงสลับฟันปลา)” เป็นการเดินรำลักษณะการเดิน สลับฟันปลาและนำท่าการรำลักษณะของการยกแขนขึ้นรับกระบี่ ที่เรียกว่าตั้งศอก นำเอาท่าทัดหนู และ การจ้วงมาประกอบเป็นไม้รำ

2. การตีลูกไม้ที่ 4 “คอ - คอ - เหว - เหว” เป็นทักษะพื้นฐานการตีและการรับโดยเริ่มจากการ ตีลูกไม้ที่ 1 ต่อด้วยการรับลำตัวซ้าย และขวา หรือที่เรียกว่า ตีเหวฝ่ายรุกจะตีลักษณะตีดล่ำตัวหรือ การตีขนานเป็นการฝึกการตีขนาน และการรับลำตัว

ชั่วโมงที่ 5

1. การรำไม้รำที่ 5 ชื่อ “จ้วงหน้า จ้วงหลัง (เดินตรง)” เป็นการเดินรำลักษณะการเดินตรง และนำท่าการรำลักษณะของการจ้วงด้านหน้าการจ้วงแล้วถอยมาประกอบเป็นไม้รำ

2. การตีลูกไม้ที่ 5 “คอ - คอ - เหว - เหว - หัว” เป็นทักษะพื้นฐานการตีและการรับต่อเนื่อง จากการตีลูกไม้ที่ 4 โดยฝึกการยกกระบี่รับศีรษะในลักษณะขนานพื้นซึ่งการตีลูกไม้ผสมหรือการแสดง จะใช้การตีลูกไม้ที่ 5 เสมอ จึงต้องฝึกให้ชำนาญเพื่อความปลอดภัย

ชั่วโมงที่ 6

1. การรำไม้รำที่ 6 ชื่อ “ควงป้องหน้า (เดินตรง)” เป็นการเดินรำลักษณะการเดินตรงโดยนำ ท่าการของการควงกระบี่ การปกหน้า และการปกเมื่อกลับหลังหันมาประกอบเป็นไม้รำ

2. การตีลูกไม้ที่ 6 “คอ - คอ - เหว - เหว - หัว - กระทุ้ง” เป็นทักษะพื้นฐานการตีและการรับ ต่อเนื่องจากการตีลูกไม้ที่ 5 โดยฝึกการรับศีรษะเช่นเดียวกันฝ่ายรุกจะใช้วิธีการกระแทกหรือกระทุ้ง แทนการตีฝ่ายรับก็จะรับศีรษะเช่นเดียวกับไม้ที่ 5

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

เฮนน์ (Hein. 1972: 2149-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฮาวายโดยสอบถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง จำนวน 65 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมากขาดการวางแผนที่ดีเนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษาทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี

อัลลาร์ด (Allaard. 1979: 2538 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสอนของครูที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนโดยมีเพศและการร่วมมือของนักเรียนเป็นตัวแปรจากการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการให้กำลังใจและสนับสนุนนักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามของนักเรียน การบรรยาย การให้คำแนะนำ ให้ความรัก ความยุติธรรม ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้การบรรยายของครู มีการยกย่องให้กำลังใจ การให้คำปรึกษาและแนะนำมีผลต่อการให้ความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน

ฮาจาติ (Hojjati. 1980: 982-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษาซึ่งจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในเวลาว่าง โดยทำการวัดทัศนคติของนักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีเรื่องสรีรวิทยาและคุณค่าของศึกษาทางสังคม

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบวัดทัศนคติของแวร์ (Wear Physical Education Attitude inventor) มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นซึ่งใช้วัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาได้
2. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
3. มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกันซึ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมแต่ละอย่างมีโอกาสนะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่เท่ากัน
4. นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติที่ดีกว่านักเรียนเกรด 10
5. นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำและผิวน้ำตาล
6. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
7. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะคุณค่าต่อร่างกาย

เรย์ (Ray. 1981: 2561-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิงโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือกและกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง

ในการทดสอบครั้งแรกผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนการทดสอบครั้งที่สองผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 375 คนทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิโดยใช้แบบวัดทัศนคติของเคนเนียร์ (Kneer) มาทดสอบผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดีและไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วูด (Wood. 1988: 2017-A) ได้วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา ระหว่างนักเรียนเก่งและไม่เก่งทางด้านวิชาการ” ประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 802 คน ประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่งทางด้านวิชาการจำนวน 369 คน และที่เรียนไม่เก่งทางด้านวิชาการจำนวน 433 คน ใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับเด็ก (CATPA) พบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. นักเรียนมีความเชื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีในการเข้าร่วมมากที่สุด
3. นักเรียนเห็นคุณประโยชน์ของกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพมากที่สุด
4. การร่วมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อลดความเครียดเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด
5. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
6. นักเรียนที่เรียนเก่งจะไม่ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำท่าย
7. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
8. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา

คอป (Cope. 1992: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาโปรแกรมการเรียนในส่วนวิชาพลศึกษาซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ทัศนคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมของครู และเนื้อหาโปรแกรมการเรียนในส่วนวิชาพลศึกษา ในเกรด 3, 7 และ 10

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า นักเรียนทั้งชายและหญิงในแต่ละเกรดมีทัศนคติในเชิงบวกต่อพฤติกรรมของครูและเนื้อหาวิชาของโปรแกรมการเรียน อย่างไรก็ตามยังพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครูและเนื้อหาของโปรแกรมการเรียนในเกรด 3, 7 และ 10 นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมของ

ครู ของนักเรียนชายและหญิงในเกรด 3 หรือเกรด 10 แต่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมของครู ของนักเรียนชายและหญิง ในเกรด 7 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในเกรด 3, 7 และ 10 ที่มีต่อเนื้อหาของโปรแกรมการเรียนรู้ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติของนักเรียนกลุ่มที่ชอบเรียนวิชาพลศึกษากับกลุ่มที่ไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งในด้านทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาของโปรแกรมการเรียนรู้

เลย์ฟิลด์ (Layfield. 1995: 128A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อวิชา พลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัย พบว่า ขนาดของห้องเรียนเพศของนักเรียนในห้องเล็กๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

บรูสเชสท์ (Brushett. 1996: 134-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเจตคติของนักเรียนและการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีผลต่อการอยู่ดีกินดีของบุคคลในโรงเรียนมัธยมศึกษาในบัลติมอร์ จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อการประเมินด้านศักยภาพหลักสูตรพลศึกษาผลการวิจัยพบว่าการเปลี่ยนแปลงในเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อวิถีชีวิตของตนเองในทางที่เพิ่มขึ้น โปรแกรมการจัดการสอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในทางบวกของนักเรียนนักเรียนต้องใช้วิธีการต่างๆที่สำคัญเพื่อพัฒนาปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น ข้อมูลทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าการเพิ่มกิจกรรมทาง พลศึกษาและการเพิ่มความสามารถทางบวกจะช่วยให้นักเรียนเผชิญกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น

เจฟทีอี (JTPE. 2002: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนีย ทั้ง 3 แห่ง โปรแกรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนียที่อยู่ทางใต้ ได้มีความพยายามที่จะปฏิรูปโปรแกรม เพื่อให้มีความสมบูรณ์ขึ้น โดยคณะทำงานที่เรียกว่า สถาบันวิชาพลศึกษา (PEI) มีวิธีสอนโดยเน้นผลงานของนักเรียนอย่างหลากหลายวิธี เป็นสิ่งสำคัญ รายงานการวิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่สนับสนุน หรืออุปสรรคต่อการชี้วัดผลของการปฏิบัติของนักเรียน และตรวจสอบข้อบ่งชี้ ซึ่งจะนำไปปฏิบัติในวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปโปรแกรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา มีการรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆและบทเรียนที่ใช้วิธีดีไอเทป ผลของการวิจัยพบว่า วิธีการสอนและการฝึกของครู ซึ่งมีความขัดแย้งกัน ถือเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิรูปวิชาพลศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์นอกจากนี้ยังพบว่า ครูแต่ละคนในโรงเรียนแต่ละแห่งมี

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานของนักเรียนที่หลากหลายระดับฉะนั้นผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการปฏิรูปโปรแกรมนี้ก็คือ ครู นักเรียน และผู้บริหารต่างๆ รวมทั้งภาควิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยอีกด้วย

ก็อคคาก (Kocak. 2006: 296-300) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาในประเทศตุรกีผลการวิจัยพบว่า เจตคติที่มีต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาในประเทศตุรกี จากการสุ่มมา 1 แห่ง เพื่อตรวจสอบในสิ่งที่พอจะทำนายได้เกี่ยวกับเพศของนักเรียน ระดับผลการเรียนวิชาพลศึกษา การศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจ จากเจตคติของนักเรียนจากกลุ่มตัวอย่าง 963 คน เป็นหญิง 474 คน เป็นชาย 489 คน ได้ค่าร้อยละจากการวิเคราะห์ผลว่า นักเรียนประถมศึกษา ระดับ 6 ร้อยละ 12.7 ระดับ 7 ร้อยละ 10.3 และระดับ 8 ร้อยละ 77 ตามลำดับของด้านเจตคติเสร็จสมบูรณ์

การวิเคราะห์ที่ได้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติในทางบวกในด้านของอารมณ์ สังคมและเจตคติทางกายภาพ จากข้อมูลพบว่านักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ย 32.6 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.9 มีเจตคติทางบวกเป็นกลาง มากกว่าชายที่มีค่าเฉลี่ย 32.0 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.6 ส่วนระดับชั้นในการเรียนวิชาพลศึกษาก็เป็นเรื่องที่พึงพอใจต่อการศึกษาวิชาพลศึกษา ส่วนเรื่องการ ศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจทางสังคมไม่มีการพูดถึงเลย ซึ่งบางเรื่องอาจจะต้องนำเสนอให้เอาใจใส่อย่างมากและวางแผนต่อไป

งานวิจัยในประเทศ

ประมวล บัวทอง (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พัฒนาการของกระบี่กระบอง ประวัติและ พัฒนาการของกระบี่กระบองมีมาช้านานแล้ว พร้อมกับ ความเป็นชนชาติไทย แต่ก็ไม่ สามารถกล่าวได้ว่าใครเป็นผู้คิดค้นหรือเกิดขึ้นมาสมัยใด แต่สามารถสันนิษฐานได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่า คงเกิดขึ้นโดยการพัฒนาการมาจากการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ซึ่งต้องแสวงหาอาหาร ล่าสัตว์ ต่อสู้กับภัยธรรมชาติและภัยจากมนุษย์ด้วยกัน จนกระทั่งพัฒนามาเป็นวิชาการต่อสู้ ป้องกันตัวกระบี่กระบองในที่สุด

พัฒนาการของกระบี่กระบองสมัยก่อนกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี ตั้งแต่ตอนที่คนไทยยัง อยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีนจนถึงในสมัยรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์นั้น กระบี่กระบองได้มี ความสำคัญต่อประเทศชาติในการทหารและการทำสงครามมาก เพราะเป็นวิชาการต่อสู้ของไทยโดย ใช้อาวุธ ซึ่งใช้ในการรบกับต่างชาติที่มารุกรานและการต่อสู้เพื่อขยายอาณาเขต ในยามสงบจากศึก สงครามก็ได้จัดให้มีการฝึกซ้อม โดยจัดขึ้นในรูปแบบของกีฬาและการละเล่น เพื่อเตรียมพร้อมไว้ สำหรับการรบและการสงคราม อีกทั้งยังใช้เฉลิมฉลองในงานพิธีหรือเทศกาล ต่างๆ ในรัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา อารยธรรมต่างชาติชาวตะวันตกเริ่มเข้ามาสู่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก การใช้อาวุธในการรบ

และการสงคราม เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ เป็นการใช้อาวุธสมัยใหม่ซึ่งสามารถต่อสู้กันได้ในระยะไกลขึ้น เช่น การใช้ปืน ระเบิด และอาวุธทันสมัยอื่นๆ กระบี่กระบองจึงพัฒนาการเป็นวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว กิจกรรมทางพลศึกษา กิจกรรมสันทนาการ กิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรมของชาติและการละเล่นในงานเทศกาลต่างๆ การพัฒนาระยะนี้ค่อยๆ ลดลงตามลำดับจนกระทั่งปี พ.ศ. 2478 อาจารย์นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา เริ่มทำการฟื้นฟูใหม่ จนในระยะต่อมาสามารถสอนเป็นวิชาบังคับในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และในระยะเดียวกันนี้ กระบี่กระบองก็ได้รับการพัฒนาจากสมาคมกีฬาไทย ค่ายดาบ สำนักดาบ และหน่วยงานอื่นๆ อย่างกว้างขวางอีกด้วย จนทำให้พัฒนาการในระยะนี้ดีขึ้น จนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2534

สำหรับแนวโน้มของกระบี่กระบองในอนาคต โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้หลายท่านให้ความเห็นว่า แนวโน้มของการพัฒนาการจะค่อยๆ ลดลง เนื่องจากปัจจัยไม่เอื้ออำนวยหลายอย่าง คือ การไม่ได้รับความสนใจจากทางรัฐบาลในการให้การสนับสนุน ขาดครูผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านการสอนและเทคนิคต่าง ๆ ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ขาดองค์กรที่รับผิดชอบทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรงอย่างมีระบบ และวิชานี้ยังไม่ได้รับการพัฒนาจนถึงสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ แต่ถ้าหากสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้สำเร็จ โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย คือ รัฐบาล หน่วยงาน สถาบัน สถานศึกษา สมาคมกีฬาไทย คณะดาบค่ายดาบต่างๆ โดยให้ความร่วมมือกันดำเนินการอนุรักษ์ ปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนากันอย่างจริงจังก็จะสามารถทำให้กระบี่กระบองได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้นต่อไปในอนาคต

เจริญ อ่อนกล่ำผล (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการเรียนรู้วิชาระบี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กิจกรรมปกติและกิจกรรมที่หลากหลายผลการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเรียนและเปรียบเทียบผลทางการเรียนวิชาระบี่ระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมปกติกับกิจกรรมที่หลากหลายกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านท่าเสด็จ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 73 คน แบ่งเป็น 2 ห้องเรียน โดยกำหนดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมปกติ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 เป็นกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ใช้เวลาสอน 18 สัปดาห์ และทดสอบความสามารถทางกระบี่ ภายหลังจากการเรียนการสอนแต่ละช่วงแล้วนำผลการทดสอบมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการเรียนรู้วิชากระบี่ที่สอนโดยใช้กิจกรรมปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .66 ผลการเรียนรู้วิชากระบี่ที่สอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35

2. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากระบี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่สอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายดีกว่าที่สอนโดยใช้กิจกรรมปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

دنوفل จัสมะ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสอนกระบี่ด้วยโปรแกรมการสอน 2 แบบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะวิชากระบี่ด้วยโปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้รำมากกว่าไม้ดี และโปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้ดีมากกว่าไม้รำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนธัญบุรี อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2545 จำนวน 48 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ในการทดลองได้แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มๆ ละ 24 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 สอนด้วยโปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้รำมากกว่าไม้ดี และกลุ่มทดลองที่ 2 สอนด้วยโปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้ดีมากกว่าไม้รำ นักเรียนเรียนตามโปรแกรมเป็นเวลา 8 สัปดาห์ๆ ละ 2 วันๆ ละ 50 นาทีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้รำมากกว่าไม้ดี โปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้ดีมากกว่าไม้รำ และแบบทดสอบความสามารถทางกลไกของบาร์โรว์ (Barrow. 1954) แบบทดสอบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบทักษะกระบี่ของประภัสสร นาคมนิ (ประภัสสร นาคมนิ. 2542) และสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test Independent)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากระบี่ของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เรียนตามโปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้รำมากกว่าไม้ดี มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.30 และ 1.17 ตามลำดับ และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่เรียนตามโปรแกรมการสอนแบบเน้นไม้ดีมากกว่าไม้รำ มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.65 และ .84 ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากระบี่ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลอง ที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิทักษ์ ศรีตะวัน (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนิน การขององค์กรกระบี่กระบองในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพและ ปัญหาการดำเนินงานขององค์กรกระบี่กระบองในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน โดยใช้การ สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนในองค์กรกระบี่กระบอง

ซึ่งคัดเลือกเฉพาะองค์กรที่มีศักยภาพและมีผลงานเป็นที่รู้จักในวงการกระบี่กระบอง จำนวน 6 แห่ง และนอกระบบโรงเรียนอีก 2 แห่ง เนื้อหาการสัมภาษณ์ได้ประยุกต์จากทฤษฎีขององค์กรเป็น 5 ปัจจัยที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลย้อนกลับ โดยมีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการขององค์กรกระบี่กระบองในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนผลการวิจัยปรากฏดังนี้

องค์กรกระบี่กระบองในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน มีสภาพและปัญหาในเรื่องสิ่งแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า (ผู้สอน ผู้เรียน งบประมาณ และอุปกรณ์-สถานที่) และข้อมูลย้อนกลับไม่แตกต่างกัน แต่มีสภาพและปัญหาในเรื่องผลผลิต และกระบวนการแตกต่างกัน เนื่องจากองค์กรในระบบโรงเรียนมีรูปแบบโครงสร้างและการทำงานที่เป็นแบบแผนทางการ และส่วนใหญ่จะเน้นการผลิตนักกีฬาเพื่อส่งเข้าร่วมการแข่งขันภายนอก ในขณะที่องค์กรนอกระบบโรงเรียนเป็นการเรียนการสอนในเชิงธุรกิจ โดยเน้นการอนุรักษ์ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของไทย แต่ไม่มีการส่งผู้เรียนเข้าแข่งขัน ด้านปัญหาที่สำคัญขององค์กรที่มีความคล้ายคลึงกัน ได้แก่ งบประมาณไม่เพียงพอ การขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ค่านิยมของคนในสังคมไทยที่มีต่อกระบี่กระบองมีน้อย ขาดหน่วย งานหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับองค์กรกระบี่กระบองในระดับที่สูงขึ้น ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยพบว่า องค์กรกระบี่กระบองต้องการให้ภาครัฐและเอกชนให้ความช่วยเหลือและจัดตั้งองค์กรกระบี่กระบองระดับประเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางขององค์กร มีโครงสร้างอย่างเป็นระบบ มีการประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกระบี่กระบองให้กับผู้เกี่ยวข้อง ออกกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ชัดเจนเพื่อการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีฝีมือได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ชนะ ฤทธิธรรม (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษา สาขาพลศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 มี 5 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านวัดผลและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชัยภูมิ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 234 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของแอลเอสดี (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเท่ากับ 3.96 ($S = 0.56$)

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ด้านหลักสูตรด้านจุดมุ่งหมาย และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านวัดผลและประเมินผลโดยรวมนั้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมีค่าเท่ากับ 4.07 ($S = 0.59$), 4.13 ($S = 0.71$), 3.93 ($S = 0.56$), 3.77 ($S = 0.76$) และ 3.88 (0.66) ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามชั้นปี โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ($S = 0.46$) ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ($S = 0.67$) ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ($S = 0.48$) ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ($S = 0.54$)

4. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนแตกต่างกัน ในด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านวัดผลและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านนักศึกษา ที่พบว่า แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พรฤดี ฮวดแสง (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 และเปรียบเทียบความคิดเห็น โดยแบ่งตามเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเพศชาย 150 คน เพศหญิง 150 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 มีดังนี้ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, $S.D. = 0.44$)

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การออกกำลังกายด้วยศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวโดยอาวุธไทยสมัยโบราณ: กระบี่กระบอง ที่มีผลต่อสมรรถภาพทางกาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีความสนใจในการออกกำลังกายด้วยศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวโดยอาวุธไทยสมัยโบราณ: กระบี่กระบอง ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการฝึก 8 สัปดาห์ๆ ละ 3 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง และทำการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ก่อนการฝึก หลังการฝึก สัปดาห์ที่ 4 และหลังการฝึก สัปดาห์ที่ 8 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสมรรถภาพทางกาย โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Repeated Measure ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของบอนเฟอโรนี (Bonferroni)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

1.1 ดัชนีมวลกาย มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการฝึก เท่ากับ 20.52 และ 3.02 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 20.63 และ 2.11 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 20.56 และ 2.08 ตามลำดับ

1.2 แรงบีบมือ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการฝึก เท่ากับ 38.32 และ 9.16 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 41.33 และ 9.23 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 44.36 และ 9.28 ตามลำดับ

1.3 ความแข็งแรงของขา มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการฝึก เท่ากับ 164.39 และ 46.16 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 174.19 และ 47.44 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 179.50 และ 7.19 ตามลำดับ

1.4 ความอ่อนตัว มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการฝึก เท่ากับ 15.04 และ 6.85 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 17.06 และ 6.88 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 18.82 และ 7.19 ตามลำดับ

1.5 ความจุปอด มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการฝึก เท่ากับ 3,228.75 และ 561.01 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 3,361.25 และ 538.28 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 3,505.00 และ 525.28 ตามลำดับ

1.6 การใช้ออกซิเจนสูงสุด ($VO_2\max$) มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการฝึก เท่ากับ 32.61 และ 5.44 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 34.23 และ 5.40 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 36.50 และ 5.51 ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ย สมรรถภาพทางกาย ก่อนการฝึก หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นรายการดัชนีมวลกาย ที่ไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า หลังการออกกำลังกายด้วยโปรแกรมการฝึกกระป๋องบอง ทำให้ผู้ฝึกมีสมรรถภาพ ด้านแรงบีบมือ ความแข็งแรงของขา ความอ่อนตัว ความจุปอด และการใช้ออกซิเจนสูงสุด ดีขึ้นกว่าก่อนการฝึก ส่วนค่าดัชนีมวลกาย ไม่มีความเปลี่ยนแปลง

ชัยณรงค์ ทองยศ (2546: บทคัดย่อ) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาการสอนของครูพลศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 172 คน เป็นชาย 109 คน หญิง 63 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.95 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสื่ออุปกรณ์การสอนและสถานที่ ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสอนของครูพลศึกษา แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง วุฒิทางการศึกษามีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา พบว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเชิงบวก ซึ่งมีความเข้าใจ มีความสอดคล้อง มีความเหมาะสม มีเพียงพอ มีความชำนาญ มีการจัดทำ และมีการดำเนินการครบในทุกด้าน

2. ปัญหาการสอนของครูพลศึกษา

2.1 แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง พบว่าในด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านการสอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับปานกลาง ในด้านสื่ออุปกรณ์การสอนและสถานที่ มีปัญหาระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาเพศชายมีปัญหาระดับมาก ส่วนเพศหญิงมีปัญหาระดับปานกลาง

2.2 แบ่งตามวุฒิทางการศึกษา มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา พบว่าในด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านการสอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับปานกลาง ในด้านสื่ออุปกรณ์การสอนและสถานที่ มีปัญหาระดับมาก ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาครูที่มีวุฒิทางพลศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีปัญหาระดับมาก

จิราพร รอดพวง (2511: บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบสภาพจริงและความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อ ☐ การจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพจริงและความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อ ☐ การจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ ☐ กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ย สภาพความพิการ อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ ☐ ของผู้ ☐ ปกครองกลุ่ม ☐ มตัวอยู่ ☐ างเบ ☐ นนักศึกษาภาคปกติ โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 189 คน โดยคำนวณกลุ่ม ☐ ม ตัวอยู่ ☐ างจากสูตรของ Taro Yamane และสุ่มตัวอยู่ ☐ างด้ ☐ วยวิธีการแบบ ☐ ้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ ☐ ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร ☐ างขึ้น การวิเคราะห์ ☐ ้ ☐ ้อมูล โดยการแจกแจง ความถี่ ค่าร้อยละ ค ☐ าเฉลี่ย

ส ☐ วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test ANOVA และทดสอบความแตกต่าง ☐ างรายคู่ ☐ โดยใช้ ☐ Scheffe'

ผลการวิจัย พบว่า ☐ ่า

1. นักศึกษามีทัศนคติต่อสภาพจริงของการจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ ☐ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้ ☐ าน พบว่า ☐ ่า ด้ ☐ านที่มีค ☐ ่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้ ☐ านอาจารย์ ☐ ผู้ ☐ สอน รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ส ☐ วนลำดับสุดท้ายคือด้ ☐ านสภาพแวดล้อม

2. นักศึกษามีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษในภาพรวมและรายด้ ☐ านอยู่ในระดับมาก โดยด้ ☐ านที่นักศึกษาคาดหวังสูงสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ส ☐ วนลำดับสุดท้าย คือ ด้ ☐ านหลักสูตร

3. การเปรียบเทียบสภาพจริงและความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ ☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ☐ นักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังต่อ ☐ การจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษแตกต่างจากสภาพจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยนักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสูงกว่า ☐ สภาพจริง

4. การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาจำแนกตามเพศ ชั้นปี ☐ ที่กำลังศึกษาเกรดเฉลี่ย สภาพความพึงพอใจของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีเพศเกรดเฉลี่ย สภาพความพึงพอใจ และอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ ☐ ชั้นปี ☐ และมีรายได้ของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน ☐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตติยา สิทธิติบ (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของบุคลากรตอบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนสารภีพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับความคาดหวังและสภาพการปฏิบัติจริงด้านบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนสารภีพิทยาคม ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสารภีพิทยาคม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 79 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็น แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า แบบสอบถามปลายเปิดและแบบบันทึกเอกสาร รายงานผล การประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษารูปได้ดัง นี้ บุคลากรมีความคาดหวังต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนสารภีพิทยาคม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการส่งเสริมการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน และด้านวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนปัญหาที่สำคัญพบว่า ด้านบริหารและการจัดการคือ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วิธีการออกคำสั่ง แต่งตั้งมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบตามแผนงานโครงการ กิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพียงอย่างเดียว ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการประชุมสัมมนา อบรม สร้างความเข้าใจให้ความรู้แก่บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ชัดเจน ถูกต้องก่อนการนำไปสู่การปฏิบัติจริง ด้านการจัดการเรียนการสอนคือ ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดบรรยากาศภายในชั้นเรียน

ภายในโรงเรียนอย่างแท้จริง ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรจัดบรรยากาศทั้งในชั้นเรียนและภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมด้านสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่สะดวกในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างเหมาะสม ด้านการนิเทศภายในคือ ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม การสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในรูปแบบต่างๆ เท่าที่ควร และไม่สามารถที่จะให้คำปรึกษาช่วยเหลือแก่บุคลากรได้อย่างเต็มที่ ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรช่วยให้บุคลากรพอใจ ในงานที่ทำมีความสะดวกปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ และนโยบายต่างๆ ของสถานศึกษา ช่วยให้บุคลากรเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ให้บุคลากรรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความ สำคัญและเป็นที่ต้องการของบุคคลอื่น จัดให้มีการบริการต่างๆ เช่นการศึกษาต่อ การอบรม ตามที่บุคลากรต้องการและตามความเหมาะสม ด้านการวัดผลและประเมินผลคือ ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเท่าที่ควร ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรจะมีการอบรม สัมมนาให้ความรู้ ความเข้าใจแก่บุคลากร ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและประชาสัมพันธ์สร้างความตระหนักถึงความสำคัญด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงเนื้อหาและการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 จำนวน 15 ห้องเรียน 696 คน ดังตาราง 2

ตาราง 2 ประชากรนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และห้องเรียน

ลำดับ	ห้องเรียน	จำนวน (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
1	501	18	33	51
2	502	17	33	50
3	503	24	27	51
4	504	21	27	48
5	505	24	26	50
6	506	22	28	50
7	507	23	27	50
8	508	15	21	36
9	509	20	30	50
10	510	20	31	51
11	511	20	30	50
12	512	17	33	50
13	513	17	33	50
14	514	11	13	24
15	515	18	17	35
รวมจำนวนทั้งสิ้น		287	409	696

กลุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 จำนวน 8 ห้องเรียน 248 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) (พบว่า ประชากร: กลุ่มตัวอย่าง = 700: 248) ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเท่ากับ 248 คน และทำการหากกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนแบบกำหนดสัดส่วน (proportional multistage sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ห้องเรียนที่มีการเรียนการสอนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ร้อยละ 50 ของห้องเรียนทั้งหมด ได้จำนวน 8 ห้องเรียน ประกอบด้วย ห้อง 501 503 504 506 507 510 512 และ 513 ตามลำดับ

2. ในแต่ละห้องเรียนที่สุ่มได้ ดำเนินการสุ่มนักเรียนที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูล ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบกำหนดสัดส่วน (Proportional Simple random sampling) โดยคำนวณจากสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด และแยกตามเพศ และกำหนดให้แต่ละห้องมีเพศชายและเพศหญิงในจำนวนที่เท่ากัน (Quota sampling) ดังแสดงผลตามตาราง 3

ตาราง 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียน

ลำดับ	ห้องเรียน	ประชากร (คน)			ตัวอย่าง (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1	501	18	33	51	15	16	31
2	503	24	27	51	16	15	31
3	504	21	27	48	16	15	31
4	506	22	28	50	16	15	31
5	507	23	27	50	16	15	31
6	510	20	31	51	15	16	31
7	512	17	33	50	15	16	31
8	513	17	33	50	15	16	31
รวมจำนวนทั้งสิ้น		162	239	401	124	124	248

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย ผลงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญหลายๆ ท่านเพื่อรวบรวมรายละเอียดต่างๆ ในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลต่างๆ มากำหนดหัวข้อ และพัฒนาเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2
3. นำแบบสอบถามที่เสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ตรวจสอบความถูกต้อง
4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ให้คำแนะนำ
5. ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม
6. ปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist) ประกอบด้วย การวัดตัวแปรต้นที่เป็นคุณลักษณะของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เพศ จำแนกเป็น
 - 1.1 นักเรียนชาย
 - 1.2 นักเรียนหญิง
2. ผลการเรียนทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา จำแนกเป็น
 - 2.1 ระดับดี (ผลการเรียนทางพลศึกษาเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป)
 - 2.2 ระดับปานกลาง (ผลการเรียนทางพลศึกษาเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 – 3.49)
 - 2.3 ระดับควรปรับปรุง (ผลการเรียนทางพลศึกษาเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.50)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน
- 2.2 ด้านการวัดและประเมินผล

2.3 ด้านครูผู้สอน

2.4 ด้านผู้เรียน

2.5 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดให้ 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประเมินค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงษ์รัตน์. 2550: 69)

เกณฑ์ในการให้คะแนน

5 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับมากที่สุด

4 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับมาก

3 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับปานกลาง

2 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับน้อย

1 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)
มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความปรนัยของข้อคำถาม (Objectivity) โดยพิจารณาจาก ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Item Objective Congruence) โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้องและเหมาะสมที่จะนำไปใช้

0 ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้องและเหมาะสมที่จะนำไปใช้หรือไม่

-1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามนั้น ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้

โดยผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง มากกว่าหรือเท่ากับ .50 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสม และมีความเที่ยงตรงเพียงพอต่อการนำไปใช้ในแบบสอบถาม ดังนี้ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน จำนวน 10 ข้อ ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 8 ข้อ ด้านครูผู้สอน จำนวน 10 ข้อ ด้านผู้เรียนจำนวน 10 ข้อ และด้านสถานที่ สิ่งอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 8 ข้อ รวมทั้งสิ้น 46 ข้อ

2. ดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามเกณฑ์ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3. วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม โดยพิจารณาตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่ .86 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นตามเกณฑ์

4. ดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินงานเก็บข้อมูลในชั่วโมงเรียนที่มีการเรียนการสอนใช้เวลาทำชั่วโมง
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตามเป้าหมายที่วางไว้ด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำค่าคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ระหว่างสภาพและความคาดหวัง มาหาค่าความแตกต่างของคะแนน (deviation) เพื่อหาความต้องการจำเป็นในแต่ละข้อ /แต่ละด้าน โดยคำนวณจากสูตร

$$\text{ความต้องการจำเป็น} = \text{ความคาดหวัง} - \text{สภาพที่เป็นจริง}$$

จากนั้น พิจารณาเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยของความต้องการจำเป็นที่คำนวณได้ จากน้อยไปหามาก ทั้งในภาพรวมและในรายด้านของการจัดการเรียนการสอนทุกด้าน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสภาพ ความคาดหวัง และความต้องการที่จำเป็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยใช้สถิติที (independent t-test) และระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุงด้วยสถิติเอฟ (F-test)
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายด้าน นำเสนอเป็นความเรียงเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

$$\text{ค่าพิสัย} \text{ คะแนนสูงสุดรายข้อ (5) - คะแนนต่ำสุดรายข้อ (1) = 4}$$

$$\text{ค่าอันตรายภาคชั้น 5 ระดับ เท่ากับ } 4/5 = 0.8$$

คะแนน 3.21 – 4.00 หมายถึง มีความต้องการมากที่สุด

คะแนน 2.41 – 3.20 หมายถึง มีความต้องการมาก

คะแนน 1.61 – 2.40 หมายถึง มีความต้องการปานกลาง

คะแนน 0.81 – 1.60 หมายถึง มีความต้องการน้อย

คะแนน 0.00 – 0.80 หมายถึง มีความต้องการน้อยที่สุด

5. ดำเนินการวิเคราะห์ผลเพื่อทดสอบสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ โดยแยกตามประเด็น ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์สภาพและความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา
พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)

5.2 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติบรรยาย (descriptive statistics) ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's α - Coefficient)
3. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย
 - 3.1 การทดสอบค่าที (independent t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
 - 3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2
 - 3.3 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ค่าร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	คะแนนที
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MS	แทน	ความแปรปรวน
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
F	แทน	คะแนนเอฟ
Sig	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพ ความคาดหวัง และความ
ต้องการที่จำเป็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทร เดชา (สิงห์สิงห์เสนา) 2 ซึ่ง
กำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถนำมาสรุปและนำเสนอในรูปแบบความเรียงได้ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 248)

รายการ	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
	f	%
1. นักเรียนชาย	124	50.00
2. นักเรียนหญิง	124	50.00
3. ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาระดับดี	207	83.47
4. ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาระดับปานกลาง	37	14.92
5. ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาระดับควรปรับปรุง	4	1.61

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกเป็นนักเรียนชาย ร้อยละ 50.00 นักเรียนหญิง ร้อยละ 50.00 มีผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาระดับดี ร้อยละ 83.47 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.92 และระดับควรปรับปรุง ร้อยละ 1.61

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามสภาพ ความคาดหวัง และความต้องการที่จำเป็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทร เดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 สามารถนำมาสรุปและนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียงได้ดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทร เดชา (สิงห์สิงห์) จำแนกตามรายด้าน (N = 248)

รายการ	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	3.50	0.72	มาก
2. ด้านการวัดและประเมินผล	3.41	0.68	ปานกลาง
3. ด้านครูผู้สอน	3.84	0.80	มาก
4. ด้านผู้เรียน	3.43	0.74	ปานกลาง
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.74	0.77	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวมสภาพการจัดการเรียนการสอน	3.58	0.62	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงห์) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.58 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.84, 3.74 และ 3.50 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.80, 0.77 และ 0.72 ตามลำดับ ยกเว้น ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.43 และ 3.41 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74 และ 0.68 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์สิงห์เสนา) จำแนกตามรายด้าน (N = 248)

รายการ	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	4.00	0.67	มาก
2. ด้านการวัดและประเมินผล	4.01	0.64	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	4.07	0.74	มาก
4. ด้านผู้เรียน	4.00	0.70	มาก
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.03	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวมสภาพการจัดการเรียนการสอน	4.02	0.62	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงห์เสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.02 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน และ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.07, 4.03, 4.01, 4.00 และ 3.99 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74, 0.79, 0.64, 0.70 และ 0.67 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามรายด้าน (N = 248)

รายการ	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	0.50	0.68	น้อยที่สุด
2. ด้านการวัดและประเมินผล	0.60	0.72	น้อยที่สุด
3. ด้านครูผู้สอน	0.23	0.74	น้อยที่สุด
4. ด้านผู้เรียน	0.58	0.77	น้อยที่สุด
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	0.29	0.75	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวมสภาพการจัดการเรียนการสอน	0.44	0.60	น้อยที่สุด

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.44 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.60 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.23, 0.29, 0.50, 0.58 และ 0.60 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74, 0.75, 0.68, 0.77 และ 0.72 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ ค่าคะแนนที่ คำนัยสำคัญทางสถิติและค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ของความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ของนักเรียนชาย (N= 124) กับ นักเรียนหญิง (N= 124) โดยจำแนกตามรายด้าน

รายการ	เพศ	n	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย	df	t	Sig
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรวิธีสอน	ชาย	124	4.03	0.76	มาก	246	.882	.379
	หญิง	124	3.96	0.56	มาก			
2. ด้านการวัดและประเมินผล	ชาย	124	3.99	0.77	มาก	246	.420	.675
	หญิง	124	4.03	0.48	มาก			
3. ด้านครูผู้สอน	ชาย	124	4.11	0.75	มาก	246	.986	.325
	หญิง	124	4.02	0.73	มาก			
4. ด้านผู้เรียน	ชาย	124	4.01	0.85	มาก	246	.064	.949
	หญิง	124	4.00	0.50	มาก			
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	124	4.08	0.84	มาก	246	.999	.319
	หญิง	124	3.98	0.73	มาก			
ความคาดหวัง	ชาย	124	4.05	0.72	มาก	246	.628	.531
	หญิง	124	4.00	0.49	มาก			

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.05 และ 4.00 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.72 และ 0.49 จำแนกตามรายด้านของนักเรียนชายพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียนและด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.11, 4.08, 4.03, 4.01 และ 3.99 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75, 0.84, 0.76, 0.85 และ 0.77 ตามลำดับ และจำแนกตามรายด้านของนักเรียนหญิงพบว่า อยู่ในระดับมากทุก

ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกและ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.03, 4.02, 4.00, 3.98 และ 3.96 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.48, 0.73, 0.50, 0.73 และ 0.56 ตามลำดับและความคาดหวังภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ ค่าคะแนนที่ คำนัยสำคัญทางสถิติและค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ของสภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียนหญิง (N= 124) โดย จำแนกตามรายด้าน

สภาพ	เพศ	n	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย	df	t	Sig
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	ชาย	124	3.77	0.78	มาก	246	6.443*	.000
	หญิง	124	3.23	0.52	ปานกลาง			
2. ด้านการวัดและประเมินผล	ชาย	124	3.71	0.75	มาก	246	7.681*	.000
	หญิง	124	3.11	0.44	ปานกลาง			
3. ด้านครูผู้สอน	ชาย	124	3.89	0.82	มาก	246	1.010	.314
	หญิง	124	3.79	0.76	มาก			
4. ด้านผู้เรียน	ชาย	124	3.69	0.83	มาก	246	5.960*	.000
	หญิง	124	3.16	0.45	ปานกลาง			
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	124	3.78	0.87	มาก	246	.788	.432
	หญิง	124	3.70	0.64	มาก			
สภาพ	ชาย	124	3.77	0.73	มาก	246	4.987*	.000
	หญิง	124	3.40	0.40	ปานกลาง			

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงอยู่ในระดับมากกับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.77 และ 3.40 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.73 และ 0.40 จำแนกตามรายด้านของนักเรียนชายพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล และ ด้านผู้เรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.89, 3.78, 3.77, 3.71 และ 3.69 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.82, 0.87, 0.78, 0.75 และ 0.83 ตามลำดับ และจำแนกตามรายด้านของนักเรียนหญิงพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านครูผู้สอนและด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.79, 3.70 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.76, 0.64 และจำแนกตามรายด้านของนักเรียนหญิงพบว่า ระดับปานกลางได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.23, 3.16 และ 3.11 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52, 0.45 และ 0.44 ตามลำดับ และสภาพภาพตามภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ ค่าคะแนนที่ คำนวณสำคัญทางสถิติและค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียนหญิง (N= 124) โดยจำแนกตามรายด้าน

ความต้องการจำเป็น	เพศ	n	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย	df	t	Sig
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	ชาย	124	0.26	0.78	น้อยที่สุด	246	5.812*	.000
	หญิง	124	0.73	0.46	น้อยที่สุด			
2. ด้านการวัดและประเมินผล	ชาย	124	0.28	0.66	น้อยที่สุด	246	7.715*	.000
	หญิง	124	0.92	0.63	น้อย			
3. ด้านครูผู้สอน	ชาย	124	0.22	0.78	น้อยที่สุด	246	.095	.925
	หญิง	124	0.23	0.70	น้อยที่สุด			
4. ด้านผู้เรียน	ชาย	124	0.32	0.83	น้อยที่สุด	246	5.628*	.000
	หญิง	124	0.84	0.60	น้อย			
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	124	0.17	0.90	น้อยที่สุด	246	1.035	.302
	หญิง	124	0.28	0.72	น้อยที่สุด			
ความต้องการจำเป็น	ชาย	124	0.28	0.69	น้อยที่สุด	246	4.436*	.000
	หญิง	124	0.60	0.42	น้อยที่สุด			

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงอยู่ในระดับน้อยที่สุดกับน้อยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.28 และ 0.60 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.69 และ 0.42 จำแนกตามรายด้านของนักเรียนชายพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียนด้านการวัดและประเมินผล ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.32, 0.28, 0.26, 0.22 และ 0.17 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.83, 0.66, 0.78, 0.78 และ 0.90 ตามลำดับ และจำแนกตามรายด้านของนักเรียนหญิงพบว่า อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านผู้เรียนด้าน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.92, 0.84 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.63, 0.60 และจำแนกตามรายด้านของนักเรียนหญิงพบว่าระดับน้อยที่สุดได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกครูผู้สอน และ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.73, 0.28 และ 0.23 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.46, 0.72 และ 0.70 ตามลำดับ และสภาพภาพตามภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียนหญิง (N= 124) ที่มีผลการเรียนในระดับดี ปานกลางและควรปรับปรุงโดยจำแนกตามรายด้าน

ความคาดหวัง	ดี			ปานกลาง			ควรปรับปรุง		
	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	4.02	0.67	มาก	3.88	0.62	มาก	4.10	1.09	มาก
2. ด้านการวัดและ ประเมินผล	4.04	0.64	มาก	3.82	0.64	มาก	4.41	0.70	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	4.06	0.75	มาก	4.03	0.69	มาก	4.75	0.50	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ความคาดหวัง	ดี			ปานกลาง			ควรปรับปรุง		
	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย
4. ด้านผู้เรียน	4.01	0.70	มาก	3.94	0.65	มาก	4.00	1.15	มาก
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.04	0.79	มาก	3.96	0.77	มาก	4.03	1.12	มาก
ความคาดหวัง	4.03	0.62	มาก	3.93	0.54	มาก	4.26	0.86	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยจำแนกตามระดับผลการเรียนดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับดีแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.03 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผลด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน และด้านผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.06, 4.04, 4.04, 4.02 และ 4.01 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75, 0.64, 0.79, 0.67 และ 0.70 ตามลำดับ

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับปานกลางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.93 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.54 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้เรียนด้านจุดมุ่งหมาย

หลักสูตร วิธีสอน และด้านการวัดและประเมินผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.03, 3.96, 3.94, 3.88 และ 3.82 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.69, 0.77, 0.65, 0.62 และ 0.64 ตามลำดับ

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนใน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาระดับควร ปรับปรุงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.86 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุก ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผลด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้เรียนและค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.41, 4.10, 4.03 และ 4.00 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.70, 1.09, 1.12 และ 1.15 ตามลำดับ ยกเว้น ด้านครูผู้สอนที่อยู่ในระดับมาก ที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียนหญิง (N= 124) ที่มีผลการเรียนในระดับดี ปานกลางและควรปรับปรุงโดยจำแนกตามรายด้าน

สภาพ	ดี			ปานกลาง			ควรปรับปรุง		
	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	3.48	0.74	ปานกลาง	3.54	0.54	มาก	4.30	0.51	มาก
2. ด้านการวัดและประเมินผล	3.37	0.69	ปานกลาง	3.54	0.56	มาก	4.34	0.94	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	3.84	0.81	มาก	3.76	0.68	มาก	4.60	0.49	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

สภาพ	ดี			ปานกลาง			ควรปรับปรุง		
	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย
4. ด้านผู้เรียน	3.39	0.74	ปานกลาง	3.53	0.65	มาก	4.35	0.94	มาก
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.75	0.79	มาก	3.66	0.63	มาก	4.25	0.73	มาก
สภาพ	3.56	0.63	มาก	3.61	0.46	มาก	4.38	0.63	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยจำแนกตามระดับผลการเรียนดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับเก่ง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.56 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.63 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.84 และ 3.75 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81 และ 0.79 ตามลำดับอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียนและด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.48, 3.39 และ 3.37 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74, 0.74 และ 0.69 ตามลำดับ

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับปานกลาง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.61 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.46 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้าน

ครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอนด้านการวัดและประเมินผล และด้านผู้เรียนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.76, 3.66, 3.64, 3.54 และ 3.53 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.68, 0.63, 0.54, 0.56 และ 0.65 ตามลำดับ

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับควรปรับปรุง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.38 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.63 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียนด้านการวัดและประเมินผล ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอนและด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.60, 4.35, 4.34, 4.30 และ 4.25 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.49, 0.94, 0.94, 0.51 และ 0.73 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ระหว่างนักเรียนชาย (N= 124) และนักเรียนหญิง (N= 124) ที่มีผลการเรียนในระดับดี ปานกลางและควรปรับปรุงโดยจำแนกตามรายด้าน

ความต้องการจำเป็น	ดี			ปานกลาง			ควรปรับปรุง		
	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปลความหมาย
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน	0.54	0.70	น้อยที่สุด	0.34	0.46	น้อยที่สุด	-0.20	0.83	น้อยที่สุด
2. ด้านการวัดและประเมินผล	0.67	0.74	น้อยที่สุด	0.28	0.51	น้อยที่สุด	0.06	0.77	น้อยที่สุด
3. ด้านครูผู้สอน	0.22	0.77	น้อยที่สุด	0.27	0.52	น้อยที่สุด	0.15	0.87	น้อยที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

ความต้องการจำเป็น	ดี			ปานกลาง			ควรปรับปรุง		
	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	SD	แปล ความหมาย
4. ด้านผู้เรียน	0.63	0.79	น้อยที่สุด	0.41	0.44	น้อยที่สุด	-0.35	1.14	น้อยที่สุด
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	0.30	0.77	น้อยที่สุด	0.29	0.65	น้อยที่สุด	-0.22	0.41	น้อยที่สุด
ความต้องการจำเป็น	0.47	0.62	น้อยที่สุด	0.32	0.40	น้อยที่สุด	-0.11	0.76	น้อยที่สุด

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยจำแนกตามระดับผลการเรียนดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับเก่ง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.47 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรวิธีสอนด้านผู้เรียนและด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.22, 0.30, 0.54, 0.63 และ 0.67 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.77, 0.77, 0.70, 0.79 และ 0.74 ตามลำดับ

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับปานกลาง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.32 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.40 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอนด้านการวัดและประเมินผลด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสวดกด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรวิธีสอนและด้านผู้เรียนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.27, 0.28, 0.29, 0.34 และ 0.41 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52, 0.51, 0.65, 0.46 และ 0.44 ตามลำดับ

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนใน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับควรปรับปรุง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) -0.11 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.76 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับ น้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียนด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอนด้านการวัดและประเมินผลและด้านครูผู้สอนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) -0.35, -0.22, -0.20, 0.06 และ 0.15 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.14, 0.41, 0.83, 0.77 และ 0.87 ตามลำดับ

ตาราง 14 เปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ระหว่างนักกีฬาที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน					
ระหว่างกลุ่ม	2.741	2	1.371	2.697	.069
ภายในกลุ่ม	124.508	245	.508		
รวม	127.250	247			
ด้านการวัดและประเมินผล					
ระหว่างกลุ่ม	4.424	2	2.212	4.905	.008*
ภายในกลุ่ม	110.486	245	.451		
รวม	114.910	247			
ด้านครูผู้สอน					
ระหว่างกลุ่ม	2.535	2	1.268	2.036	.133
ภายในกลุ่ม	152.573	245	.123		
รวม	155.108	247			
ด้านผู้เรียน					
ระหว่างกลุ่ม	4.127	2	2.063	3.899	.022*
ภายในกลุ่ม	129.643	245	.529		
รวม	133.770	247			

ตาราง 14 (ต่อ)

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
ระหว่างกลุ่ม	1.274	2	.637	1.089	.338
ภายในกลุ่ม	143.338	245	.585		
รวม	144.613	247			
สภาพที่เป็นจริง					
ระหว่างกลุ่ม	2.604	2	1.302	3.522	.031*
ภายในกลุ่ม	90.585	245	.370		
รวม	93.189	247			

จากตาราง 14 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงในการจัดเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้นด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ่ ตามรายด้านที่แตกต่างของสภาพที่เป็นจริงในการจัดเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ด้านการวัดและประเมินผล			
ตัวแปร	เก่ง (3.37)	ปานกลาง (3.54)	ควรปรับปรุง (4.34)
เก่ง (3.37)	-	.17	.97*
ปานกลาง (3.54)		-	.80
ควรปรับปรุง (4.34)			-

ตาราง 15 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล				
ตัวแปร		เก่ง (3.37)	ปานกลาง (3.54)	ควรปรับปรุง (4.34)
ด้านด้านผู้เรียน				
ตัวแปร		เก่ง (3.39)	ปานกลาง (3.53)	ควรปรับปรุง (4.35)
เก่ง	(3.39)	-	.14	.96*
ปานกลาง	(3.53)		-	.82
ควรปรับปรุง	(4.35)			-
สภาพที่เป็นจริงโดยรวม				
ตัวแปร		เก่ง (3.56)	ปานกลาง (3.61)	ควรปรับปรุง (4.38)
เก่ง	(3.56)	-	.05	.82*
ปานกลาง	(3.61)		-	.77
ควรปรับปรุง	(4.38)			-

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านผู้เรียน และสภาพที่เป็นจริงโดยรวม นักเรียนที่มีผลการเรียนเก่งกับนักเรียนที่มีผลการเรียนควรปรับปรุง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคาดหวัง ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ระหว่างนักกีฬาที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน					
ระหว่างกลุ่ม	.669	2	.335	.745	.476
ภายในกลุ่ม	109.979	245	.449		
รวม	110.648	247			

ตาราง 16 (ต่อ)

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวัดและประเมินผล					
ระหว่างกลุ่ม	2.093	2	1.046	2.574	.078
ภายในกลุ่ม	99.601	245	.407		
รวม	101.694	247			
ด้านครูผู้สอน					
ระหว่างกลุ่ม	1.928	2	.964	1.768	.173
ภายในกลุ่ม	133.564	245	.545		
รวม	135.492	247			
ด้านผู้เรียน					
ระหว่างกลุ่ม	.169	2	.085	.175	.840
ภายในกลุ่ม	118.959	245	.486		
รวม	119.128	247			
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
ระหว่างกลุ่ม	.243	2	.122	.195	.823
ภายในกลุ่ม	152.538	245	.623		
รวม	152.781	247			
ความคาดหวัง					
ระหว่างกลุ่ม	.581	2	.291	.772	.463
ภายในกลุ่ม	92.258	245	.377		
รวม	92.839	247			

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 17 เปรียบเทียบความต้องการที่จำเป็น ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ระหว่างนักกีฬาที่มีผลการเรียนพลศึกษาระดับดี ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน					
ระหว่างกลุ่ม	3.314	2	1.657	3.697	.026*
ภายในกลุ่ม	109.805	245	.448		
รวม	113.119	247			
ด้านการวัดและประเมินผล					
ระหว่างกลุ่ม	5.775	2	2.888	5.811	.003*
ภายในกลุ่ม	121.755	245	.497		
รวม	127.530	247			
ด้านครูผู้สอน					
ระหว่างกลุ่ม	.089	2	.045	.081	.922
ภายในกลุ่ม	134.249	245	.548		
รวม	134.338	247			
ด้านผู้เรียน					
ระหว่างกลุ่ม	4.982	2	2.491	4.365	.014*
ภายในกลุ่ม	139.792	245	.571		
รวม	144.774	247			
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
ระหว่างกลุ่ม	1.043	2	.522	.945	.390
ภายในกลุ่ม	135.212	245	.552		
รวม	136.255	247			
ความต้องการที่จำเป็น					
ระหว่างกลุ่ม	1.945	2	.973	2.801	.063
ภายในกลุ่ม	85.094	245	.347		
รวม	87.039	247			

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้นด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านผู้เรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ ตามรายด้านที่แตกต่าง ของความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน				
ตัวแปร	เก่ง (0.54)	ปานกลาง (0.34)	ควรปรับปรุง (-0.20)	
เก่ง (0.54)	-	.20	.74	
ปานกลาง (0.34)		-	.54	
ควรปรับปรุง (-0.20)			-	
ด้านการวัดและประเมินผล				
ตัวแปร	เก่ง (0.67)	ปานกลาง (0.28)	ควรปรับปรุง (0.06)	
เก่ง (0.67)	-	.39*	.60	
ปานกลาง (0.28)		-	.22	
ควรปรับปรุง (0.06)			-	
ด้านผู้เรียน				
ตัวแปร	เก่ง (0.63)	ปานกลาง (0.41)	ควรปรับปรุง (-0.35)	
เก่ง (0.63)	-	.22	.98*	
ปานกลาง (0.41)		-	.76	
ควรปรับปรุง (-0.35)			-	

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ไม่พบคู่ที่แตกต่างกันทางสถิติ ด้านการวัดผลและประเมินผลนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่งกับปานกลางมีความเห็นที่ต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านผู้เรียน นักเรียนที่มีผลการเรียนเก่งกับควรปรับปรุง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากข้อมูลปลายเปิดของแบบสอบถาม

ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน

1. มีจุดมุ่งหมายที่ดี ผู้เรียนได้เรียนรู้ศิลปะกระป๋อง
2. เป็นหลักสูตรที่ดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการป้องกันตัวได้
3. เนื้อหามีไม่มาก แต่มีท่ายากซึ่งไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
4. เป็นแนวทางในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
5. หลักสูตรเน้นการรำมากเกินไป ควรเน้นด้านการนำไปใช้เพื่อการป้องกันตัวให้มากขึ้น เช่น สอนไม้ตี หรืออื่นๆ

6. ควรอธิบาย สาธิตทักษะการรำให้มากกว่านี้เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดี
7. การทดสอบให้ท่ายากทำให้ได้คะแนนน้อย
8. การสอนปฏิบัติได้เหมาะสมกับเวลาในชั่วโมงเรียน แต่ควรเพิ่มชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ให้มากขึ้น
9. ควรมีการแนะนำเรื่องที่จะสอนในชั่วโมงต่อไป

ด้านครูผู้สอน

1. ใจดี ตั้งใจสอน และให้คะแนนตามความเหมาะสม
2. อธิบายดีเข้าใจง่าย แต่ต้องการให้พูดช้าๆ และเพิ่มเสียงให้ดังมากขึ้น
3. ในท่าทักษะที่ยากควรสอนทบทวนหลายครั้ง
4. ควรจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน
5. ครูเข้าสอนตรงเวลา และมีความตั้งใจในการสอน มีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี

ด้านผู้เรียน

1. นักเรียนควรมาเข้าเรียนให้ตรงเวลา และต้องมีความตั้งใจในการเรียนให้มากกว่านี้
2. นักเรียนไม่ควรเล่น หยอกล้อ หรือคุยกันในขณะเรียน และควรเคารพเชื่อฟังครูผู้สอน
3. การเปลี่ยนชุดพลศึกษา เช่น ต้องใส่กางเกงของนักเรียนหญิงบางครั้งอาจไม่ค่อยสะดวก
4. นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการปฏิบัติทักษะท่ารำ โดยเฉพาะท่ายากไม่สามารถทำได้
5. นักเรียนบางคนร่างกายไม่แข็งแรงไม่สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบ ควรได้รับคำแนะนำในการ

เสริมสร้างสุขภาพ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา สูงกว่า มีความคิดเห็นต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่ำกว่า

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 จำนวน 15 ห้องเรียน 696 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2 ซึ่งกำลังเรียนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 จำนวน 8 ห้องเรียน 248 คนโดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) (พบว่าประชากร: กลุ่มตัวอย่าง = 700: 248) ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเท่ากับ 248 คน และทำการหากลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนแบบกำหนดสัดส่วน (proportional multistage sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ห้องเรียนที่มีการเรียนการสอนในรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาคการศึกษา 1/2558 ร้อยละ 50 ของห้องเรียนทั้งหมด ได้จำนวน 8 ห้องเรียน ประกอบด้วย ห้อง 501 503 504 506 507 510 512 และ 513 ตามลำดับ

2. ในแต่ละห้องเรียนที่สุ่มได้ ดำเนินการสุ่มนักเรียนที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูล ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบกำหนดสัดส่วน (Proportional Simple random sampling) โดยคำนวณจากสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด และแยกตามเพศ และกำหนดให้แต่ละห้องมีเพศชายและเพศหญิงในจำนวนที่เท่ากัน(Quota sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist) ประกอบด้วย การวัดตัวแปรต้นที่เป็นคุณลักษณะของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เพศ จำแนกเป็น
 - 1.1 นักเรียนชาย
 - 1.2 นักเรียนหญิง
2. ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา จำแนกเป็น
 - 2.1 ระดับดี (ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป)
 - 2.2 ระดับปานกลาง (ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 – 3.49)
 - 2.3 ระดับควรปรับปรุง (ผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.50)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน จำนวน 10 ข้อ
- 2.2 ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 8 ข้อ
- 2.3 ด้านครูผู้สอน จำนวน 10 ข้อ
- 2.4 ด้านผู้เรียน จำนวน 10 ข้อ
- 2.5 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 8 ข้อ

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดให้ 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประเมินค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงษ์รัตน์.2550: 69)

เกณฑ์ในการให้คะแนน

- 5 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับมาก
- 3 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับปานกลาง
- 2 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับน้อย
- 1 คะแนน มีสภาพหรือมีความคาดหวัง ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีสภาพหรือมีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติบรรยาย (descriptive statistics) ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's α - Coefficient)
3. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย
 - 3.1 การทดสอบค่าที (independent t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
 - 3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2
 - 3.3 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นนักเรียนชายร้อยละ 50.00 นักเรียนหญิงร้อยละ 50.00 โดยแบ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียน ทางพลศึกษาระดับเก่ง คิดเป็นร้อยละ 83.47 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.92 และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 1.61

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสภาพ ความคาดหวัง และความต้องการที่จำเป็น ทั้ง 5 ด้านและภาพรวมตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ซึ่งมีการนำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด 5 อันดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ โดยใช้สถิติที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบ ระดับผลการเรียนทางพลศึกษาของนักเรียน โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกทั้ง 5 ด้านดังนี้

2.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนรวมทุกด้าน และจำแนกตามรายด้าน

นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)2 มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.58 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.84, 3.74 และ 3.50 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.80, 0.77 และ 0.72 ตามลำดับ ยกเว้น ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.43 และ 3.41 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74 และ 0.68 ตามลำดับ

นักเรียนชาย มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.77 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.73 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านผู้เรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.89, 3.78, 3.77, 3.71 และ 3.69 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.83, 0.88, 0.79, 0.75 และ 0.87 ตามลำดับ

นักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.40 ค่าความเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D.) 0.40 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านครูผู้สอน และ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.79 และ 3.70 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.77 และ 0.65 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.23, 3.16 และ 3.11 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52, 0.45 และ 0.44 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับเก่ง มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.56 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.63 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านครูผู้สอน และ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.84 และ 3.75 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81 และ 0.79 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.48, 3.39 และ 3.37 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74, 0.74 และ 0.69 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับปานกลาง มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.61 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.46 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล และ ด้านผู้เรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.76, 3.66, 3.64, 3.54 และ 3.53 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68, 0.63, 0.54, 0.56 และ 0.65 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับควรปรับปรุง มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.38 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.63 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน และ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.60, 4.35, 4.34, 4.30 และ 4.25 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49, 0.94, 0.94, 0.51 และ 0.73 ตามลำดับ

2.2 ความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนรวมทุกด้าน และจำแนกตามรายด้าน

นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)2 มีความคิดเห็นต่อความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.02 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน

และ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.07, 4.03, 4.01, 4.00 และ 3.99 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74, 0.79, 0.64, 0.70 และ 0.67 ตามลำดับ

นักเรียนชาย มีความคิดเห็นต่อความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.05 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.72 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.30, 4.11, 4.08, 4.01 และ 3.99 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.77, 0.76, 0.85, 0.85 และ 0.77 ตามลำดับ

นักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.00 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.49 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน และ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.03, 4.02, 4.00, 3.98 และ 3.96 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49, 0.73, 0.50, 0.73 และ 0.56 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับเก่ง มีความคิดเห็นต่อความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.03 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน และด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.06, 4.04, 4.04, 4.02 และ 4.01 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75, 0.64, 0.79, 0.67 และ 0.70 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับปานกลาง มีความคิดเห็นต่อความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.93 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.54 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้เรียน ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน และด้านการวัดและประเมินผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.03, 3.96, 3.94, 3.88 และ 3.82 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.69, 0.77, 0.65, 0.62 และ 0.64 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับควรปรับปรุง มีความคิดเห็นต่อความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.86 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้เรียน และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.41, 4.10, 4.03 และ 4.00 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.70, 1.09, 1.12 และ 1.15 ตามลำดับ ยกเว้น ด้านครูผู้สอนที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50

2.3 ความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรวมทุกด้าน และจำแนกตามรายด้าน

นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)2 มีความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.44 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.60 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.23, 0.29, 0.50, 0.58 และ 0.60 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.74, 0.75, 0.68, 0.77 และ 0.72 ตามลำดับ

นักเรียนชาย มีความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.28 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.70 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านครูผู้สอน และ ด้านผู้เรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.17, 0.22, 0.26, 0.28 และ 0.32 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.90, 0.78, 0.78, 0.66 และ 0.83 ตามลำดับ

นักเรียนหญิง มีความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.60 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.42 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.84 และ 0.94 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.60 และ 0.63 ตามลำดับ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.23, 0.28 และ 0.73 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.70, 0.72 และ 0.46 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับเก่ง มีความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.47 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.62 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.22, 0.30, 0.54, 0.63 และ 0.67 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.77, 0.77, 0.70, 0.79 และ 0.74 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับปานกลาง มีความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.32 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.40 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรวิธีสอน และด้านผู้เรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 0.27, 0.28, 0.29, 0.34 และ 0.41 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52, 0.51, 0.65, 0.46 และ 0.44 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับควรปรับปรุง มีความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) รวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) -0.11 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.76 จำแนกตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านครูผู้สอน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) -0.35, -0.22, -0.20, 0.06 และ 0.15 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.14, 0.41, 0.83, 0.77 และ 0.87 ตามลำดับ

2.4 ผลการวิเคราะห์สถิติที่ การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า

สภาพในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา(กระบี่) ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของนักเรียน เปรียบเทียบระหว่างผลทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง พบว่า

สภาพในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้น ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้น ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อภิปรายผล

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนหรือสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ(2551: 146) ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ด้านคุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ในส่วนของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทยและกีฬาสากล ทั้งมาตรฐาน พ3.1 และมาตรฐาน พ3.2 ให้มีการนำกีฬาไทย ได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง มาจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ และนำไปใช้ในการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ทั้งการรำ การเล่นเพื่อให้เกิดความสุขจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย การเล่นกีฬา เห็นคุณค่าและความงามของกีฬา โดยเฉพาะกีฬาไทยมีจุดมุ่งหมายอีกประการที่สำคัญ คือ การอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทยให้เยาวชนได้ตระหนัก และรักในกีฬาไทย มีความเป็นไทยอย่างภาคภูมิใจ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 จึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ศึกษาเรียนรู้เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ นำไปใช้ในการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้อย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากวิชากระบี่กระบองมีประวัติศาสตร์คู่กับชาติไทยมายาวนาน นับแต่โบราณกาล ผู้ฝึกฝนสามารถนำทักษะความรู้กระบี่กระบองไปใช้ในการยุทธศึกสงครามได้เป็นอย่างดี จึงนิยมฝึกฝนเรียนรู้ทั้งทหารและกลุ่มคนทั่วไปที่รักในการต่อสู้ แต่จากการสืบค้นหลักฐานที่มีการบันทึกไว้ อ้างอิงได้ตั้งแต่สมัยรัชการที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ มีการกล่าวถึงกระบี่กระบองในวรรณคดีเรื่องอิเหนา (สุพัชรา ชัมเจริญและคณะ. 2557: 68) ดังนั้นวิชากระบี่กระบองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ควอนุรักษ์ให้คงอยู่คู่ชาติไทยสืบไป การสานต่อให้คงอยู่อย่างยั่งยืน จำเป็นต้องให้เยาวชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ สร้างค่านิยมให้ชื่นชมและรักในการเล่นกระบี่กระบองอย่างแพร่หลาย จึงจะถือได้ว่าประสบความสำเร็จในการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมกระบี่กระบองอย่างสูงสุด เยาวชนหลักที่สำคัญของชาติปัจจุบัน คือ นักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในวัยเรียน การปลูกฝังค่านิยมด้วยการให้

การศึกษาเรียนรู้วิชาการประจำปีกระบองในสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ตามความเหมาะสม และนักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจภายในที่จะผลักดันให้นักเรียนประสงค์ที่จะศึกษาวิชาการประจำปีกระบองด้วยความตั้งใจและสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้ที่เจริญงอกงามสืบไป

การจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 จะมีหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแม่บทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะมีองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายด้าน คือ ด้ายจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด การวิเคราะห์ข้อมูลตามสภาพที่เป็นจริงในการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของนักเรียน เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการประจำปีให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการศึกษาความคาดหวังที่จะนำไปสู่การประเมินข้อมูลความต้องการที่จำเป็นของผู้เรียน ที่จะส่งผลให้การปรับปรุงหลักสูตรสนองความต้องการของนักเรียนได้ตรงประเด็นมากที่สุด และการหลอมรวมผลการศึกษาทั้งสภาพ ความคาดหวัง และความต้องการที่จำเป็นในการเรียนวิชาการประจำปีของนักเรียน จึงเป็นข้อมูลหลักที่สำคัญต่อการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร วิธีสอนได้เป็นอย่างดี และผลจากการศึกษา สภาพ ความคาดหวัง และความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ในครั้งนี้ สามารถนำผลสรุปข้อมูลมาใช้ในการอภิปรายผลจำแนกตามสมมติฐานได้ดังนี้

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อความคาดหวัง สภาพ และความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ดังนี้

นักเรียนชาย แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการประจำปีว่ามีสภาพที่เป็นจริงภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของนักเรียนหญิงที่มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนวิชาการประจำปี เป็นการเรียนศิลปะการต่อสู้ของชาวไทยโบราณแขนงหนึ่ง ถึงแม้ว่าการเรียนในท่าไม้รำครั้งนี้ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะสามารถปฏิบัติได้ดี แต่ความสนใจ ความรักในการต่อสู้ ความอดทนในการฝึกฝนท่ายากของแต่ละไม่รำด้วยความตั้งใจ อาจส่งผลต่อความอดทน ความตั้งใจในการฝึกฝนทักษะท่าไม้รำของนักเรียนหญิงได้มากกว่านักเรียนชาย ดังจะเห็นได้จากสภาพจริงในด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านผู้เรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน ต่ำกว่านักเรียนชายที่แสดงความคิดเห็นทุกด้านและโดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรฤดี ฮวดเฮง (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล และโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากด้วยเช่นกัน และจากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงโดยจำแนกตามรายด้านและภาพรวมระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า สภาพที่เป็นจริงโดยรวมรวม ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของความคาดหวัง ซึ่งเป็นความต้องการของนักเรียนที่แสดงออกมาโดยมีสภาพที่เป็นจริงเป็นข้อมูลพื้นฐานในการแสดงความคาดหวังต่อองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน พบว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน โดยนักเรียนชายจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวังสูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย และเมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแสดงความคาดหวังต่อด้านครูผู้สอนมากที่สุด โดยแสดงความคาดหวังอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน สำหรับด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนหญิงแสดงความคาดหวังสูงกว่านักเรียนชาย โดยแสดงความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับผลคะแนนจากการสอบปฏิบัติ สังเกตได้จากในข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้เสนอว่า การสอบในบางท่ายากเกินไป ทำให้ได้คะแนนน้อย ต้องการให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การสอบเพราะอาจจะส่งผลดีต่อระดับคะแนนในการประเมินผลได้ ส่วนในด้านอื่นๆ และภาพรวม พบว่า นักเรียนชายแสดงความคาดหวังสูงกว่านักเรียนหญิงในทุกด้าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัลลาร์ด (Allaard, 1979: 2538-A) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการสอนของครูที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนโดยมีเพศและการร่วมมือเป็นตัวแปร พบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิชากระบี่เป็นวิชาทักษะที่ต้องใช้สมรรถภาพและความแข็งแรงของร่างกายในการฝึกฝน ดังนั้นในความคิดเห็นของนักเรียนชายที่เชื่อว่ามี ความแข็งแรงกว่านักเรียนหญิงจึงมีความคาดหวังว่าจะสามารถปฏิบัติได้ดีกว่า ถ้าองค์ประกอบทุกๆ ด้านในการจัดการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาปรับปรุง ดังนั้นจึงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคาดหวังสูงขึ้นจากค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพในทุกๆ ด้านและในภาพรวมระดับหนึ่ง ซึ่งสามารถนำข้อมูลสภาพและความคาดหวังไปใช้ประเมินความต้องการที่จำเป็นได้ และในภาพรวมพบว่า นักเรียนชายมีความต้องการที่จำเป็นต่อนักเรียนหญิงเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงในการเรียนวิชากระบี่ของนักเรียนชาย มีคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก ดังนั้น ความต้องการที่จำเป็นซึ่งเป็นผลต่างระหว่างความคาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง จึงได้ผลลัพธ์ที่น้อยกว่านักเรียนหญิง แต่ทั้งนี้ นักเรียน

ชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการที่จำเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุดสอดคล้องกัน และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง จำแนกตามรายด้านและภาพรวม ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านผู้เรียน และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สภาพที่เป็นจริงจากความคิดเห็นของนักเรียนชายสูงกว่านักเรียนหญิง จึงส่งผลให้นักเรียนหญิงแสดงความคาดหวังค่อนข้างสูง เนื่องจากมีความต้องการที่จะปฏิบัติทักษะได้ดีและได้คะแนนจากการเรียนในระดับดี ดังนั้นนักเรียนหญิงจึงมีคะแนนเฉลี่ยความต้องการที่จำเป็นสูง แตกต่างจากนักเรียนชายด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรฤดี ฮวดแสง (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 และเปรียบเทียบความคิดเห็น โดยแบ่งตามเพศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง มีความคิดเห็นต่อความสภาพ ความคาดหวัง และความต้องการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ32102 พลศึกษา (กระบี่) ดังนี้

นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาทั้งในระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุงแสดงความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวังทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน และแสดงความคิดเห็นต่อความต้องการที่จำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชากระบี่ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุดสอดคล้องกันด้วยเช่นกัน โดยนักเรียนระดับเก่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน ยกเว้นนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับควรปรับปรุง ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงพบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านผู้เรียน และภาพรวม นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ พบว่า ทั้ง 2 ด้าน และภาพรวม นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่งกับระดับควรปรับปรุงจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคุณลักษณะของการเรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ นักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะที่ดี มีความรู้

ความเข้าใจ ปฏิบัติได้ดี เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างเรียนพลศึกษาจะสามารถปฏิบัติได้ดี ดังนั้นจึงแสดงความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงในการจัดการเรียนการสอนว่ามีความง่าย สามารถปฏิบัติได้ คะแนนความคิดเห็นด้านสภาพที่เป็นจริงจึงต่ำกว่านักเรียนที่มีทักษะไม่ดี และไม่สามารถปฏิบัติได้ที่จะแสดงความคิดเห็นในระดับสูงกว่าต่างไป สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วูด (Wood. 1988: 2017-A) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษาระหว่างนักเรียนเก่งและไม่เก่งทางด้านวิชาการ โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับเด็ก (CATPA) พบว่า มีความแตกต่างในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษาระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งกับนักเรียนที่เรียนไม่เก่ง และสำหรับผลการศึกษาคาดหวัง นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง แสดงความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกัน ยกเว้น นักเรียนที่มีผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับควรปรับปรุงที่แสดงความคิดเห็นต่อความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนวิชากระบี่ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่า ครูผู้สอนมีสภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนปัจจุบันอยู่ในระดับดีมากถึงดีมากที่สุด แต่ทั้งนี้ทั้งนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม คือ ระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับควรปรับปรุง ต่างมีความต้องการหรือมีความคาดหวังที่จะให้ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่เพิ่มเติมให้ดีขึ้น ผลคะแนนจึงแสดงออกมาในลักษณะดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วูด (Wood. 1988: 2017-A) ที่ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษาระหว่างนักเรียนเก่งและไม่เก่งทางด้านวิชาการ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มต่างมีเจตคติทางบวกต่อกิจกรรมทางพลศึกษาและมีความเชื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีที่ได้เข้าร่วมมากที่สุดสอดคล้องกัน รวมทั้งเห็นประโยชน์ของกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีต่อสุขภาพและสมรรถภาพของตนเองสอดคล้องกันด้วย ดังนั้นเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดี มีความเชื่อและศรัทธาต่อการเรียนพลศึกษาในระดับดี ความต้องการหรือความคาดหวังที่มีต่อสภาพเป็นจริงปัจจุบันจึงสูงเพิ่มขึ้นในทุกๆ ด้าน สอดคล้องกัน และส่งผลให้เกิดความต้องการที่จำเป็นในทิศทางบวกทุกๆ ด้านและภาพรวม ยกเว้น กลุ่มของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนทางพลศึกษาในระดับควรปรับปรุงที่ความต้องการที่จำเป็นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นลบ ในด้าน จุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน ด้านผู้เรียน และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และภาพรวม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสภาพปัจจุบันโรงเรียนและครูผู้สอนได้บริหารจัดการทางการสอนวิชากระบี่ในด้านต่างๆ ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนจึงมีความพึงพอใจต่อสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันมาก ความต้องการที่จำเป็นจึงมีผลคะแนนเป็นลบ หมายถึง นักเรียนไม่มีความต้องการที่จะให้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมในด้านที่กล่าวถึง

วิชากระบี่เป็นเอกลักษณ์ของชนชาติไทยที่ควรค่าต่อการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ บนความร่วมมือจากทุกภาคส่วน การจัดการเรียนการสอนวิชากระบี่ในสถานศึกษาให้กับเยาวชนเป็น อีกแนวทางหนึ่งในการที่จะสืบสานให้คงอยู่ การศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง ทั้งรูปแบบการแสดง ลักษณะท่าทาง และกระบวนการสืบสานวิชากระบี่จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควร ได้รับการสนใจจากแวดวงนักศึกษา นักวิชาการทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนช่วยกันดำเนินการ เพื่อสร้างความตระหนัก ให้เยาวชนหรือนักเรียนเห็นคุณค่า รัก และต้องการที่จะเรียนวิชากระบี่ด้วยความตั้งใจ และสนุกสนานในการเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน สามารถนำไปใช้เพื่อการออกกำลังกาย และอื่นๆ ในชีวิตประจำวันได้ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยวิชากระบี่ให้อยู่คู่กับประเทศไทยและคนสืบไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

1. การจำแนกระดับผลการเรียนทางพลศึกษาของนักเรียนผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเพื่อถามนักเรียน โดยให้นักเรียนประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับใดตามผลเกรดเฉลี่ยเป็นภาพรวมที่กำหนด โดยไม่ได้แยกประเด็นด้านทักษะปฏิบัติกับความรู้ความจำ ซึ่งอาจเกิดความคลาดเคลื่อนในทางปฏิบัติทำไม่วิชากระบี่และส่งผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคาดหวัง สภาพ และความต้องการที่จำเป็นในรายวิชากีฬาไทยประเภทต่างๆ ที่มีการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติศักดิ์ หุมทองกลาง. (2553). *ได้ทำการศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*

วิชาการประกอบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ทักษะการจำ

ประกอบประกอบ. ผลงานวิชาการ. กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

โรงเรียนมัธยมวิมลารามนครราชสีมา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา.

จักรพันธ์ ศรีมัญญ. (2552). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน*

ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ปีการศึกษา 2551. ปรินิพนธ์ กศ.ม.

(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

จารุพรรณ เพ็งศรีทอง. (2546). *การศึกษาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา*

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จิราพร รอดพวง (2551). *การเปรียบเทียบสภาพจริงและความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการ*

จัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนดุสิต. ปรินิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน

ดุสิต. ถ่ายเอกสาร.

ชนะ ฤทธิธรรม. (2550). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการประกอบของนักศึกษา สาขา*

วิชาพลศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออก

เฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชัยณรงค์ ทองยศ. (2547). *สภาพและปัญหาการสอนของครูพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุข*

ศึกษาและพลศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 2 ของ

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา

2546. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการ*

เรียนการสอน วิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปรินิพนธ์ กศ.ม.

(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. นนทบุรี : ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์. โปรแกรสซีฟ.
- นันธิมา ศรีสุวรรณ (2550). *ความต้องการจำเป็นเพื่อการปรับปรุงการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)*. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ศรีจรรยาชน. (2549). *การวิเคราะห์การตั้งเป้าหมายในการเรียนและอุปสรรคในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพในรายวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2513). *กระบี่กระบอง*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- ประพันธ์ เกียรติเผ่า. (2555). *ความคาดหวังผลการเรียนรู้และผลการเรียนรู้จริง ของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภัศร นาคมณี. (2541). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พรโรจน์ พศกชาติ. (2550). *การสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2550*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรฤดี ฮวดเฮง. (2553). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีปีการศึกษา 2552*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ กฤษณจักราวธน์. (2552). *หลักสูตรการสอนวิชากระบี่กระบอง รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) 2 พุทธศักราช 2552*. กรุงเทพฯ: กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์สิงหเสนี) 2.

- ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์. (2553). การออกกำลังกายด้วยศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว โดยใช้อาวุธ
ไทยสมัยโบราณ: กระบี่กระบอง ที่มีผลต่อสมรรถภาพทางกาย /ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์.
[และคนอื่น ๆ]. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2527). กีฬาพื้นเมืองไทย : ศึกษาและวิเคราะห์ คุณค่าทางด้านพลศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานิต ชมเชย. (2548). การสร้างแบบทดสอบทักษะการตีดาบสองมือสำหรับนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- รัตติยา สิทธิดี. (2555). ความคาดหวังของบุคลากรต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการ
ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนสารภีพิทยาคม
จังหวัดเชียงใหม่. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ลาวัญญ์ จักรานวัณณ์. (2540). ความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขา
บริหารธุรกิจสังกัดมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาค
พิเศษ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). หลักการสอนพลศึกษา. ใน รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธี
สอนและการวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษา. หน้า 247 – 492. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2548). ข้อเสนอแนะในการทำแผนการสอนวิชาพลศึกษาในกิจกรรมต่างๆ.
(เอกสารประกอบการปรับปรุงผลงานวิชาการ). กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- _____. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิรัช เขียมศรีดี. (2554). การประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารงานที่ดีตามหลักธรรมาภิ
บาลของครูและบุคลากรของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม. ปรินูญ
านิพนธ์ กศ.ม.(พัฒนาศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
ถ่ายเอกสาร.

วิลเลียมส์, เจสแฟร์ริง. (2540). *หลักการพลศึกษา = The Principles of Physical Education*.

วรศักดิ์ เพียรชอบ แปลและเรียบเรียง. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

ศรียังอร อิศระกุลฤทธา. (2553). *ความต้องการจำเป็นในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

ศุภชาติ พงษ์ขาว. (2552). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ปีการศึกษา 2551*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุขพัชรา ชิมเจริญ และคณะ. (2551). *พลศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์. สุธรรม สอนเถื่อน. (2543). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะวอลเลย์บอลด้วยโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือและโปรแกรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สำนักเลขาธิการคุรุสภา. (2542). *ชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา*. กรุงเทพฯ: องค์การคุรุสภา.

อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อจำกัด.

Allrad, R. J. (1979). Teacher Behavior Directed toward Individual Students in Physical Education Classes : the Influence of Student Gender and Class Participation, *Dissertation Abstract International*. 40 : 2538-2539-A.

Beaver, Mary Guy. (2000). A Survey of Physical Education Program in the Community Collages of North Carolina. *Dissertation Abstracts International*. (Online). 61-10A.

Beland.Isene L. and JoyeePassos. (1975). *Clinical Nursing*. 3 rded. New York; .7thMacmilland Company.

Brushett, Raymond James. (1996). Student Attitudes and Behavior Change Towards Personal Wellness Through Wellness 1123 at Baltimore Regional High School. *Dissertation Abstracts International*. 34(02) : 0523-A.

Cope, Lrorm David. (1992). Student Attitudes Toward Teacher Behavior and Program Content Within Physical Education, *Dissertation Abstracts*. 30(4) : 961.

- Feldman, Kenneth A. and Theodore M. Newcomb. (1970). *The Impact of Collage on Student*. San Francisco. Jossey – Bass Inc.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-hill Book.
- Good, Carter V., (1956). *Dictionary of Education*, Mc.Graw Hill Book Company.
- Hall, Koward K. & Mark Earles. (1995). *Motivation Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education*. Journal of Sport and Exercies Psychology 1995 NASPSPA Abstracts. 17: 57; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hein, Nilma S. (1972). A survey to Determine the Status of the Secondary Health and hysical Education Program in the districts an Island in the State of Hawaii. *Dissertation Abstracts International*. (33) : 2149-A.
- Hojjati, H. S. (1980). "A Study of the Attitude Changes of High School Students toward Physical Education Activity Courses," *Dissertation Abstracts International*. (41) : 982-A.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement. 30(3) : 607-610.
- Kolesnik, Walter. (1970). *Education Psychology*. (2nd ed.). New York : McGraw-Hill Book Co.
- Kocak, S. Hurmeric. (2006, August). *Attitudes Toward Physical Education Classes of Primary School Students in Turkey*. 103(1) : 296-300. Retrieved March 1, 2007, form <http://www.pubmed.gov>.
- Layfield, Deanna Paulette. (1995). Relationship Between Class Size and Attitudes Toward Physical Education of Fifth g Grade Students. *Dissertation Abstract International*. 33(03) : 0925-A.
- McCarthy, Creaig Chance. (2001). *A Profile of Physical Education Administration : Characteriatics*.
- Nunnally, J. C. (1959). *Test and Measurement*. New York : Mcgraw Hill.
- Ray, M. C. (1981). "A Comparison of College Students Attitude Enrolled in Required of Elective Physical Education Classes," *Dissertation Abstracts International*. (41) : 2561-A.

- Stoker, Steven Vaughn. (1999). Physical and Health Education Curriculums : Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstracts International*. 37(01) : 6080-A.
- Triandis, C. (1971). *Attitude and attitude change*. Canada: Department of Psychology. Illinois University.
- Webster MS New Twentieth Century. (1998). *Dictionary*. New York : World Publishing Company. p.950.
- Wood, L. K. (1988, February). "A comparative Study of Attitude Toward Attitude Physical Activity of Academically Gifted and Academically Nongifted," *Dissertation Abstracts International*. 2017 – A.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสภาพและความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน
รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

แบบสอบถาม

สภาพและความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

โดย ประกาศิต รักศรีศิริ

คำแนะนำในการตอบ

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ประจำปีการศึกษา 2557

คำตอบของท่านไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ดังนั้นจึงขอให้ท่านเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นส่วนรวม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการประกอบการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริงต่อไป

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการศึกษาสภาพและความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ประจำปีการศึกษา 2557 มี 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน
- 2.2 ด้านการวัดและประเมินผล
- 2.3 ด้านครูผู้สอน
- 2.4 ด้านผู้เรียน
- 2.5 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 กระบี่กระบอง (กระบี่)

ข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับ และใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการเรียนการสอนใดใด

ทั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ประจำปีการศึกษา 2557 (เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนวิชากระบี่กระบองอยู่)

- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1
- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3
- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 4
- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 6
- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 7
- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 10
- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 12
- ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 13

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพและความคาดหวังในการเรียนวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ประจำปีการศึกษา 2557

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพและความคาดหวังตามความเป็นจริงระดับสภาพและความคาดหวัง

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อกีฬากระเปาะบอง รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่)

ด้านที่ 1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีสอน (การแก้ไขปรับปรุง ข้อดี ข้อเสีย ความคาดหวังต่อด้านที่ 1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 ด้านครูผู้สอน (การแก้ไขปรับปรุง ข้อดี ข้อเสีย ความคาดหวังต่อด้านที่ 2)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 ด้านผู้เรียน (การแก้ไขปรับปรุง ข้อดี ข้อเสีย ความคาดหวังต่อด้านที่ 3)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายประกาศิต รักษศิริ

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบูรณ์ ศรีชัยสวัสดิ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร.อนันต์ มลารัตน์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์สุรีย์ อรรถกร
ตำแหน่ง ครูเชี่ยวชาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสายน้ำผึ้ง ในพระอุปถัมภ์
5. อาจารย์ไพบูรณ์ กฤษณจักราวัง
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ประกาศิต รัชศิริ
วันเดือนปีที่เกิด	วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	41/65 หมู่ 7 ซอยนวมินทร์ 111 แยก 3 ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	นักศึกษา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ปริญญาตรี การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2559	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร